

ที่ ศธ ๐๒๙๔/ว๑๑๓๕

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ๖๗๐๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ
(ฉบับจัดทำคำของบประมาณ)

เรียน ผู้บริหารหน่วยงานทางการศึกษา/สถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในจังหวัดเพชรบูรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ จำนวน ๑ เล่ม
ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำคำของบประมาณ)

ด้วยสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕ ได้จัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำคำของบประมาณ) โดยจัดทำข้อเสนอแผนงานโครงการของส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ภายใต้แผนพัฒนาภาคเหนือ ของกระทรวงศึกษาธิการ เสนอต่อสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นั้น

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงขอส่งแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำคำของบประมาณ) เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของภาคเหนือและจังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้งนี้ท่านสามารถดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วยได้ที่ www.pnbpeo.go.th หัวข้อหนังสือราชการแจ้งหน่วยงานทางการศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายภูวนาท มูลเขียน)
ศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์

กลุ่มนโยบายและแผน

โทรศัพท์ ๐-๕๖๐๓-๙๙๓๙

โทรสาร ๐-๕๖๐๓-๙๙๓๘

นายพสกร ทวีทรัพย์ โทรศัพท์ ๐๘-๖๒๐๑-๙๙๗๙

E-Mail : plan.pnbpeo@gmail.com

รายชื่อหน่วยงานทางการศึกษา/สถานศึกษา/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา
แนบท้ายหนังสือสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ ศธ ๐๒๙๔/ว๑๑๗๕ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓

ลำดับที่	หน่วยงาน	หมายเหตุ
๑	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต ๑	
๒	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต ๒	
๓	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต ๓	
๔	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๔๐	
๕	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเพชรบูรณ์	
๖	สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์	
๗	ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบูรณ์	
๘	โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์	
๙	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ที่ ๕๗	
๑๐	วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์	
๑๑	วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบูรณ์	
๑๒	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์	
๑๓	วิทยาลัยการอาชีพชนแดน	
๑๔	วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี	

กระทรวงศึกษาธิการ
Ministry of Education

แผนบูรณาการ ด้านการศึกษากาดเหนือ

ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ
(ฉบับจัดทำคำของบประมาณ)

ภาพ
ส่วนของ
ระหว่างวันที่ 18
ณ โรงแรม

สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕
เลขที่ ๒ ถนนห้วยแก้ว ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๓๐๐
โทร. ๐ ๕๓๒๒ ๑๔๑๓ โทรสาร ๐ ๕๓๒๑ ๔๕๗๕
เว็บไซต์ www.reo15.moe.go.th

เอกสารสำคัญที่ ๑๒/๒๕๖๓
สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เห็นชอบยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นๆ รวมทั้งจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนและจัดทำคำขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ที่มีการ บูรณาการทั้ง ๓ มิติ ได้แก่ มิติกระทรวง/หน่วยงาน (FUNCTION) มิติบูรณาการ (AGENDA) และมิติพื้นที่ (AREA) และเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการบริหารราชการแผ่นดินในระดับภาคที่มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในยุทธศาสตร์ที่ ๙ เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายฯ กำหนดเป็นจุดเน้นในแต่ละภาครวม ๖ ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้และภาคใต้ชายแดน นั้น

สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕ เป็นหน่วยงานราชการส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ และในฐานะหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ และได้รับมอบหมายจากกระทรวงศึกษาธิการ ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สป ๗๔๔/๒๕๖๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการ สั่ง ณ วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ ให้เป็นประธานกรรมการของคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษา ระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อทำหน้าที่ ขับเคลื่อนการจัดทำแผนบูรณาการด้าน การศึกษา ระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการ ประสานการจัดตั้ง จัดทำคำขอและบริหาร งบประมาณกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานต้นสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และ สำนักงานงบประมาณ เป็นต้น รวมทั้งกำกับ ติดตามการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษา ระดับภาค (ภาคเหนือ) ทั้งในหน่วยงานระดับจังหวัดและระดับภาค สรุป รายงานการดำเนินการ การบริหารแผน บูรณาการด้านการศึกษา ระดับภาค (ภาคเหนือ) และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ได้จัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๔ (ฉบับจัดทำคำของบประมาณ) ของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับนี้ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการ จัดการศึกษาและรองรับกับความต้องการของการพัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง ตามบริบทของภาคเหนือ โดยมุ่งเน้นพัฒนา ศักยภาพผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถรอบด้าน มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล พัฒนาให้เป็นคนที่ ใฝ่เรียนรู้ มีวินัย มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบ ต่อสังคม มีคุณธรรมและ จริยธรรม สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารฉบับนี้ จะเป็นกรอบ แนวทาง การขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการพัฒนาการศึกษาของหน่วยงานทาง การศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของภาคเหนือ ขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัด เพื่อนำพาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ต่อไป

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทสรุปผู้บริหาร	ก-ฉ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
หลักการและเหตุผล	๑
บริบทที่เกี่ยวข้อง	๔
- สภาพทั่วไปของภาคเหนือ	๔
- สถานการณ์และแนวโน้มด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ความมั่นคงการศึกษา	๑๑
บทที่ ๒ บริบทที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๔ (ฉบับจัดทำคำขอ งบประมาณ)	
- นโยบายรัฐบาล (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี)	๒๙
- ยุทธศาสตร์แห่งชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)	๓๒
- ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๓๓
- นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๔	๓๖
- ทิศทางแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)	๓๘
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๗๓)	๔๕
บทที่ ๓ สภาพการจัดการศึกษาของภาคเหนือ	
- ข้อมูลสารสนเทศด้านคุณภาพการศึกษา ภาคเหนือ	๔๖
บทที่ ๔ สาระสำคัญของแผนบูรณาการด้านการศึกษาของภาคเหนือ	
- กรอบในการจัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือของกระทรวงศึกษาธิการ	๖๗
- สภาวะแวดล้อม	๖๘
- เจตนารมณ์ / จุดเน้นด้านการศึกษาของภาคเหนือ	๗๑
- แนวคิดและทิศทางการพัฒนา	๗๕
• วิสัยทัศน์	
• เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์	
• วัตถุประสงค์	
• เป้าหมายและตัวชี้วัด	
- แนวทางการพัฒนาสำคัญตามแผนพัฒนาภาคเหนือ	๘๐
- แผนงาน/โครงการ งบประมาณ และตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๘๙

บทที่ ๕ การขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือของกระทรวงศึกษาธิการสู่การปฏิบัติ	
- การขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือของกระทรวงศึกษาธิการสู่การปฏิบัติ	๑๑๗
- ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จ (Key Success Factors)	๑๑๘
- การกำกับ ติดตาม และประเมินผล	๑๑๘

ภาคผนวก

- ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ สั่ง ณ วันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐	๑๒๐
- คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สป ๗๔๔/๒๕๖๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อน แผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการ	๑๒๙

คณะผู้จัดทำ	๑๓๓
-------------	-----

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
๑	แสดงข้อมูลภาพรวม ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ	๖
๒	แสดงประชากรภาคเหนือ	๘
๓	แสดงจำนวนสถิติประชากรของจังหวัดในภาคเหนือจำแนกเป็นรายปี	๘
๔	แสดงอัตราขยายตัวของ GPP และโครงสร้างการกระจายรายได้จากการผลิต ภาคเหนือ	๑๓
๕	แสดงผลิตภัณฑ์จังหวัดในภาคเหนือต่อหัว ปี ๒๕๕๘ (จากมากไปน้อย)	๑๔
๖	แสดงเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคเหนือ	๒๒
๗	แสดงจำนวนประชากรวัยแรงงาน กำลังแรงงาน ผู้มีงานทำและผู้ว่างงานในภาคเหนือ	๒๖
๘	แสดงสภาวะการเจ็บป่วยด้วยโรคสำคัญ ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐	๒๗
๙	คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามกลุ่มสาระวิชา	๔๗
๑๐	แสดงคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามกลุ่มสาระวิชา	๔๙
๑๑	แสดงคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามกลุ่มสาระวิชา	๕๑
๑๒	แสดงคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ (ปวช.๓) ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามรายวิชา	๕๓
๑๓	แสดงคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ ๒ (ปวส.๒) ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามรายวิชา	๕๕
๑๔	แสดงคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ จำแนกตามรายวิชา	๕๗
๑๕	แสดงคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ จำแนกตามรายวิชา	๕๙
๑๖	แสดงคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนก ตามสาระ การเรียนรู้	๖๑
๑๗	แสดงคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตาม สาระการเรียนรู้	๖๓

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
๑๘	แสดงคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามสาระการเรียนรู้	๖๕
๑๙	แสดงเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาภาคเหนือให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง	๘๐
๒๐	แสดงรายละเอียดงาน/โครงการตามแผนงานบูรณาการพัฒนาศูนย์ระดับภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ	๘๙

สารบัญรูปรภาพ

รูปรภาพ	หน้า	
๑	แผนที่แสดงอาณาเขตติดต่อของ ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ	๕
๒	สัดส่วนโครงสร้างการผลิตปี ๒๕๕๘ และอัตราขยายตัว GRP ภาคเหนือ	๑๒
๓	แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าส่งออก นำเข้า	๑๗
๔	แสดงมูลค่าการค้าชายแดน/ผ่านแดน ภาคเหนือ	๑๙
๕	แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงเครื่องใช้ภาวะการบริโภคภาคเอกชน	๒๐
๖	แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงเงินฝากและสินเชื่อธนาคารพาณิชย์	๒๑
๗	แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและพื้นฐาน	๒๒
๘	แสดงจำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานในภาคเหนือ	๒๕
๙	แสดงประเภทผู้มีงานทำในภาคเหนือ	๒๕
๑๐	แสดงจำนวนคดีอาญาสำคัญในภาคเหนือ	๒๖
๑๑	แสดงการเจ็บป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจและไข้เลือดออก	๒๗
๑๒	แสดงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๗๓)	๔๕
๑๓	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑ จำแนกตามสาระวิชา	๔๘
๑๔	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑ จำแนกตามกลุ่มสาระวิชา	๕๐
๑๕	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑ จำแนกตามกลุ่มสาระวิชา	๕๒
๑๖	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ (ปวช.๓) ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑ จำแนกตามรายวิชา	๕๔
๑๗	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ ๒ (ปวส.๒) ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑ จำแนกตามรายวิชา	๕๖
๑๘	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-Net) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ จำแนกตามรายวิชา	๕๘
๑๙	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ จำแนกตามรายวิชา	๖๐

สารบัญรูปร่างภาพ (ต่อ)

รูปภาพ		หน้า
๒๐	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามสาระการเรียนรู้	๖๒
๒๑	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามสาระการเรียนรู้	๖๔
๒๒	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑ จำแนกตามสาระการเรียนรู้	๖๖
๒๓	แสดงกรอบในการจัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาของภาคเหนือ	๖๗

บทสรุปผู้บริหาร

แผนบูรณาการด้านการศึกษาคาดหน้า พ.ศ.๒๕๖๔ (ฉบับจัดทำค่าของประมาณ) ของกระทรวงศึกษาธิการ จัดทำขึ้นสืบเนื่องจากรัฐบาลได้มีนโยบายในการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ซึ่งเป็นการเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัด เพื่อยกระดับการผลิต และบริการเดิมให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น และการขยายฐานใหม่ที่สำคัญกับ การกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคเป็น ๖ ภาค ประกอบด้วย ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ และภาคใต้ชายแดน อันมีการศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาดังกล่าว และกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ระดับภาคมาประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนงานด้านการศึกษา โดยเล็งเห็นว่า สำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวน ๑๘ ภาค และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด จำนวน ๗๗ จังหวัด ที่จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ สั่ง ณ วันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ จะเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค ที่จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่น หรือภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ อันเป็นการกระจายอำนาจและความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษา ดังนั้น ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พลเอกสุรเชษฐ์ ชัยวงศ์) จึงได้มอบหมายให้พื้นที่ระดับภาคนำแนวคิดยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ระดับภาค มาประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค และจัดทำคำขอจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ที่มีบูรณาการ ทั้ง ๓ มิติ ได้แก่ มิติกระทรวง/หน่วยงาน (Function) มิติบูรณาการ (Agenda) และมิติพื้นที่ (Area) ทั้งนี้เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการบริหารจัดการศึกษาในระดับภาคที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลเป็นรูปธรรมในการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการวางแผนและพัฒนาพื้นที่ในระดับภาคที่มีความสอดคล้อง โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ในยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ กำหนดเป็นจุดเน้นในแต่ละภาค รวม ๖ ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ และภาคใต้ชายแดน และได้มอบหมายให้ผู้บริหารทั้งส่วนกลางและภูมิภาคที่เกี่ยวข้องได้มีการวางแผน จัดทำแผน และสร้างกลไกขับเคลื่อนแผนงาน โครงการ และกิจกรรม ด้านการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ระดับภาค

ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนการศึกษาสามารถสนับสนุนแนวทางการพัฒนาภาคข้างต้น ให้บรรลุผลสำเร็จเป็นรูปธรรม กระทรวงศึกษาธิการจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการดังนี้ ๑) คณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน ๒) คณะกรรมการดำเนินงานขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์)

เป็นประธาน และแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการขึ้น โดยมีอำนาจหน้าที่

- ๑) จัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคของภาคเหนือ
- ๒) ประสานการจัดตั้งจัดทำคำขอและบริหารงบประมาณกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๓) ขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค กำกับติดตามการขับเคลื่อนแผนบูรณาการฯ
- ๔) สรุปและรายงานผลการดำเนินงาน
- ๕) การบริหารแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค

ในการนี้สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕ ซึ่งรับผิดชอบพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่ประกอบไปด้วย จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน และได้รับมอบหมายจาก กระทรวงศึกษาธิการให้เป็นเจ้าภาพหลักในการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการ อันได้แก่ ภาค ๑๕, ภาค ๑๖, ภาค ๑๗ และภาค ๑๘ รวมทั้งสิ้น ๑๗ จังหวัด ให้ดำเนินการจัดทำโครงการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการ รองรับแผนพัฒนาภาคแบบบูรณาการ ของกระทรวงศึกษาธิการขึ้น เพื่อจัดทำกรอบแนวทางในการวางแผน และสร้างกลไกขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคของภาคเหนือให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ระดับภาค จึงกำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคต่างๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) รวมทั้งการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ของภาคเหนือเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕ จึงได้จัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำค่าของงบประมาณ) ขึ้น โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์

พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น ที่มีการฟื้นฟู สืบสานและสร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการ โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบการผลิตเพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้ ท่าเลที่ตั้งของภาคเหนือมีศักยภาพในการขยายการค้าการลงทุนและบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง และสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และ ตะวันออก-ตะวันตก รวมถึงเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้ ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่ มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มีศักยภาพและโอกาสเพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านใน

การเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค ภาคเหนือจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์
๒. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
๓. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
๔. เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำป่าต้นน้ำ และปัญหาหมอกควัน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๒. มูลค่าการค้าขายแดนเพิ่มขึ้น
๓. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
๔. สัดส่วนคนจนลดลง
๕. สัดส่วนผู้สูงอายุที่เข้าถึงระบบสวัสดิการเพิ่มขึ้น
๖. พื้นที่ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
๗. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐานลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ (๑) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน (๒) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก (ทางประวัติศาสตร์) ในพื้นที่จังหวัดสุโขทัย และกำแพงเพชร (๓) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน เพชรบูรณ์ อุทัยธานี (๔) กลุ่มท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ MICE ในจังหวัดเชียงใหม่ ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย/ กีฬาเพื่อการพักผ่อน/เชิงสุขภาพ และการพำนักระยะยาว ในจังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน น่าน โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

(๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

(๒) สนับสนุน Community Based Tourism/Local Tourism เพื่อกระจายประโยชน์ จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และนำมาประยุกต์สร้างสรรค์สินค้าและบริการท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๓) สนับสนุนการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในภาคเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เส้นทางสายวัฒนธรรม เส้นทางท่องเที่ยวแหล่งมรดกโลก และส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวแนวใหม่เพื่อสร้างรายได้ตลอดปี

(๔) เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยวและบริการต่อเนื่องทั้งระบบ ส่งเสริมการตลาดทั้งการรักษาสถานเดิมและขยายไปสู่ตลาดกลุ่มใหม่ที่มีศักยภาพ รวมทั้ง การสร้างตลาดในรูปแบบ e-tourism

(๕) รักษาอัตลักษณ์ของเมือง โดยให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ สืบสานประเพณี วัฒนธรรม สถาปัตยกรรมพื้นบ้าน และเมืองเก่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และการสร้าง “แบรนด์” หรือเอกลักษณ์ของเมือง รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัด และเมืองท่องเที่ยวให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองให้มีคุณค่าเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

๒) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ กลุ่มอาหารและสินค้าเพื่อสุขภาพ กลุ่มบริการทางการแพทย์และสุขภาพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางและขยายสู่พื้นที่เครือข่ายที่มีศักยภาพ โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

(๑) สนับสนุนสถาบันการศึกษาในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และส่งเสริมการนำมาใช้เชิงพาณิชย์ ตามแนวคิดการสร้าง Food Valley เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการให้ตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ กลุ่มสินค้าเพื่อสุขภาพผู้สูงอายุ กลุ่มอาหารเสริมสุขภาพและความงาม

(๒) ขยายเครือข่ายการพัฒนาธุรกิจบริการทางการแพทย์และสุขภาพให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับตลาดเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มุ่งสู่การเป็น Medical & Wellness Hub ระดับอนุภูมิภาค

(๓) สนับสนุนการพัฒนาเชียงใหม่เป็น Creative City พร้อมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมผนวกกับความโดดเด่นของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้ามีความแตกต่างโดดเด่นสามารถตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ สินค้า Life Style สินค้าหัตถกรรม และของที่ระลึกต่างๆ ที่เน้นคุณภาพทั้งการออกแบบและการใช้งาน

(๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจ ขยายเครือข่ายเพื่อให้เกิดพลัง ในการขับเคลื่อนและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจตลอด Value Chain

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน ให้สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งจะรองรับการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญเชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC

๒) พัฒนาเมืองสำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ และพิษณุโลก ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า บริการธุรกิจบริการสุขภาพ บริการการศึกษา ธุรกิจดิจิทัล โดย พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและการขนส่งหลายรูปแบบ เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตเมือง และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและพื้นที่โดยรอบ โดยเฉพาะเร่งรัดการ

ดำเนินงานตามผลการศึกษาศึกษาเกี่ยวกับระบบขนส่งสาธารณะของ สนข. โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับรูปแบบของเมือง พัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อรองรับสังคมดิจิทัล พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน และพัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบราง ที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) โดยพัฒนาพื้นที่รอบสถานีโดยใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การวางผังเมือง และส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับพื้นที่

๓) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล กฎระเบียบ การดำเนินธุรกิจ ในธุรกิจระดับภูมิภาค และสากล รวมถึงเงื่อนไขทางด้านสิ่งแวดล้อมและมนุษยธรรมที่ถูกนำมาเป็นข้อกีดกันทางการค้า รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรภาคธุรกิจเอกชนที่มีความเข้มแข็งร่วมพัฒนาเครือข่ายกับธุรกิจท้องถิ่นที่มีศักยภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถให้เข้าสู่ Supply Chain ของธุรกิจใหญ่ได้

๔) พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่าง การเกื้อกูลกัน บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกฐานะเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยสนับสนุนการทำเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารอินทรีย์แทนสารเคมี ฝ้าระวังผลกระทบจากการใช้สารเคมีที่มีต่อดินและน้ำ ส่งเสริมช่องทางการกระจายผลผลิต สร้างพฤติกรรมและค่านิยมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ สนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพผลผลิต และการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค

๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ ได้แก่ (๑) การแปรรูปพืชผัก ผลไม้ สมุนไพร ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน (๒) การแปรรูปข้าว พืชไร่ พืชพลังงาน ในจังหวัดพิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ โดยสนับสนุนการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า ส่งเสริมการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดเฉพาะ และสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์มาผลิตพลังงานทดแทน

๓) สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนและผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ในจังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร โดยสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์ พัฒนาเป็นพลังงานทดแทน สนับสนุนการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ในการนำพืช/วัสดุชีวภาพ มาใช้ประโยชน์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า อาทิ ใช้ประโยชน์ในการเป็นอาหารสัตว์ แปรรูปเพื่อเป็นสินค้า นำกากมาใช้ในการผลิตพลังงานชีวมวล เป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรที่ได้ประโยชน์สูงสุดและช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

๔) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจการผลิตแก่เกษตรกร เช่นการโซนนิ่งพื้นที่ปลูกพืช การเกษตรแปลงใหญ่ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับศักยภาพและให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

๕) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง เพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำนอกเขตพื้นที่ชลประทาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ใช้ในพื้นที่เกษตรกรรม แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของเกษตรกร ในพื้นที่นอกเขตชลประทาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำของผู้สูงอายุและคนยากจน โดยดำเนินการในรูปของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้มีรายได้และได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถพึ่งพาตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

๒) พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อบริการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ รวมทั้งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตลอดจนสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการด้านสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

๓) พัฒนาแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้น สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและบริการ บนฐานความรู้และเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๔) สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการชุมชนได้อย่างยั่งยืน และเป็นโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคมให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ ๘ จังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะ จังหวัดน่าน โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้เป็นแหล่งดูดซับน้ำฝนและเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในแต่ละลุ่มน้ำ ควบคู่ไปกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า ตลอดจนส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ

๒) พัฒนาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบในกลุ่มน้ำหลักของภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง วัง ยม และน่าน และพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร และกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อรักษาคุณภาพน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของแหล่งน้ำต้นทุน

๓) แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก โดยส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการทำเกษตรจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวไปสู่การปลูกพืชในระบบวนเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม การส่งเสริมให้นำเศษวัสดุทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์ เพื่อลดการเผาวัสดุทางการเกษตร และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควัน

บทที่ ๑

บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ สั่ง ณ วันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยที่ได้ปรากฏข้อเท็จจริงถึงสภาพปัญหาในการจัดการการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคทั้งในด้านโครงสร้างขององค์กร ด้านระบบบริหารจัดการ และด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาเยาวชน ซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์และกำลังคนที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ และเป็นอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนและการพัฒนาทางการศึกษาของประเทศให้มีประสิทธิภาพทัดเทียมนานาประเทศ แม้ที่ผ่านมามีคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาด้วยการกำหนดมาตรการและกลไกขึ้นโดยมีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมาแล้วหลายฉบับ แต่โดยเหตุที่สภาพปัญหาการจัดการการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคมีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน จึงเป็นเหตุให้ต้องมีการกำหนดมาตรการและกลไกเพิ่มเติมเพื่อให้ปัญหาโดยส่วนใหญ่ได้รับการแก้ไขโดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในการเตรียมการและรองรับการปฏิรูปการศึกษาอันเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในการปฏิรูปประเทศตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับที่ได้รับความเห็นชอบจากประชามติได้บัญญัติไว้

สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑-๑๘ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.สป.) จัดตั้งตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ สั่ง ณ วันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๙๖ ง ๓ เมษายน ๒๕๖๐)

ข้อ ๕ ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวนสิบแปดภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด เพื่อปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัดโดย การอำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้น ๆ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ทิศทางการดำเนินงานตามข้อ ๓ (๑) นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการพัฒนาอื่น ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบตามศักยภาพและโอกาสของบุคคลและชุมชนในแต่ละพื้นที่

(๒) สนับสนุนการพัฒนาจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การวิจัยและพัฒนา

(๓) กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบ

(๔) สนับสนุนการตรวจราชการ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่รับผิดชอบ

(๕) ประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ในการนี้ เพื่อให้คณะกรรมการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการมีกรอบและแนวทางการจัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคฯ ตามอำนาจหน้าที่ที่สอดคล้องกับการขับเคลื่อนบริหารงานเชิงพื้นที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ด้วยกลไกคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานและทิศทางการพัฒนาภาค (๖ ภาค) ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) และมติที่ประชุม ก.บ.ภ. ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่มีความชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีคุณภาพ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕ ในฐานะประธานคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคต่างๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) รวมทั้งการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ของภาคเหนือเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕ จึงได้จัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔) ของกระทรวงศึกษาธิการ ขึ้น

นโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ และแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

(มติคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐)

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕ (๑) และ (๒) กำหนดให้คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) มีอำนาจหน้าที่กำหนดกรอบนโยบาย และวางระบบในการบริหารงานภาค กำหนดนโยบายหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนา จังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาค ให้สอดคล้องกับแผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาล

ซึ่ง คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ มีมติเห็นชอบนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ และแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ และ อ.ก.บ.ภ. ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ เพื่อให้แผนทันสถานการณ์ และใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ และแผนปฏิบัติการประจำปีของภาค โดยมีนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาค ดังนี้

๑. นโยบายการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาค

๑.๑ ยึดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน รวมทั้งแผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่างๆ ที่ผ่านความเห็นชอบจาก ครม. แล้ว และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี

๑.๒ ให้ความสำคัญกับแผนพัฒนาภาค เพื่อเป็นแผนชี้นำการพัฒนาในภาพรวมของพื้นที่ เพื่อให้ เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันในทุกพื้นที่ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน อันจะ ก่อให้เกิด ประโยชน์ต่อประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๑.๓ การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด ให้ใช้กระบวนการประชาคมแบบมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนหรือการจัดเวทีระดมความคิดเห็นของประชาชนเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหา และความต้องการจาก ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งให้มีการประสานแผนในระดับพื้นที่ โดยการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของ ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนพัฒนาท้องถิ่น และ แผนความต้องการของอำเภอ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan)

๑.๔ การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนา มุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน ทั้งส่วนราชการ (ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น) ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมหรือประชารัฐ และ ชุมชน เพื่อร่วมกันวางยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของภาค กลุ่มจังหวัด และ จังหวัด รวมทั้งร่วมมือกันในการสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของภาค กลุ่มจังหวัด และ จังหวัด สู่การปฏิบัติอย่างสัมฤทธิ์ผล

๑.๕ การเสนอแผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัด ให้เสนอในช่วง ปีแรกของแผน สำหรับการทบทวนหรือปรับปรุงแผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนา จังหวัด ให้ดำเนินการเฉพาะเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมาย ของการพัฒนาภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้แผนทันสถานการณ์ และยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงมาก ขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องปรับปรุงแผนทุกปี

๒. หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาค

๒.๑ ขอบเขต

๑) แผนพัฒนาจังหวัด เป็นแผนที่มีความครอบคลุมทุกมิติการพัฒนา มุ่งตอบสนองความ ต้องการและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของจังหวัดและขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับชาติ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาค ตามศักยภาพและโอกาสของจังหวัด

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป็นแผนที่เป็นการทำงานขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่สอดคล้อง กับทิศทางการพัฒนาภาค หรือความต้องการแก้ไขปัญหาที่เป็นประเด็นร่วมในพื้นที่ และต้องมีขอบเขตการ ดำเนินการหรือได้รับผลประโยชน์มากกว่า ๑ จังหวัด

๓) แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาภาคที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับ แผน ระดับชาติและนโยบายรัฐบาล มีมิติการพัฒนาเชิงกายภาพและพื้นที่เป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วน ราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของ รัฐบาลและประเด็นการพัฒนาภาคสู่การปฏิบัติ

๒. บริบทที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ สภาพทั่วไปของภาคเหนือ

ภาคเหนือ เป็นภูมิภาคที่อยู่ด้านบนสุดของไทย มีลักษณะภูมิประเทศอันประกอบไปด้วยเทือกเขา สลับซับซ้อน ที่ต่อเนื่องมาจากทิวเขาฉานโยมาในประเทศพม่า และประเทศลาว ภาคเหนือมีภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าสะวันนาเหมือนกับพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ การที่มีระดับน้ำทะเลสูงและมีเส้นละติจูดอยู่ตอนบน ทำให้สภาพอากาศของภาคเหนือเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลอย่างเห็นได้ชัด เช่น มีฤดูหนาวที่หนาวเย็นกว่าภูมิภาคอื่น ๆ ทางด้านประวัติศาสตร์ของภาคเหนือมีความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมกับอาณาจักรล้านนา ภาคเหนือประกอบด้วย ๑๗ จังหวัด มีพื้นที่ ๑๐๖ ล้านไร่ (๑๖๙,๖๐๐ ตร.กม.) หรือประมาณ ๑ ใน ๓ ของพื้นที่ทั้งประเทศ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าเขา มีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๒๙.๒ ล้านไร่ หรือ ๑ ใน ๕ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งประเทศ ภาคเหนือมีประชากรประมาณ ๑๒ ล้านคน หรือร้อยละ ๑๘ ของประชากรทั้งประเทศ บริเวณพื้นที่ภาคเหนือ แต่เดิมเป็นที่ตั้งของอาณาจักรล้านนา ซึ่งสถาปนาอาณาจักรขึ้นมาในปีพุทธศักราช ๑๘๓๕ โดยพญามังราย และสถาปนาเมืองหลวงอย่างเป็นทางการในปีพุทธศักราช ๑๘๓๙ ในชื่อ นครศรีนครพิงค์เชียงใหม่ อาณาจักรล้านนาตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๑๘๓๕ เกิดจากการยุบรวมกันของอาณาจักรในช่วงยุคก่อนหน้า คือ ทิรัญนครเงินยางเชียงแสน และหริภุญชัย

๒.๑.๑ ภูมิประเทศ

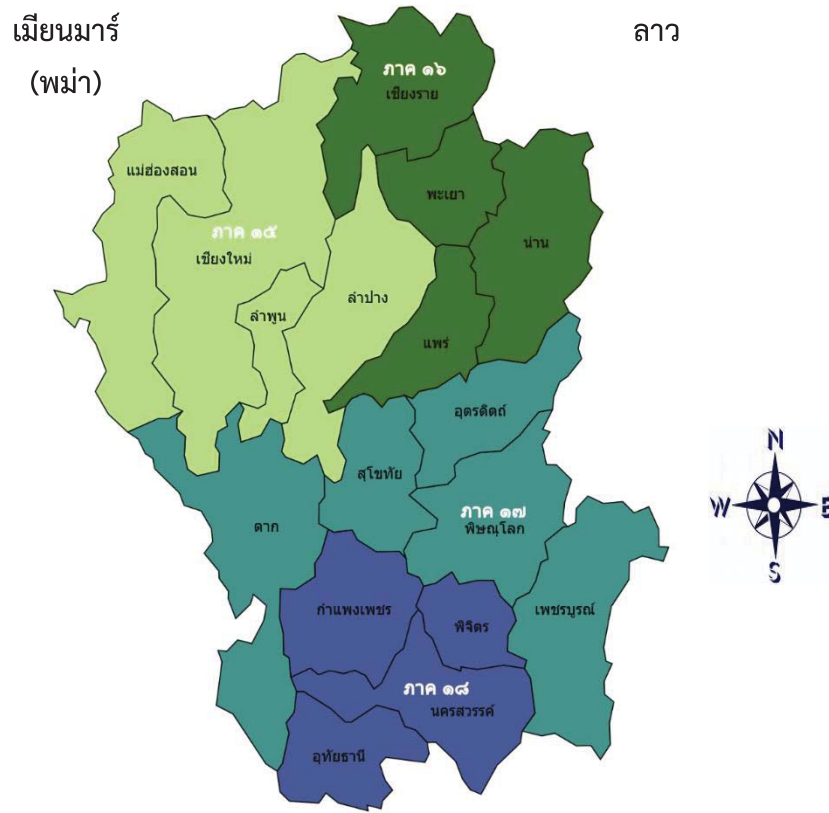
ภูมิประเทศของภาคเหนือเต็มไปด้วยเทือกเขาน้อยใหญ่สลับซับซ้อน และมีพื้นที่สำคัญของประเทศหลายจุด เช่น พื้นที่ทางด้านตะวันตกสุดของประเทศที่อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน พื้นที่ทางด้านเหนือสุดของประเทศที่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จุดสูงสุดของประเทศที่ดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ ภาคเหนือยังเป็นพื้นที่แรกของประเทศที่แม่น้ำโขงไหลผ่าน ซึ่งจุดแรกที่แม่น้ำโขงไหลผ่านประเทศไทยอยู่บริเวณสามเหลี่ยมทองคำ อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ภาคเหนือมีพื้นที่รวมทั้งหมด ๙๓,๖๙๐.๘๕ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๐.๐๖ ของพื้นที่บนผิวโลก และหากเทียบจากขนาดพื้นที่แล้ว ภาคเหนือจะมีขนาดพื้นที่ใกล้เคียงกับประเทศฮังการีมากที่สุด และมีขนาดเล็กกว่าประเทศเกาหลีใต้เล็กน้อย

๒.๑.๒ อาณาเขต

อาณาเขตของภาคเหนือมีเขตแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคอื่น ๆ เรียงตามเข็มนาฬิกา ได้แก่ ทิศตะวันตกติดกับประเทศพม่า ทิศเหนือติดกับประเทศพม่าและประเทศลาว ทิศตะวันออกติดกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย (เลย ชัยภูมิ) และทิศใต้ติดกับภาคกลางของประเทศไทย (ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท สุพรรณบุรี กาญจนบุรี)

แผนภาพที่ ๑ แผนที่แสดงอาณาเขตติดต่อของ ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ

๒.๑.๓ การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดในภาคเหนือ กำหนดโดยคณะกรรมการภูมิศาสตร์แห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๑ และประกาศใช้โดยราชบัณฑิตยสถาน เป็นการแบ่งตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ ประเพณี สังคม วัฒนธรรมและภาษา เป็นการแบ่งระบบ ๖ ภูมิภาค ตามลักษณะภูมิภาคตามธรรมชาติที่ตั้งอยู่ในเขตภูเขา ประกอบไปด้วย ๙ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน และจังหวัดอุดรดิตต์ นอกจากการแบ่งตามราชบัณฑิตยสถานแล้ว ยังมีหน่วยงานที่เคยจัดแบ่งภูมิภาคของประเทศไทยขึ้นเพื่อกำหนดแผนบริหารงานด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นการแบ่งระบบ ๔ ภูมิภาค โดยกำหนดให้ภาคเหนือมี ๑๗ จังหวัด ประกอบด้วย ๙ จังหวัดภาคเหนือข้างต้น กับอีก ๘ จังหวัดทางภาคกลางตอนบนเพิ่มเข้ามา ได้แก่ จังหวัดตาก พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ พิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ และจังหวัดอุทัยธานี

จังหวัดทั้ง ๙ ของภาคเหนือในการแบ่งเช่นนี้อาจเรียกว่า ภาคเหนือตอนบน ซึ่งส่วนใหญ่เคยเป็นที่ตั้งของอาณาจักรล้านนามาก่อน (สำหรับจังหวัดอุดรดิตต์และจังหวัดตากเคยเป็นบางส่วน) และมีภาษาถิ่นเป็นคำเมือง ส่วน ๘ จังหวัดที่เหลืออาจเรียกว่า ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดนครสวรรค์ อันเป็นศูนย์กลางการคมนาคมที่สำคัญ ปัจจุบันการแบ่งแบบนี้ไม่นิยมใช้อ้างอิงในเอกสารของทางราชการและบทความทางวิชาการอื่น ๆ เนื่องจากราชบัณฑิตยสถานได้กำหนดให้จังหวัดเหล่านี้เป็นจังหวัดในเขตภาคกลาง ยกเว้นจังหวัดตากอยู่ในภาคตะวันตก

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงข้อมูลภาพรวม ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ

ตราประจำจังหวัด	ชื่อจังหวัด อักษรไทย	ชื่อจังหวัด อักษรโรมัน	จำนวน ประชากร (คน)	พื้นที่ (ตร.กม.)	ความหนาแน่น (คน/ตร.กม.)
	เชียงใหม่	Chiang Mai	๑,๗๖๓,๗๔๒	๒๐,๑๐๗.๐	๘๗.๗๒
	แม่ฮ่องสอน	Mae Hong Son	๒๘๒,๕๖๖	๑๒,๖๘๑.๓	๒๒.๒๘
	ลำปาง	Lampang	๗๔๒,๘๘๓	๑๒,๕๓๔.๐	๕๙.๒๗
	ลำพูน	Lamphun	๔๐๕,๙๕๕	๔,๕๐๕.๙	๙๐.๐๙
	เชียงราย	Chiang Rai	๑,๒๙๒,๑๓๐	๑๑,๖๗๘.๔	๑๑๐.๖๔
	น่าน	Nan	๔๗๘,๙๘๙	๑๑,๔๗๒.๑	๔๑.๗๕
	พะเยา	Phayao	๔๗๕,๒๑๕	๖,๓๓๕.๑	๗๕.๐๑
	แพร่	Phrae	๔๔๕,๐๙๐	๖,๕๓๘.๖	๖๘.๐๗
	ตาก	Tak	๖๕๔,๖๗๖	๑๖,๔๐๖.๖๕๐	๓๙.๙๐
	พิษณุโลก	Phitsanulok	๘๖๖,๘๙๑	๑๐,๘๑๕.๘๕๔	๘๐.๑๕
	เพชรบูรณ์	Phetchabun	๙๙๔,๕๔๐	๑๒,๖๖๘.๔๑๖	๗๘.๕๑
	สุโขทัย	Sukhothai	๕๙๗,๒๕๗	๖,๕๙๖.๐๙๒	๙๐.๕๕
	อุตรดิตถ์	Uttaradit	๔๕๕,๔๐๓	๗,๘๓๘.๖	๕๘.๑๐
	กำแพงเพชร	Kamphaeng Phet	๗๒๗,๘๐๗	๘,๖๐๗.๔๙๐	๘๔.๕๖
	นครสวรรค์	Nakhon Sawan	๑,๐๖๓,๙๖๔	๙,๕๙๗.๖๗๗	๑๑๐.๘๖
	พิจิตร	Phichit	๕๓๙,๓๗๔	๔,๕๓๑.๐๑๓	๑๑๙.๐๔
	อุทัยธานี	Uthai Thani	๓๒๙,๔๓๓	๖,๗๓๐.๒๕๖	๔๘.๙๕

หมายเหตุ : จำนวนประชากร ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๑(จากฐานข้อมูลกรมการปกครอง)

๒.๑.๔ ภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปของภาคเหนือมีลักษณะแบบร้อนชื้นสลับร้อนแห้งแล้ง หรือฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู โดยที่ภาคเหนือตั้งอยู่ในภาคพื้นทวีปมากที่สุด พิสัยอุณหภูมิจึงสูงมาก มีอุณหภูมิสูงสุด ๔๔.๕ องศาเซลเซียส ที่ จังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นอุณหภูมิที่เคยสูงสุดของภาคและ ของประเทศ ฤดูหนาวอากาศเย็น เคยมีอุณหภูมิต่ำสุดถึง ๑ องศาเซลเซียสที่ จังหวัดเชียงราย ภาคเหนือได้รับฝนส่วนใหญ่ในช่วงฤดูฝนที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านประเทศไทย ซึ่งเป็นช่วงฤดูฝนด้านที่ต้นลมจะได้รับปริมาณฝนมากกว่าด้านปลายลม ซึ่งฝนที่ตกอยู่นั้นเป็นลักษณะของฝนภูเขา พื้นที่หน้าเขาจะได้รับฝนมากกว่าด้านหลังเขา และได้รับฝนจากพายุดีเปรสชันที่พัดมาจากทะเลจีนใต้ จังหวัดที่มีปริมาณน้ำฝนมากที่สุดของภาคเหนือคือ จังหวัด เชียงราย จังหวัดที่มีปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุดคือ จังหวัดลำพูน

ภาคเหนือมี ๓ ฤดู คือ ฤดูฝน ฤดูหนาว และฤดูร้อน ฤดูฝน ซึ่งเป็นฤดูที่เริ่มลงมือเพาะปลูกพืชเมืองร้อน จะเริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมและไปสิ้นสุดฤดูในเดือนกันยายนหรือต้นเดือนตุลาคม ฝนที่ตกเป็นฝนจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดมาจากอ่าวเบงกอล กับฝนจากพายุดีเปรสชันที่พัดจากทะเลจีนใต้ ฤดูหนาว เป็นฤดูของมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคมและสิ้นสุดประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ฤดูหนาวในภาคเหนือมีลักษณะเห็นเด่นชัดกว่าภาคกลาง และภาคใต้ เพราะอยู่ใกล้แนวเคลื่อนที่ของอากาศหนาวเย็นที่เคลื่อนที่จากเขตความกดอากาศสูงในไซบีเรียและผ่านประเทศจีน ฤดูร้อน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์และไปสิ้นสุดประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ในเดือนกุมภาพันธ์มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเริ่มอ่อนกำลังลง ทำให้ลมตะวันออกเฉียงใต้จากทะเลจีนมีกำลังแรงขึ้น เป็นผลให้เกิดพายุฤดูร้อนขึ้นในภาคเหนือเป็นครั้งคราว ในเดือนมีนาคมและเมษายนอุณหภูมิในภาคเหนือจะขึ้นสูงมาก

๒.๑.๕ ประชากร

๑. อัตราการเพิ่มประชากรของภาคต่ำกว่าระดับประเทศ ปี ๒๕๖๐ มีจำนวนประชากร ๑๒.๑๐ ล้านคนหรือร้อยละ ๑๘.๓ ของประเทศ เพิ่มขึ้นจาก ๑๑.๘๐ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๖๐ โดยเฉลี่ยร้อยละ ๐.๔ ต่ำกว่าประเทศที่มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ ๐.๕ โดยจังหวัดเชียงใหม่ มีประชากรมากที่สุด ๑.๗๕ ล้านคน รองลงมา คือ จังหวัดเชียงราย มีประชากร ๑.๒๙ ล้านคน และจังหวัดนครสวรรค์ มีประชากร ๑.๐๗ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ ๑๐.๖ และ ๘.๘ ของประชากรภาค ตามลำดับ

๒. สัดส่วนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้น สูงกว่าระดับประเทศ โครงสร้างประชากรมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมสูงวัยมากขึ้น เป็นผลจากความสำเร็จของการวางแผนครอบครัวและการพัฒนา ด้านสาธารณสุข โดยในปี ๒๕๕๕ มีสัดส่วนประชากรสูงอายुर้อยละ ๑๖.๘ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๗.๗ ในปี ๒๕๖๐ ซึ่งสูงกว่าร้อยละ ๑๖.๙ ของสัดส่วนผู้สูงอายุระดับประเทศ จึงทำให้ประชากรวัยแรงงานต้องรับภาระในการดูแลผู้สูงอายุมากขึ้น จากประชากรวัยแรงงาน ๓.๘ คน ดูแลผู้สูงอายุ ๑ คน ในปี ๒๕๕๕ เป็นประชากร วัยแรงงาน ๒.๘ คน ดูแลผู้สูงอายุ ๑ คน ในปี ๒๕๕๙

๓. ประชากรเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น ปี ๒๕๕๕ มีประชากรเมืองจำนวน ๓.๑๓ ล้านคน หรือร้อยละ ๒๖.๕ ของประชากรทั้งภาค เพิ่มขึ้นเป็น ๓.๒๙ ล้านคน หรือร้อยละ ๒๗.๒ ของประชากรทั้งภาค ในปี ๒๕๖๐ โดยจังหวัดตากมีอัตราการเพิ่มของประชากรเมืองมากที่สุด ร้อยละ ๒๖.๒ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดเชียงราย และพิษณุโลก มีอัตราการเพิ่มของประชากรเมืองร้อยละ ๒๐.๕ และ ๑๔.๑ ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญของภาคทั้งด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และเป็นที่ตั้งของเขตเศรษฐกิจพิเศษ จึงทำให้ประชากรอพยพเข้าไปทำงานและอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ ๒ ตารางแสดงประชากรภาคเหนือ

รายการ	ปี					
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
จำนวนประชากร (ล้านคน)	๑๑.๘๐	๑๑.๘๓	๑๑.๘๕	๑๒.๐๗	๑๒.๐๘	๑๒.๐๙
โครงสร้างประชากร (ร้อยละ)						
กลุ่ม ๐-๑๔ ปี	๑๘.๖	๑๘.๒	๑๗.๘	๑๗.๔	๑๖.๘	๑๖.๗
กลุ่ม ๑๕-๕๙ ปี	๖๔.๖	๖๔.๑	๖๓.๖	๖๓.๑	๖๑.๗	๖๑.๘
กลุ่ม ๖๐+	๑๖.๘	๑๗.๗	๑๘.๖	๑๙.๕	๒๑.๕	๒๑.๕
จำนวนประชากรเมือง (ล้านคน)	๓.๑๓	๓.๑๕	๓.๑๙	๓.๒๘	๓.๒๗	๓.๒๙

ตารางที่ ๓ ตารางแสดงจำนวนสถิติประชากรของจังหวัดในภาคเหนือจำแนกเป็นรายปี

จังหวัด	จำนวนประชากร (คน) จำแนกตามปี พ.ศ.					
	๒๕๖๑	๒๕๖๐	๒๕๕๙	๒๕๕๘	๒๕๕๗	๒๕๕๖
เชียงใหม่	๑,๗๖๓,๗๔๒	๑,๗๔๖,๘๘๐	๑,๗๓๕,๗๖๒	๑,๗๒๘,๒๔๒	๑,๖๗๘,๒๘๔	๑,๖๖๖,๘๘๘
แม่ฮ่องสอน	๒๘๒,๕๖๖	๒๗๙,๐๘๘	๒๗๕,๘๘๔	๒๗๓,๗๖๔	๒๔๘,๑๗๘	๒๔๖,๕๔๙
ลำปาง	๗๔๒,๘๘๓	๗๔๖,๕๕๗	๗๔๘,๘๕๐	๗๕๒,๓๕๖	๗๕๓,๐๑๓	๗๕๔,๘๖๒
ลำพูน	๔๐๕,๙๕๕	๔๐๕,๙๑๘	๔๐๕,๙๙๙	๔๐๖,๓๘๕	๔๐๕,๔๖๘	๔๐๕,๒๖๘
รวมภาค ๑๕	๓,๑๙๕,๑๔๖	๓,๑๗๘,๓๙๓	๓,๑๖๖,๔๙๕	๓,๑๖๐,๗๔๗	๓,๐๘๔,๙๙๓	๓,๐๗๓,๕๖๗
เชียงราย	๑,๒๘๒,๑๓๐	๑,๒๘๗,๖๑๕	๑,๒๘๒,๕๕๔	๑,๒๗๗,๙๕๐	๑,๒๐๗,๖๙๙	๑,๒๐๔,๖๖๐
น่าน	๔๗๘,๘๘๙	๔๗๙,๘๓๘	๔๗๙,๙๑๖	๔๗๙,๕๑๘	๔๗๘,๒๖๔	๔๗๗,๙๑๒
พะเยา	๔๗๕,๒๑๕	๔๗๗,๑๐๐	๔๗๙,๑๘๘	๔๘๒,๖๔๕	๔๘๔,๕๕๔	๔๘๖,๗๔๔
แพร่	๔๕๕,๐๙๐	๔๕๗,๕๖๔	๔๕๙,๘๑๐	๔๕๒,๓๕๖	๔๕๔,๐๘๓	๔๕๖,๐๗๔
รวมภาค ๑๖	๒,๖๙๑,๕๒๔	๒,๖๙๒,๑๑๗	๒,๖๙๑,๔๕๘	๒,๖๙๒,๔๕๙	๒,๖๒๔,๕๐๐	๒,๖๒๕,๓๙๐
ตาก	๖๕๔,๖๗๖	๖๔๔,๒๖๗	๖๓๑,๙๖๕	๖๑๘,๓๘๒	๕๓๙,๕๕๓	๕๓๒,๓๕๓
พิษณุโลก	๘๖๖,๘๙๑	๘๖๕,๓๖๘	๘๖๕,๗๕๙	๘๖๓,๔๐๔	๘๕๘,๙๘๘	๘๕๖,๓๗๖
เพชรบูรณ์	๙๙๔,๕๔๐	๙๙๕,๓๓๑	๙๙๕,๒๒๓	๙๙๖,๙๘๖	๙๙๕,๘๐๗	๙๙๔,๓๙๗
สุโขทัย	๕๙๗,๒๕๗	๕๙๙,๓๑๙	๖๐๐,๒๓๑	๖๐๑,๗๑๒	๖๐๒,๔๖๐	๖๐๒,๗๑๓
อุตรดิตถ์	๔๕๕,๔๐๓	๔๕๗,๐๙๒	๔๕๘,๑๙๗	๔๕๙,๗๖๘	๔๖๐,๔๐๐	๔๖๐,๙๙๕
รวมภาค ๑๗	๓,๕๖๘,๗๖๗	๓,๕๖๑,๓๗๗	๓,๕๕๑,๓๗๕	๓,๕๔๐,๒๕๒	๓,๔๕๗,๒๐๘	๓,๔๕๖,๘๓๔
กำแพงเพชร	๗๒๗,๘๐๗	๗๒๙,๑๓๓	๗๒๙,๕๕๒	๗๓๐,๑๕๘	๗๒๙,๕๒๒	๗๒๘,๖๓๑
นครสวรรค์	๑,๐๖๓,๙๖๔	๑,๐๖๕,๓๓๔	๑,๐๖๖,๔๕๕	๑,๐๗๑,๙๔๒	๑,๐๗๒,๗๕๖	๑,๐๗๓,๑๔๒
พิจิตร	๕๓๙,๓๗๔	๕๔๑,๘๖๘	๕๔๓,๔๘๒	๕๔๕,๙๕๗	๕๔๗,๕๕๓	๕๔๘,๘๕๕
อุทัยธานี	๓๒๙,๔๓๓	๓๒๙,๙๕๒	๓๓๐,๒๙๙	๓๓๐,๙๐๖	๓๓๐,๑๗๙	๓๒๙,๕๓๖
รวมภาค ๑๘	๒,๖๖๐,๕๗๘	๒,๖๖๖,๒๗๗	๒,๖๖๙,๗๗๘	๒,๖๗๘,๙๖๓	๒,๖๘๐,๐๐๐	๒,๖๘๐,๑๖๔
รวมทั้งสิ้น	๑๒,๑๑๕,๙๑๕	๑๒,๐๙๘,๑๖๔	๑๒,๐๗๙,๑๐๖	๑๒,๐๗๒,๔๒๑	๑๑,๘๔๖,๖๕๑	๑๑,๘๒๕,๙๕๕

หมายเหตุ : จำนวนประชากร ณ เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๑ (จากฐานข้อมูลกรมการปกครอง)

๒.๑.๖ โครงข่ายคมนาคมขนส่งและบริการสาธารณูปโภค

๑. โครงข่ายถนน เชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของประเทศและเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว เมียนมา และสามารถเชื่อมโยงไปยังจีนตอนใต้

๒. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) เริ่มต้นที่กรุงเทพมหานคร สิ้นสุด ที่ด่านพรมแดนแม่สาย อ.แม่สาย จังหวัดเชียงราย เชื่อมโยงกับประเทศเมียนมาที่ท่าขี้เหล็ก เป็นระยะทางทั้งสิ้น ๙๙๔.๗๕ กิโลเมตร และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (สายอินทร์บุรี-เชียงใหม่) เป็นทางหลวงแผ่นดินสายหลักแนวเหนือ-ใต้ เชื่อมการคมนาคมระหว่างจังหวัดในภาคกลางกับจังหวัดในภาคเหนือระยะทาง ๕๔๕.๗๘ กิโลเมตร

๓. เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor : NSEC) หรือเส้นทาง R๓A เชื่อมโยงระหว่างคุนหมิง จีนตอนใต้ มายังเมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว เข้าสู่ประเทศไทยผ่านสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๔ (เชียงใหม่-ห้วยทราย) ที่ อ.เชียงใหม่ จ.เชียงราย ผ่าน ทางหลวงหมายเลข ๑ ลงสู่ภาคกลางและภาคใต้ เชื่อมไปถึงมาเลเซียและสิงคโปร์

๔. เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) หรือเส้นทาง R๒ เชื่อมโยง ๔ ประเทศ ได้แก่ เมียนมา ไทย ลาว และเวียดนาม โดยเชื่อมโยงจากเมียนมา ผ่านสะพานมิตรภาพไทย-เมียนมา แห่งที่ ๑ สู่ภาคแม่สอด จังหวัดตาก-พิษณุโลก-เพชรบูรณ์ เข้าสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ชัยภูมิ ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ มุกดาหาร) และเชื่อมสู่ สปป.ลาว ผ่านสะพานมิตรภาพแห่งที่ ๒ (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต) เป็นเส้นทางเชื่อมโยงการค้าการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคน้ำโขง (GMS)

๕. รถไฟ มีเส้นทางรถไฟกรุงเทพฯ -เชียงใหม่ สามารถเชื่อมโยงสู่ทางรถไฟสายตะวันออก เชียงเหนือที่สถานีรถไฟชุมทางบ้านภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๖. สนามบิน มี ๑๒ แห่ง เป็นสนามบินนานาชาติ ๒ แห่ง คือ ท่าอากาศยานนานาชาติเชียงใหม่ และท่าอากาศยานนานาชาติแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย และสนามบินในประเทศ ๑๐ แห่ง ได้แก่ ลาปาง แม่ฮ่องสอน น่าน พิษณุโลก สุโขทัย แพร่ แม่สอด ตาก เพชรบูรณ์ และปาย

๗. ด่านชายแดน มี ๘ ด่านถาวร ๒๑ จุดผ่อนปรนที่เป็นจุดเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

๘. แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างดำเนินการในภาค ได้แก่ รถไฟทางคู่ ช่วงปากน้ำโพ -เด่นชัย ช่วงเด่นชัย -เชียงใหม่ และ ช่วงเด่นชัย -เชียงราย -เชียงใหม่ รวมถึงรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ - เชียงใหม่ และสนามบินนานาชาติเชียงใหม่แห่งที่ ๒ อยู่ระหว่างเสนอโครงการ

๙. บริการสาธารณูปโภค

๑๐. ไฟฟ้า มีระบบสายส่งเชื่อมโยงกับระบบสายส่งของประเทศและมีโรงงานและเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้าที่สำคัญ ได้แก่ โรงไฟฟ้าแม่เมาะ (ลำปาง) โรงไฟฟ้าลานกระบือ (กำแพงเพชร) เขื่อนสิริกิติ์ (อุตรดิตถ์) เขื่อนภูมิพล (ตาก) และเขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล (เชียงใหม่)

๑๑. ประปา มีระบบบริการประปาครอบคลุมพื้นที่เขตเมือง ในพื้นที่ความรับผิดชอบ ของสำนักงานประปาเขต ๙ (เชียงใหม่) และ สำนักงานประปาเขต ๑๐ (นครสวรรค์) นอกจากนี้มีระบบประปาของอปท. และประปาหมู่บ้าน

๒.๑.๗ สถานที่สำคัญ

อุทยานแห่งชาติ

ในภาคเหนือตอนบนเป็นดอยสูงสลับซับซ้อนหลายชั้น มีอุทยานแห่งชาติสำคัญหลายแห่ง เช่น จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย อุทยานแห่งชาติขุนขาน อุทยานแห่งชาติดอยผ้าห่มปก อุทยานแห่งชาติดอยเวียงผา อุทยานแห่งชาติผาแดง อุทยานแห่งชาติแม่ตะไคร้ อุทยานแห่งชาติแม่ใจ อุทยานแห่งชาติแม่ว้าง อุทยานแห่งชาติศรีลานนา อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง อุทยานแห่งชาติออบขาน และอุทยานแห่งชาติออบหลวง

จังหวัดลำพูน ได้แก่ อุทยานแห่งชาติแม่ปิง และอุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล

จังหวัดเชียงราย ได้แก่ อุทยานแห่งชาติดอยหลวง อุทยานแห่งชาติขุนแจ และอุทยานแห่งชาติลำน้ำกก

จังหวัดลำปาง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน อุทยานแห่งชาติดอยจาง อุทยานแห่งชาติแม่วะ และอุทยานแห่งชาติถ้ำผาไท

จังหวัดพะเยา ได้แก่ อุทยานแห่งชาติดอยภูาง อุทยานแห่งชาติแม่ปืม และอุทยานแห่งชาติภูซาง

จังหวัดอุตรดิตถ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว อุทยานแห่งชาติลำน้ำน่าน และอุทยานแห่งชาติต้นสักใหญ่

จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้แก่ อุทยานแห่งชาติน้ำตกแม่สุรินทร์ อุทยานแห่งชาติถ้ำปลา-น้ำตกผาเสื่อ อุทยานแห่งชาติแม่เงา และอุทยานแห่งชาติสาละวิน

จังหวัดน่าน ได้แก่ อุทยานแห่งชาติดอยภูคา อุทยานแห่งชาติขุนสถาน อุทยานแห่งชาติศรีน่าน อุทยานแห่งชาติขุนน่าน อุทยานแห่งชาติแม่จรมิ อุทยานชาตินันทบุรี และอุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน

จังหวัดแพร่ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย อุทยานแห่งชาติแม่ยม อุทยานแห่งชาติดอยผาหลวง

เขื่อนที่สำคัญ

เขื่อนของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ที่สำคัญ ได้แก่ เขื่อนสิริกิติ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ เขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล จังหวัดเชียงใหม่ เขื่อนแม่กวงอุดมธารา จังหวัดเชียงใหม่ เขื่อนก๊วลม จังหวัดลำปาง เขื่อนก๊วคองมา จังหวัดลำปาง

เทือกเขาที่สำคัญ

ได้แก่ ทิวเขาแดนลาว ทิวเขาถนนธงชัย ทิวเขาหลวงพระบาง ทิวเขาผีปันน้ำ ทิวเขาดอยมอญจุก ทิวเขาดอยอินทนนท์ ทิวเขาขุนตาน ทิวเขาพลึง และทิวเขาดอยภูสอยดาว

ปัญหาสำคัญของภาคเหนือ

๑. ปัญหาการทำลายป่าไม้ ถึงแม้ว่าจะยังคงมีพื้นที่ป่าไม้เหลือมากกว่าทุกภาคแต่ปริมาณป่าในเขตภาคเหนือถูกทำลายรวดเร็ว และเหลือน้อยลง ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อทรัพยากรและสภาพแวดล้อมอื่นๆ ตามมา

๒. ปัญหาหมอกพิษ จากสภาพการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำให้เกิดปัญหาเหมือนเมืองใหญ่ เช่น น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ การจราจรติดขัด

๓. ปัญหาความยากจนและขาดที่ทำกิน เป็นปัญหาที่มีอยู่ทุกภาคของประเทศ ทั้งนี้เพราะการเพิ่มขึ้นของประชากร และภาคเหนือเองก็มีพื้นที่ใช้เพาะปลูกน้อยอยู่แล้ว

๔. ปัญหาด้านคุณภาพประชากรทั้งการศึกษาและสุขภาพอนามัย จากความยากจนดังกล่าวก็ส่งผลให้เกิดปัญหาในด้านการศึกษาและสุขภาพอนามัยของประชากร

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง การศึกษา

ภาคเหนือมีหน่วยงานที่จัดการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานที่หลากหลายสังกัด เช่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สังกัดกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวมทั้งสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และนอกจากนั้นภาคเหนือยังมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงทั้งภาครัฐและเอกชนหลายแห่ง สถาบันอุดมศึกษาที่สำคัญ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (จังหวัดเชียงราย) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (จังหวัดเชียงใหม่) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา (วิทยาเขตพายัพ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง และน่าน) มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือ (วิทยาเขตเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง และอุตรดิตถ์) มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเนชั่น ลำปาง เป็นต้น

๒.๒.๑ สภาพทางเศรษฐกิจ

ลักษณะและโครงสร้างเศรษฐกิจของภาคเหนือ จำแนกออกเป็น ๒ ส่วนคือ ภาคเหนือตอนบนและตอนล่าง ภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย ๙ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน พะเยา น่าน แพร่ ลำปาง และตาก มีพื้นที่ประมาณร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่ภาคเหนือ พื้นที่ของภาคเหนือตอนบนกว่าครึ่งเป็นป่าเขา มีพื้นที่ราบเหมาะกับการเพาะปลูกไม่ถึงร้อยละ ๑๕ แต่มีทรัพยากรธรรมชาติลักษณะภูมิประเทศและอากาศเหมาะแก่การท่องเที่ยวสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาพักผ่อนและพำนักอาศัยเป็นครั้งคราวและถาวร ทำให้ธุรกิจบริการ เช่น ธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท และของที่ระลึก เป็นสาขาเศรษฐกิจสำคัญของภาคเหนือตอนบน นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้าสำคัญทั้งจากพลังน้ำจากเขื่อนภูมิพล จังหวัดตาก และถ่านหินลิกไนต์ที่โรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ตลอดจนเป็นแหล่งแร่ธาตุสำคัญหลายชนิด เช่น ถ่านหินลิกไนต์ หินปูน และดินขาวที่จังหวัดลำปาง และแร่สังกะสีที่จังหวัดตาก ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมเซรามิก ปูนซีเมนต์ และโรงงานถลุงแร่สังกะสี เป็นต้น นอกจากนี้ จังหวัดตากยังเป็นประตูการค้าชายแดนกับประเทศพม่าและจังหวัดเชียงรายมีการค้าเชื่อมโยงกับพม่า ลาว และจีน (ตอนใต้) จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจทุกด้านของภาคเหนือ มีสัดส่วนการผลิตประมาณร้อยละ ๑๔.๘ ของผลิตภัณฑ์ภาค มีจำนวนสาขารานาการพาณิชย์ ๒๐๑ สาขา สูงสุดเป็นอันดับสี่ของประเทศ และมีสัดส่วนเงินฝากและสินเชื่อประมาณ ๑ ใน ๓ ของเงินฝากและสินเชื่อทั้งภาคเหนือ ภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย ๘ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ และอุทัยธานี มีพื้นที่ติดต่อกับภาคกลาง ส่วนใหญ่เป็นที่ราบเหมาะแก่การเพาะปลูกเป็นแหล่งผลิตและค้าข้าวและพืชไร่สำคัญของประเทศ การผลิตพืชสำคัญประกอบด้วย ข้าว อ้อย และข้าวโพด สภาพดินฟ้าอากาศเป็นปัจจัยสำคัญต่อการผลิตภาคเกษตร ด้านอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับการเกษตร เช่น อุตสาหกรรมน้ำตาล ที่จังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ และพิษณุโลก อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร ที่จังหวัดพิษณุโลก

และนครสวรรค์ โรงสีข้าว ที่จังหวัดพิจิตร พิษณุโลก และนครสวรรค์ นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวประเภท โบราณสถานทางประวัติศาสตร์อันเลื่องชื่อที่จังหวัดสุโขทัย

ขนาดเศรษฐกิจภาคเหนือมีสัดส่วนร้อยละ ๘.๒ ของประเทศ โดยมีโครงสร้างการผลิตค่อนข้าง กระจายตัว ลักษณะภูมิประเทศของภาคเหนือเป็นภูเขาที่ราบแคบ ๆ ลักษณะภูมิอากาศและ ทรัพยากรธรรมชาติของภาคเหนือทำให้มีลักษณะเศรษฐกิจหลายอย่างที่สำคัญและสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ อาชีพที่สำคัญของภาคเหนือ ได้แก่

๑. อาชีพด้านการเกษตรกรรม คือ การทำนา ทำไร่ ทำสวน พืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ลำไย ลิ้นจี่ ยาสูบ ฯลฯ มีการทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ในเขตที่ราบระหว่างภูเขา เพราะมีดินอุดมสมบูรณ์

๒. อาชีพการทำป่าไม้ ปัจจุบันนี้อาชีพนี้ลดบทบาทลงมากอันเนื่องมาจากจำนวนพื้นที่ป่าลด น้อยลง แต่ภาคเหนือก็ยังมีสภาพพื้นที่เหมาะสมกับการทำป่าไม้มากกว่าภาคอื่น เพราะจำนวนป่าไม้ยังเหลือมาก

๓. อาชีพการทำเหมืองแร่ ลักษณะภูมิประเทศและโครงสร้างทางธรณีวิทยาทำให้ภาคเหนือมี แหล่งแร่มากและการทำเหมืองแร่ที่สำคัญ เช่น เหมืองถ่านหินลิกไนต์ ที่แม่เมาะจังหวัดลำปาง การขุดตักน้ำมัน ที่อำเภอฝางจังหวัดเชียงใหม่ เหมืองปลู่ออไรต์ที่อำเภอแม่ลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

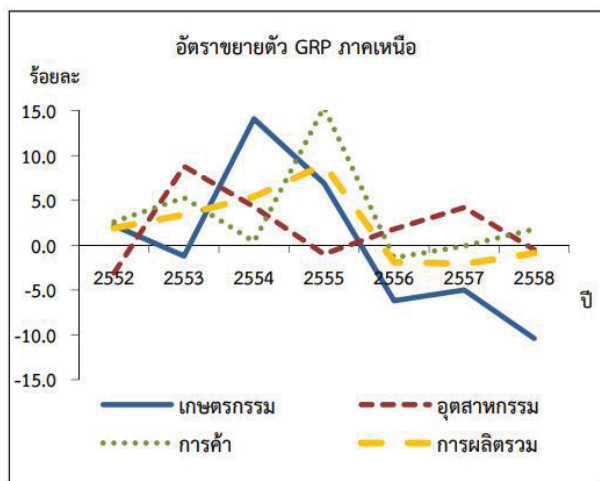
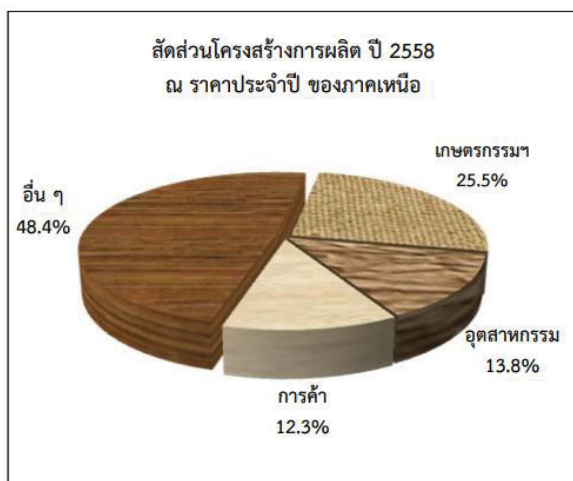
๔. อาชีพการอุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหรือแม่แต่อุตสาหกรรมพื้นเมือง ซึ่งเป็นการคมนาคมขนส่งของภาคเหนือ

ผลิตภัณฑ์ภาค (GRP) ของภาคเหนือ ในปี ๒๕๕๘

ภาพรวม ผลิตภัณฑ์ภาค (GRP) ของภาคเหนือในปี ๒๕๕๘ ลดลงร้อยละ ๐.๙ ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลง ร้อยละ ๒.๑ ในปี ๒๕๕๗ เป็นผลมาจากการผลิตภาคนอกเกษตรที่ขยายตัวร้อยละ ๓.๒ เร่งตัวขึ้นจากที่ลดลง ร้อยละ ๐.๖ ในปีก่อนหน้า ส่วนการผลิตภาคเกษตรยังคงลดลงต่อเนื่องร้อยละ ๑๐.๓ จากที่ลดลงร้อยละ ๕.๒ ในปีก่อนหน้า

การผลิตภาคเกษตร ลดลงร้อยละ ๑๐.๓ เทียบกับที่ลดลงร้อยละ ๕.๒ ในปี ๒๕๕๗ โดยสาขา เกษตรกรรมฯ ลดลงต่อเนื่องร้อยละ ๑๐.๔ จากที่ลดลงร้อยละ ๕.๐ ในปีก่อนหน้า มีสาเหตุมาจากผลผลิตพืช บางชนิดลดลง เนื่องจากภาวะภัยแล้ง เช่น ข้าวเปลือก ในจังหวัดนครสวรรค์ อ้อย ในจังหวัดกำแพงเพชร และ จังหวัดนครสวรรค์ และการปลูกไม้ผลในจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับหมวดบริการทางการเกษตรลดลงเล็กน้อย ส่วนสาขาการประมงลดลงร้อยละ ๑.๔ ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงถึงร้อยละ ๒๐.๘ ในปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม การเลี้ยงปศุสัตว์และหมวดป่าไม้ขยายตัว

แผนภาพที่ ๒ สัดส่วนโครงสร้างการผลิตปี ๒๕๕๘ และอัตราขยายตัว GRP ภาคเหนือ

การผลิตภาคนอกเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๓.๒ เติบโตขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ ๐.๖ ในปี ๒๕๕๗ สาขาการผลิตที่ขยายตัวต่อเนื่อง ได้แก่ สาขาไฟฟ้า ก๊าซและการประปา และ สาขาการขนส่งและการคมนาคม โดยขยายตัวร้อยละ ๓.๖ และร้อยละ ๖.๑ จากร้อยละ ๒.๘ และ ร้อยละ ๓.๒ ในปีก่อนหน้า ตามลำดับ ส่วนสาขาการผลิตที่ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงในปีก่อนหน้า ได้แก่ สาขาการก่อสร้าง สาขาการขนส่งขายปลีกฯ สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ สาขาการบริหารราชการฯ และ สาขาการให้บริการชุมชนฯ ขยายตัวร้อยละ ๑๓.๔ ร้อยละ ๑.๘ ร้อยละ ๒.๕ ร้อยละ ๖.๑ และ ร้อยละ ๔.๘ จากที่ลดลงร้อยละ ๕.๖ ร้อยละ ๐.๑ ร้อยละ ๖.๑ ร้อยละ ๒๔.๔ และ ร้อยละ ๑.๖ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ ส่วนสาขาการผลิตที่ชะลอตัวลง ได้แก่ สาขาตัวกลางทางการเงิน สาขาการศึกษา และ สาขาบริการด้านสุขภาพฯ ชะลอตัวร้อยละ ๘.๖ ร้อยละ ๐.๓ และ ร้อยละ ๔.๐ จากที่ขยายตัวร้อยละ ๙.๐ ร้อยละ ๓.๘ และร้อยละ ๗.๑ ในปีก่อนหน้า ตามลำดับ สำหรับสาขาโรงแรมและภัตตาคาร แม้ว่าจะขยายตัวร้อยละ ๑๓.๒ ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ ๑๕.๙ ในปี ๒๕๕๗ แต่ยังมีอัตราการขยายตัวในระดับสูง เมื่อเทียบกับสาขาการผลิตอื่น ๆ โดยจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีสัดส่วนสูงสุดในภาคเหนือ มีรายได้จากนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติขยายตัวร้อยละ ๑๒.๑ ในปี ๒๕๕๘ เทียบกับที่ขยายตัวถึงร้อยละ ๒๔.๙ ในปี ๒๕๕๗ ในทางกลับกัน สาขาอุตสาหกรรมซึ่งเป็นสาขาการผลิตหลักของภาค ลดลงร้อยละ ๐.๕ จากที่ขยายตัวร้อยละ ๔.๒ ในปีก่อนหน้า เป็นผลมาจากอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะกิจกรรมการแปรรูปสัตว์ปีก ในจังหวัดเพชรบูรณ์และ การผลิตน้ำตาลในจังหวัดกำแพงเพชร และ จังหวัดนครสวรรค์ลดลงจากปีก่อนหน้า นอกจากนี้ สาขาการทำเหมืองแร่ฯ ก็ยังคงลดลงร้อยละ ๒.๐ จากปี ๒๕๕๗ ที่ลดลงร้อยละ ๒.๘ เป็นผลมาจากกิจกรรมการทำเหมืองลิกไนต์และการผลิตน้ำมันปิโตรเลียมดิบ

ตารางที่ ๔ แสดงอัตราขยายตัวของ GPP และโครงสร้างการกระจายรายได้จากการผลิต ภาคเหนือ

(ร้อยละ)

จังหวัด	อัตราขยายตัวที่แท้จริง		โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี	
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๗	๒๕๕๘
๑. เชียงใหม่	๓.๕	๕.๘	๑๘.๔	๒๐.๔
๒. ลำปาง	-๓.๒	-๒.๔	๕.๗	๕.๘
๓. อุตรดิตถ์	-๕.๐	-๘.๗	๓.๒	๒.๙
๔. แม่ฮ่องสอน	-๒.๔	๗.๗	๐.๙	๑.๑
๕. เชียงราย	๑.๖	๒.๘	๘.๕	๘.๘
๖. แพร่	-๒.๖	๐.๑	๒.๓	๒.๔
๗. ลำพูน	๙.๒	๑.๘	๕.๒	๕.๕
๘. น่าน	๐.๓	๓.๘	๒.๕	๒.๗
๙. พะเยา	-๒.๒	๕.๐	๒.๙	๓.๑
๑๐. นครสวรรค์	-๖.๐	-๔.๙	๙.๗	๙.๒
๑๑. พิษณุโลก	-๔.๕	๗.๗	๗.๗	-๐.๘
๑๒. กำแพงเพชร	-๙.๐	๙.๐	๙.๙	๐.๕
๑๓. อุทัยธานี	-๒.๙	-๙.๔	๒.๖	๒.๓
๑๔. สุโขทัย	-๕.๙	-๙.๔	๓.๙	๓.๕
๑๕. ตาก	๑.๙	๔.๒	๓.๙	๒.๕
๑๖. พิจิตร	-๑๔.๔	-๑๓.๙	๔.๒	๓.๕
๑๗. เพชรบูรณ์	๗.๕	-๗.๒	๘.๕	๗.๙
รวมทั้งภาค	-๒.๑	-๐.๙	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี ๒๕๕๘

ตารางที่ ๕ ตารางแสดงผลิตภัณฑ์จังหวัดในภาคเหนือต่อหัว ปี ๒๕๕๘ (จากมากไปน้อย)

จังหวัด	บาทต่อปี	จังหวัด	บาทต่อปี
๑. ลำพูน	๑๔๒,๗๗๑	๑๐. พะเยา	๘๐,๘๐๒
๒. เชียงใหม่	๑๒๖,๙๗๖	๑๑. อุทัยธานี	๗๘,๐๙๕
๓. เพชรบูรณ์	๑๒๓,๘๐๐	๑๒. อุตรดิตถ์	๗๑,๓๖๕
๔. กำแพงเพชร	๑๒๓,๔๒๘	๑๓. พิจิตร	๖๘,๙๒๒
๕. นครสวรรค์	๙๙,๗๒๔	๑๔. น่าน	๖๔,๓๐๕
๖. พิษณุโลก	๙๑,๕๗๗	๑๕. แพร่	๖๑,๐๑๓
๗. ตาก	๘๘,๖๘๐	๑๖. สุโขทัย	๕๙,๙๒๑
๘. ลำปาง	๘๔,๑๕๑	๑๗. แม่ฮ่องสอน	๕๖,๘๖๒
๙. เชียงราย	๘๑,๘๓๕		

จากตาราง พบว่า ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี ๒๕๕๘ มูลค่าสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ จังหวัดลำพูน เชียงใหม่ เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร และนครสวรรค์ ส่วนจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำสุด ๕ อันดับ ส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งอยู่ในภาคเหนือ และจังหวัดนราธิวาส ซึ่งอยู่ภาคใต้โดยทุกจังหวัดมีผลผลิตหลักจากภาคเกษตรซึ่งมีความไม่มั่นคงทั้งด้านปริมาณผลผลิตและราคา ประกอบกับการผลิตภาคนอกเกษตรต่าง ๆ โดยเฉพาะการผลิตอุตสาหกรรมยังไม่กระจายตัวมายังพื้นที่เหล่านี้ทำให้ขนาดเศรษฐกิจโดยรวมมีระดับต่ำ โดยเรียงจากลำดับต่ำสุดได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน สุโขทัย แพร่ น่าน และพิจิตร สำหรับจังหวัดลำพูน เป็นจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงที่สุดที่ ๑๔๒,๗๗๑ บาทต่อปี ขณะที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำที่สุดที่ ๕๖,๘๖๒ บาทต่อปี ค่าความแตกต่างระหว่างจังหวัดลำพูน กับ จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีความแตกต่างกัน ๓๙.๘ เท่า

ภาวะเศรษฐกิจ และสังคม ระดับภาค

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ ๒ ปี ๒๕๖๐ ภาพรวมขยายตัวร้อยละ ๓.๗ โดยในด้านการใช้จ่ายมีปัจจัยสนับสนุนจากการส่งออกสินค้าและบริการ การใช้จ่ายภาครัฐบาล รวมทั้งการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน มีการขยายตัวต่อเนื่อง และการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้น ในขณะที่การลงทุนภาครัฐลดลง ในด้านการผลิต สาขาเกษตรกรรม สาขาการค้าส่งค้าปลีก สาขาโรงแรมและภัตตาคาร และสาขาขนส่งและคมนาคมขยายตัวสูงขึ้น ในขณะที่สาขาอุตสาหกรรมชะลอตัวสำหรับภาวะเศรษฐกิจรายภาค จำแนกการพิจารณาดังนี้ **ภาคเหนือ** ภาวะเศรษฐกิจขยายตัวต่อเนื่อง จากภาคการผลิตสินค้าเกษตร การท่องเที่ยว การค้าต่างประเทศ ที่มีการขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวเล็กน้อยจากหมวดรถยนต์ ในขณะที่การเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐต่ำกว่าเป้าหมาย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เศรษฐกิจขยายตัวต่อเนื่องจากการขยายตัวของการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคของครัวเรือน และภาคการผลิต อุตสาหกรรมในหมวดการผลิตเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เร่งผลิตเพื่อเก็บสต็อกก่อนปรับภาษีสรรพสามิต และการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการส่งออก ในขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐบาลและการลงทุนภาครัฐ รวมทั้งการลงทุนภาคเอกชนลดลง สำหรับการค้าชายแดนชะลอตัว สำหรับภาคกลาง เศรษฐกิจขยายตัวจากภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และก่อสร้าง สำหรับภาคเกษตรขยายตัวจากปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น รวมทั้งการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคครัวเรือนขยายตัว

แต่การค้ากับประเทศเพื่อนบ้านหดตัวต่อเนื่อง และภาคใต้ เศรษฐกิจขยายตัวจากผลผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การท่องเที่ยว และการค้าระหว่างประเทศมีการขยายตัว ในขณะที่ผลผลิตประมงและการลงทุนภาคเอกชนลดลง

แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจรายภาค ไตรมาสที่ ๓ ปี ๒๕๖๐ **ภาคเหนือ** คาดว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากการส่งออกประเภทสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าเกษตรแปรรูปสำหรับการท่องเที่ยว คาดว่ายังมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คาดว่าเศรษฐกิจจะปรับตัวดีขึ้น จากการเร่งรัดการเบิกจ่ายและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาลจะสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนภาคเอกชน สำหรับการค้าชายแดน คาดว่ายังคงขยายตัวต่อเนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน ภาคกลาง คาดว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของภาค และ คาดว่าการบริโภคภายในประเทศดีขึ้น รวมทั้งการเร่งรัดการเบิกจ่ายลงทุนของภาครัฐ ภาคใต้คาดว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากการขยายตัวของผลผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมัน ส่วนผลผลิตกุ้งขาวเพิ่มขึ้นจากการพัฒนาการเลี้ยงระบบใหม่ แต่การท่องเที่ยว มีแนวโน้มลดลงจากสภาพอากาศที่มีฝนตกชุก

ภาวะสังคมไตรมาสที่ ๒ ปี ๒๕๖๐ **ภาคเหนือ** อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่สถานการณ์ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้น สำหรับภาวะการเจ็บป่วยพบว่าประชาชนมีการเจ็บป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจ ไข้เลือดออกเพิ่มขึ้น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อัตราการว่างงานปรับตัวลดลงเล็กน้อย ขณะที่สถานการณ์ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง และคดีอาชญากรรมมีแนวโน้มลดลงแต่ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญของภาค ภาคกลาง อัตราการว่างงานลดลงเล็กน้อย ขณะที่สถานการณ์ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง และ ภาคใต้ มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น และสถานการณ์ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลงและการจับกุมคดีอาชญากรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สำหรับภาวะการเจ็บป่วยด้วยโรคมะเร็งลดลง และจำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ชายแดนเพิ่มขึ้น

ภาวะเศรษฐกิจ และสังคม ภาคเหนือ ไตรมาส ๒/๒๕๖๐

เศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจภาคเหนือไตรมาสสองของปี ๒๕๖๐ ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสแรก โดยภาคการผลิตสินค้าเกษตรกรรมขยายตัวเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าราคาสินค้าเกษตรลดลงตามราคาตลาดโลกแต่ภาพรวมแล้วเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ด้านการท่องเที่ยวขยายตัวได้ดีต่อเนื่องทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ ส่วนการค้าต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนทั้งการนำเข้าและส่งออก ด้านการบริโภคภาคเอกชนขยายตัวเล็กน้อยจากสินค้าในกลุ่มยานพาหนะส่วนภาคการเงินและเงินเฟ้อยังมีเสถียรภาพที่ดีอย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจภาคเหนือยังมีปัจจัยเสี่ยงด้านราคาพืชผลทางการเกษตรที่ลดลง ส่วนการค้าชายแดนในไตรมาสนี้หดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสแรกตามการส่งออกไปยังเมียนมาและลาวที่ลดลง ด้านการลงทุนภาคเอกชนฟื้นตัวไม่ชัดเจนแม้ว่าการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกจะเพิ่มขึ้น แต่การลงทุนใหม่และภาคอสังหาริมทรัพย์หดตัว สำหรับการเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐต่ำกว่าเป้าหมาย รวมทั้งภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังซบเซาต่อเนื่อง

ภาวะเศรษฐกิจภาคเหนือในไตรมาส ๒/๒๕๖๐ ในด้านต่างๆ

๑. การผลิตสินค้าเกษตรกรรม

การผลิตสินค้าเกษตรภาคเหนือในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้น โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรรวม (คำนวณโดยธนาคารแห่งประเทศไทย) ขยายตัวร้อยละ ๗๘.๒๓ อยู่ที่ ๗๐.๔ ตามการเพิ่มขึ้นในหมวดพืชผลที่เพิ่มขึ้นถึง ๑.๓๔ เท่า อยู่ที่ ๖๑.๓ เนื่องจากมีปริมาณฝนเพียงพอต่อการเพาะปลูกและเจริญเติบโตของพืช โดยเฉพาะในการผลิตข้าวนาปรัง และสับปะรด อย่างไรก็ตาม ผลผลิตสินค้าหมวดปศุสัตว์ลดลงร้อยละ ๓.๘๙ อยู่ที่ ๑๒๑

๒. ราคาสินค้าเกษตรกรรม

ภาพรวมพืชผลทางการเกษตรที่สำคัญของภาคเหนือในไตรมาสนี้มีราคาลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสก่อน โดยพืชผลที่มีราคาลดลง อาทิ ข้าวโพด ถั่วเขียว มันสำปะหลัง สับปะรด ลำไย ยกเว้นอ้อยโรงงาน และถั่วเหลืองคละที่มีราคาสูงขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากราคาตามตลาดโลกมีรายละเอียด ดังนี้ ข้าวเปลือกเจ้า ๕% ราคาที่ขายได้อยู่ที่ ๗,๓๙๑ บาทต่อตัน ข้าวโพดความชื้นไม่เกิน ๑๔% ในไตรมาสนี้ขายได้ ๕.๒ บาทต่อกิโลกรัม ราคาลดลงร้อยละ ๓๒.๔๗ และลดลงต่อเนื่องมาตั้งแต่ต้นปี ๒๕๕๙ เนื่องจากอุตสาหกรรมผลิตอาหารสัตว์มีการใช้ข้าวสาลีซึ่งราคาสูงกว่าทดแทนข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเขียวผิวมันเมล็ดใหญ่คละ ราคาอยู่ที่ ๒๔.๗ บาทต่อกิโลกรัม ลดลงร้อยละ ๒๕.๖๐ ด้านมันสำปะหลังสดคละ ราคาอยู่ที่ ๑.๑ บาทต่อกิโลกรัม ลดลงร้อยละ ๓๘.๘๙ และลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสแรกปี ๒๕๕๘ เนื่องจากราคาส่งออกมันเส้นลดลงจากการชะลอการนำเข้าของจีน สำหรับอ้อยโรงงาน มีราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๒.๗๗ อยู่ที่ ๑,๑๗๐.๖ บาทต่อเมตริกตัน ซึ่งราคาเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสสุดท้ายของปีก่อน ตามราคาน้ำตาลในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากประเทศผู้ผลิตอ้อยที่สำคัญยังไม่ฟื้นตัวจากปัญหาภัยธรรมชาติ ทำให้ผลผลิตในตลาดโลกลดลง ถั่วเหลืองคละ ไตรมาสนี้ราคาอยู่ที่ ๑๖.๗ บาทต่อกิโลกรัม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕.๘๗ โดยราคาเพิ่มขึ้นหลังจากที่ลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสสองของปีที่แล้วสำหรับผลไม้ที่สำคัญของภาคเหนือ อาทิ สับปะรดและลำไยมีราคาลดลง โดยสับปะรดโรงงานราคาลดลงถึงร้อยละ ๖๐.๘๗ ต่อเนื่องจากไตรมาสสุดท้ายของปี ๒๕๕๙ อยู่ที่ ๓.๖ บาทต่อกิโลกรัม เนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ประกอบกับปริมาณความต้องการยังทรงตัว รวมทั้งสินค้าไม่ได้คุณภาพทำให้โรงงานแปรรูปสับปะรดลดราคารับซื้อลง ด้านลำไยราคาลดลงเช่นกันร้อยละ ๒๓.๘๖ อยู่ที่ ๒๖.๘ บาทต่อกิโลกรัมเนื่องจากในปีนี้มีสภาพอากาศที่เอื้อต่อการติดดอกออกผล จึงทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดมาก

สินค้าปศุสัตว์ สุกร และไข่ไก่มีราคาลดลง แต่ไก่เนื้อมีราคาเพิ่มขึ้น โดยสุกรพันธุ์ผสมมีชีวิต น้ำหนัก ๑๐๐ กก. ขึ้นไป ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๕๙.๒ บาท ลดลงร้อยละ ๑๓.๐๗ เนื่องจากมีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นมาก ตามการขยายการผลิตเพื่อรองรับความต้องการตลาด ประกอบกับมีการดูแลเฝ้าระวังและควบคุมโรคระบาดได้ดี เช่นเดียวกับไข่ไก่สด ที่มีราคาลดลงร้อยละ ๑๖.๖๙ ราคาต่อร้อยฟองเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๕๔.๖ บาท เนื่องจากมีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น จากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยและจำนวนแม่ไก่ยืนกรงในระบบยังมีอยู่มาก อย่างไรก็ตาม ราคาไก่เนื้อเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๐๕ ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๘.๕ บาท/กิโลกรัม เนื่องจากความต้องการทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศยังมีต่อเนื่อง

๓. บริการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวภาคเหนือไตรมาสนี้ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อน ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวแบบกลุ่มและครอบครัว รวมทั้งนักท่องเที่ยวประเภทการจัดประชุม สัมมนา สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นเช่นกัน ส่วนหนึ่งมาจากการขยายระยะเวลาการยกเว้นค่าธรรมเนียมการตรวจตรา (Visa) ที่ขยาย

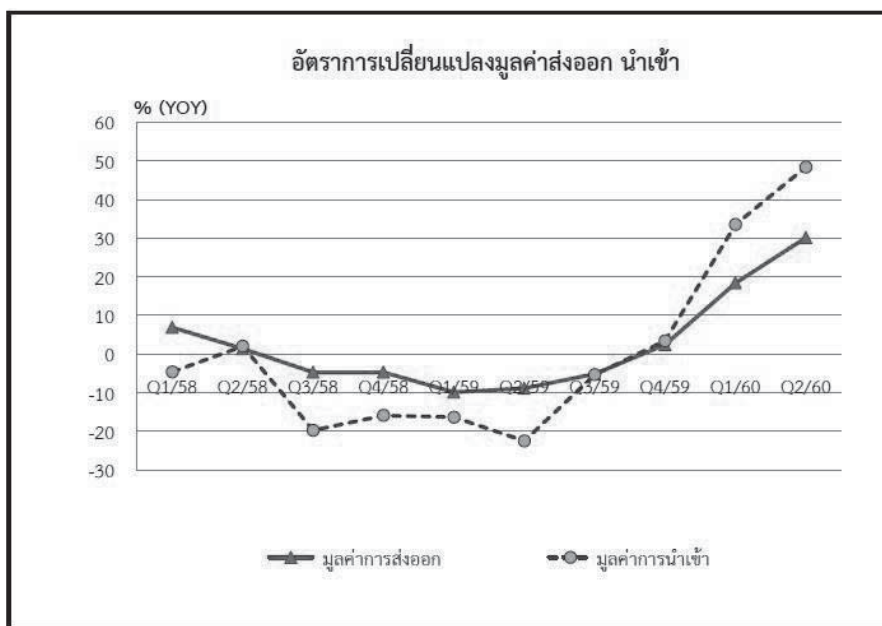
ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ สำหรับนักท่องเที่ยวจีนยังคงเป็นนักท่องเที่ยวหลักของภาคเหนือ โดยเฉพาะในจังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น เชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน โดยเพิ่มขึ้นมากในกลุ่มที่เดินทางด้วยตนเอง ด้านนักท่องเที่ยวในกลุ่มยุโรปและอเมริกาเพิ่มขึ้นเช่นกัน ส่วนหนึ่งมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่เริ่มฟื้นตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๐๔ มีรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน จำนวน ๖๑.๘๖ พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๑๑ ด้านภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทโรงแรมและภัตตาคาร มีมูลค่า ๑๕๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๕๕ สำหรับผู้โดยสารผ่านท่าอากาศยานเชียงใหม่และแม่ฟ้าหลวง (เชียงราย) มีจำนวน ๒.๒๖ และ ๐.๕๕ ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๗๗ และ ๑๘.๔๓ ตามลำดับ โดยทั้งสองท่าอากาศยานแบ่งเป็นผู้โดยสารในประเทศและต่างประเทศ จำนวน ๒.๒๘ และ ๐.๕๓ ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๓๘ และ ๖.๖๗ ตามลำดับ

๔. การค้าต่างประเทศ

การค้าต่างประเทศไตรมาสสองปีนี้มีมูลค่า ๑,๐๐๖.๑ ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนที่ร้อยละ ๓๖.๘๗ โดยเพิ่มขึ้นนับเป็นไตรมาสที่สามหลังจากหดตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสสามปี ๒๕๕๘ และเพิ่มขึ้นทั้งการนำเข้าและส่งออก สำหรับดุลการค้ามีมูลค่า ๒๐๑.๕ ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นเช่นกันร้อยละ ๔.๔๖ ด้านการส่งออกขยายตัวได้ดีเช่นเดียวกับการส่งออกของประเทศ ตามการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลัก และการปรับตัวดีขึ้นของราคาสินค้าในตลาดโลก โดยมีมูลค่า ๖๐๓.๘ ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐.๑๓ ในกลุ่มสินค้าประเภทชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น แผงวงจรในอุปกรณ์สื่อสาร รถยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ไปยังตลาดเอเชียและเยอรมนี ส่วนสินค้าเกษตรส่งออกได้ดีเช่นกันในตลาดญี่ปุ่น ยุโรปและสหรัฐอเมริกา สำหรับด้านสิ่งทอและเครื่องแต่งกาย รวมทั้งสินค้าหัตถกรรมปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ด้านการนำเข้า ในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้นเป็นไปในทิศทางเดียวกับการส่งออก โดยมีอัตราการขยายตัวร้อยละ ๔๘.๔๐ มูลค่าการนำเข้า ๔๐๒.๓ ล้านดอลลาร์ สรอ. ตามการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางสำหรับการใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออก เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

แผนภาพที่ ๓ แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าส่งออก นำเข้า

๕. การค้าชายแดน

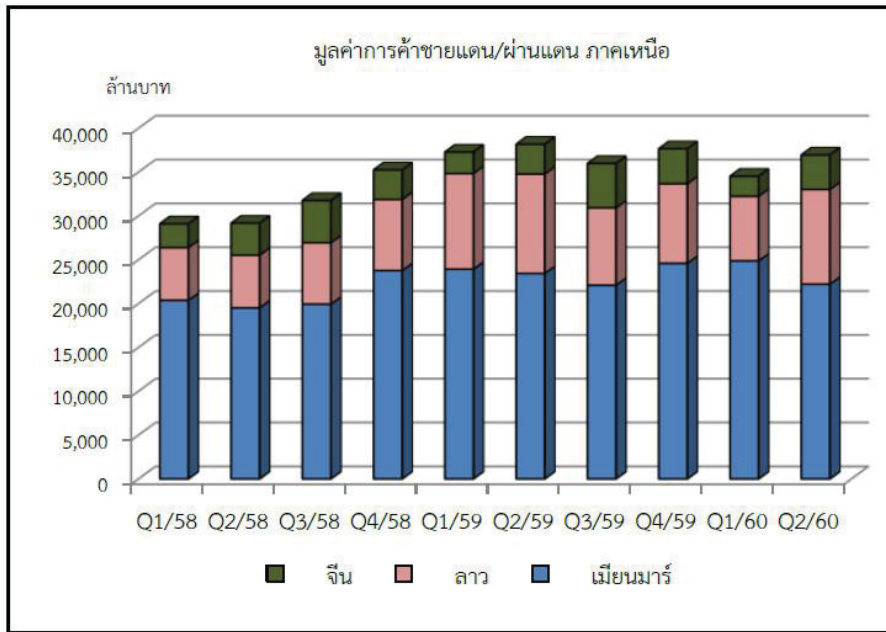
การค้าชายแดนภาคเหนือในไตรมาสนี้มีมูลค่า ๓๖,๙๖๒.๓๙ ล้านบาท หดตัวร้อยละ ๐.๘๙ ซึ่งหดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สอง (ข้อมูลกรมการค้าต่างประเทศตั้งแต่ปี ๒๕๕๒) ตามการส่งออกที่มีอัตราการขยายตัวลดลง โดยการส่งออกในไตรมาสนี้มีมูลค่า ๒๘,๐๗๑.๒๖ ล้านบาท หดตัวร้อยละ ๑๙.๓๖ และหดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสสามปี ๒๕๕๙ และการนำเข้ามีมูลค่า ๘,๘๙๑.๑๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นกว่า ๒.๕๘ เท่า และเพิ่มขึ้นมากอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี ๒๕๕๙ ที่มีการนำเข้าพลังงานไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนหงสา เขตไชยบุรี โดยมีมูลค่าการค้า ๑๙,๑๘๐.๑๓ ล้านบาท หดตัวต่อเนื่องร้อยละ ๔๐.๖๗

การค้ากับเมียนมา มีมูลค่า ๒๒,๒๒๑.๗๐ ล้านบาท ลดลง ร้อยละ ๗.๑๕ ตามการส่งออกที่ลดลงร้อยละ ๑๑.๘๕ อยู่ที่ ๒๐,๘๑๓.๐๔ ล้านบาท โดยลดในด้านสำคัญ เช่น ด้านแม่สอดและด้านแม่สาย ลดลงร้อยละ ๑๒.๕๘ และ ๒๐.๘๑ ในสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น สินค้ากลุ่มอุปกรณ์สื่อสาร เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และน้ำตาลทราย ด้านการนำเข้าจากเมียนมาอยู่ที่ ๑,๔๐๘.๖๖ ล้านบาท เพิ่มสูงมากถึง ๓.๓๙ เท่า โดยเพิ่มขึ้นตามการนำเข้าที่ด้านแม่สอดจากการนำเข้าโค กระบือ พืชและน้ำมันพืชที่เพิ่มขึ้น แต่ที่ด้านแม่สายและแม่ฮ่องสอน หดตัวร้อยละ ๒๒.๔๓ และ ๗๐.๔๘

สำหรับการค้ากับลาว มีมูลค่า ๑๐,๗๔๙.๔๔ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๑.๐๔ แบ่งเป็นการส่งออก ๔,๓๐๐.๗๕ ล้านบาท ลดลงถึง ร้อยละ ๕๔.๓๒ ต่อเนื่องจากไตรมาสแรกปีก่อน ตามการลดลงของสินค้าส่งออกประเภทอุปโภคบริโภค เช่น ข้าวสาร และสินค้าประเภทปศุสัตว์ โดยลดลงในทุกด้าน เช่น ด้านเชียงของและเชียงแสน ที่ลดลงร้อยละ ๓๐.๓๕ และ ๕๖.๕๒ ตามลำดับ สำหรับด้านทุ่งช้างลดลงเช่นกันร้อยละ ๗๐.๑๘ ตามการส่งออกสินค้าประเภทน้ำมันเบนซิน เหล็ก อุปกรณ์การก่อสร้าง ด้านการนำเข้าจากลาว มีมูลค่า ๖,๔๔๘.๖๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้นกว่า ๓.๓๓ เท่า ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการนำเข้าไฟฟ้าที่ด้านทุ่งช้าง มีมูลค่าการนำเข้าที่ด้านทุ่งช้างเพิ่มขึ้นถึง ๓.๔๒ เท่า สำหรับการนำเข้าที่ด้านเชียงแสนเพิ่มขึ้นเช่นกันกว่า ๑.๗๕ เท่า ตามการนำเข้าสินค้าประเภทพืชและผลิตภัณฑ์จากพืช หินอ่อนหินแกรนิตที่เพิ่มขึ้น

การค้ากับจีนตอนใต้ มูลค่าอยู่ที่ ๓,๙๔๑.๒๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๑.๐๑ แบ่งเป็นการส่งออก มีมูลค่า ๒,๙๕๗.๔๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๖๕.๕๙ จากการเพิ่มขึ้นที่ด้านเชียงของกว่า ๒.๐๖ เท่า ตามการส่งออก มังคุด ผลไม้สดแช่เย็นแช่แข็งและแห้ง รวมทั้งข้าวที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ด้านเชียงแสนและแม่สายหดตัวร้อยละ ๔๕.๐๓ และ ๗๐.๙๔ ตามลำดับ ด้านการนำเข้าเพิ่มขึ้นเช่นกันร้อยละ ๔๘.๖๔ โดยมีมูลค่าการนำเข้า ๙๘๓.๗๘ ล้านบาท ตามการนำเข้าสินค้าประเภทผักสด และแก๊สอาร์กอน ที่เพิ่มขึ้น ในด้านเชียงของและเชียงแสน ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๒.๗๗ และ ๑๙.๓๓ ตามลำดับ

แผนภาพที่ ๔ แสดงมูลค่าการค้าขายแดน/ผ่านแดน ภาคเหนือ

๖. การลงทุนภาคเอกชน

การลงทุนภาคเอกชนของภาคเหนือในไตรมาสที่ยังฟื้นตัวไม่ชัดเจนแม้ว่าเริ่มมีสัญญาณที่ดีโดยเฉพาะด้านการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก เห็นได้จากยอดการนำเข้าเครื่องจักรจากผู้ผลิตอุตสาหกรรม ส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์และเกษตรแปรรูปที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การลงทุนใหม่และภาคอสังหาริมทรัพย์ยังคงหดตัว โดยมีเครื่องบ่งชี้สำคัญที่ยังหดตัว อาทิ การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ในไตรมาสนี้ลดลงทั้งจำนวนโรงงานและวงเงินลงทุน โดยมีจำนวน ๑๒๗ โรงงาน ลดลงร้อยละ ๓.๗๙ มูลค่าลงทุน ๒,๒๖๖.๒๕ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๔๓.๑๘ สำหรับในไตรมาสนี้การลงทุนส่วนใหญ่อยู่ที่จังหวัด ลำพูน เชียงใหม่และพิจิตร

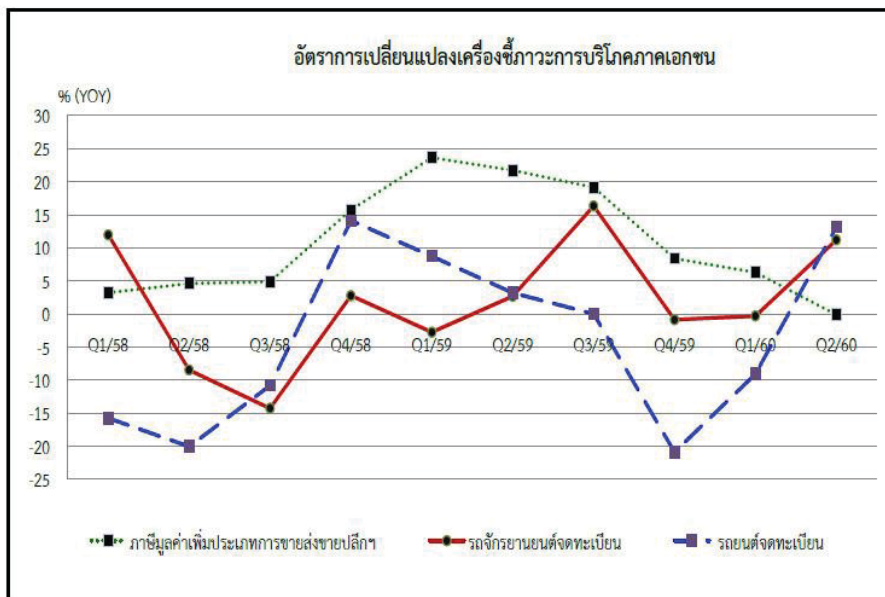
ด้านการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ในไตรมาสนี้มีจำนวน ๑๕ โครงการ ลดลงร้อยละ ๔๘.๒๙ วงเงินลงทุน ๘๘๘ ล้านบาท ลดลงกว่าเท่าตัวที่อัตราร้อยละ ๙๕.๙๗ ส่วนหนึ่งมาจากฐานที่สูงในช่วงเวลาเดียวกับปีก่อน สำหรับการลงทุนที่ได้รับอนุมัติในไตรมาสนี้ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเกษตร คิดเป็นสัดส่วนวงเงินลงทุนร้อยละ ๔๙.๐๙ ทั้งนี้ ได้อนุมัติการส่งเสริมตามมาตรการพิเศษ ในโครงการส่งเสริมการลงทุนรูปแบบคลัสเตอร์จำนวน ๓ โครงการ วงเงินลงทุน ๖๒ ล้านบาท มาตรการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำนวน ๔ โครงการ มูลค่า ๖๘ ล้านบาท และการส่งเสริมการลงทุนท้องถิ่น ๒ โครงการ มูลค่า ๓๔ ล้านบาท

ขณะที่ภาคอสังหาริมทรัพย์หดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสแรกหลังจากที่ฟื้นตัวเป็นบวกในไตรมาสสุดท้ายของปี ๒๕๕๙ โดยพื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาลอยู่ที่ ๒๔๔ พันตารางเมตร หดตัวร้อยละ ๑๐.๖๕ ตามการลดลงในพื้นที่ก่อสร้างที่อยู่อาศัยพาณิชย์กรรม สำหรับพื้นที่บริการและขนส่งเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ด้านค่าธรรมเนียมขายและขายฝากที่ดินเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๐.๕๗ คิดเป็นจำนวน ๒๖๕.๔ ล้านบาท

๗. การบริโภครถจักรยานยนต์

การบริโภครถจักรยานยนต์ในไตรมาสนี้ขยายตัวเล็กน้อยหลังจากที่หดตัวตั้งแต่ไตรมาสสี่ปี ๒๕๕๙ โดยดัชนีการอุปโภคบริโภค (จัดทำโดยธนาคารแห่งประเทศไทย) อยู่ที่ ๑๕๔.๖ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๑๙ และขยายตัวดีเกือบทุกตัวชี้วัดยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทขายส่งขายปลีก โดยในกลุ่มยานยนต์ ปริมาณรถยนต์จดทะเบียนรถยนต์นั่งและรถยนต์นั่งเชิงพาณิชย์ มีจำนวน ๑๖,๒๙๒ และ ๑๐,๒๔๐ คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๗.๘๙ และ ๖.๓๙ ตามลำดับ เช่นเดียวกับการจดทะเบียนของรถจักรยานยนต์ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๑๙ มีจำนวน ๗๙,๗๙๖ คัน ส่วนหนึ่งมาจากการส่งเสริมการขายของบริษัทผู้ผลิตและธุรกิจเช่าซื้อ โดยกลุ่มผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้มีรายได้ประจำและธุรกิจเพื่อทดแทนรถคันเก่า อย่างไรก็ตาม ภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทขายส่งขายปลีกฯ ยังหดตัวเล็กน้อยร้อยละ ๐.๑๑ จัดเก็บได้ ๑,๙๔๔.๔ ล้านบาท

แผนภาพที่ ๕ แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงเครื่องชี้ภาวะการบริโภครถจักรยานยนต์

๘. การเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐ

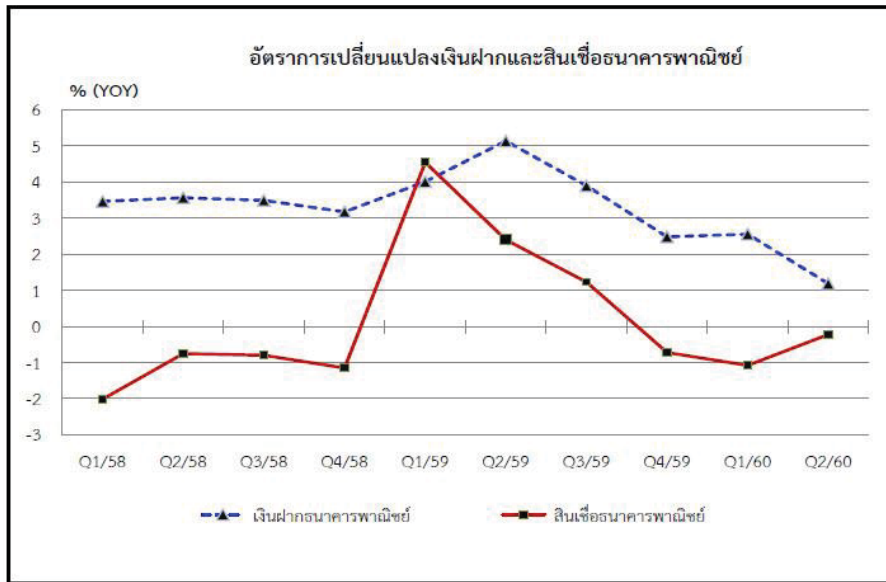
การเบิกจ่ายงบประมาณภาคเหนือไตรมาสนี้ มียอดวงเงินทั้งสิ้น ๒๘.๕ พันล้านบาท ลดลงร้อยละ ๔๐.๙ หดตัวทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน โดยรายจ่ายประจำเบิกจ่าย ๑๖ พันล้านบาท หดตัวร้อยละ ๔๙.๑ ส่วนหนึ่งมาจากการลดลงในเงินอุดหนุนให้กับท้องถิ่น สำหรับรายจ่ายลงทุนเบิกจ่าย ๑๒.๕ พันล้านบาท หดตัวเล็กน้อย ร้อยละ ๒๕.๕ ส่วนหนึ่งมาจากการเร่งเบิกจ่ายในช่วงก่อนหน้า โดยเฉพาะโครงการก่อสร้างของกรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท อีกทั้งการก่อสร้างอาคารโรงพยาบาลหลายโครงการยังเบิกจ่ายไม่ได้ตามเป้าหมาย

๙. ภาคการเงิน

ยอดเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของภาคเหนือ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน มียอดค้าง ๖๔๗.๔๕ พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๑๘ ตามเงินฝากออมทรัพย์ของส่วนราชการและลูกค้าทั่วไป สำหรับสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์มียอดคงค้าง ๕๗๙.๘๒ พันล้านบาท หดตัวเล็กน้อยร้อยละ ๐.๒๒ และหดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สามจากที่หดตัวตั้งแต่ไตรมาสสุดท้ายของปี ๒๕๕๙ ตามการลดลงของสินเชื่อประเภทอสังหาริมทรัพย์ การ

สาธารณูปโภค กิจกรรมทางการเงิน โดยเฉพาะสินเชื่อสิ่งหาริมทรัพย์ หดตัวร้อยละ ๑๘.๖๗ และหดตัวต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสสามปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี สินเชื่อประเภทการเหมืองแร่ฯ การบริการ การผลิต การก่อสร้าง ขยายส่งขยายปลีก ยังขยายตัวได้ดี ด้านสินเชื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลขยายตัวเล็กน้อยร้อยละ ๐.๑๘ โดยในไตรมาสนี้มีสัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากอยู่ที่ร้อยละ ๘๙.๕๕ หดตัวอย่างต่อเนื่องร้อยละ ๑.๔๐

แผนภาพที่ ๖ แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงเงินฝากและสินเชื่อธนาคารพาณิชย์

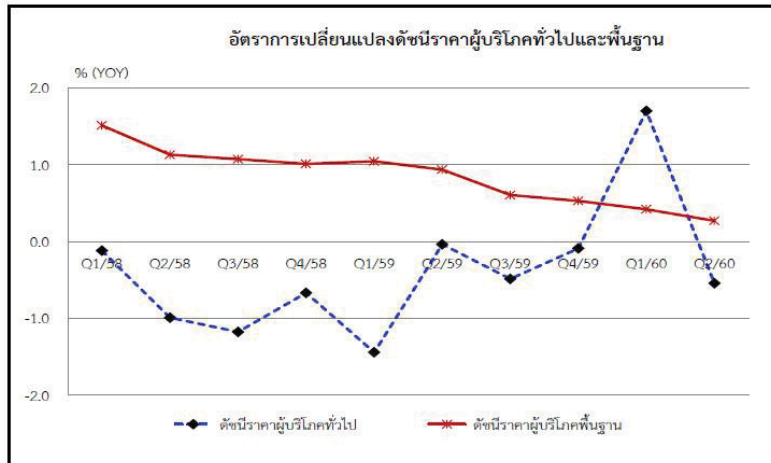

๑๐. อัตราเงินเฟ้อ

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปในไตรมาสที่อยู่ที่ ๑๐๐.๑๖ หดตัวร้อยละ ๐.๕๕ จากการลดลงของหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ที่ลดลงร้อยละ ๑.๔๙ เนื่องจากสภาพอากาศในปีนี้อื้ออานวยต่อการผลิตและไม่ประสบปัญหาภัยแล้งเหมือนปีก่อนโดยราคาสินค้าที่ลดลงเช่นประเภทผักและผลไม้ลดลงร้อยละ ๘.๐๓ ข้าวแป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งลดลงร้อยละ ๑.๔๙ ด้านประเภทเนื้อสัตว์และไข่ลดลงเช่นกันร้อยละ ๒.๕๓ และ ๑.๐๑ ตามลำดับส่วนอาหารสำเร็จรูปเพิ่มขึ้นเล็กน้อยร้อยละ ๐.๐๙

สำหรับหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ ๐.๘๒ มีปัจจัยหลักมาจากการสูงขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงขายปลีก โดยกลุ่มพลังงานปรับเพิ่มร้อยละ ๓.๖๖ ด้านกลุ่มไฟฟ้าเชื้อเพลิง เพิ่มร้อยละ ๑.๘๓ จากการปรับค่าไฟฟ้าผันแปร (Ft) งวดเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๐ สูงขึ้น ๑๒.๕๒ สตางค์ต่อหน่วย สำหรับหมวดอื่นๆ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย เช่น หมวดเครื่องนุ่งห่มฯ และหมวดยาสูบเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๓๙ และ ๐.๑๒ ทั้งนี้ หากพิจารณาดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ไม่รวมอาหารสดและพลังงาน) สูงขึ้นเล็กน้อยร้อยละ ๐.๒๗ อยู่ที่ ๑๐๐.๘๔

แผนภาพที่ ๗ แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและพื้นฐาน

๑๑. เศรษฐกิจภาคเหนือในระยะต่อไป

เศรษฐกิจภาคเหนือในระยะต่อไปมีแนวโน้มขยายตัวได้ดี โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่องของการส่งออกทั้งในสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าเกษตรแปรรูปซึ่งจะส่งผลดีต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสำหรับการท่องเที่ยวคาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องทั้งจากนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติ ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจยังมีแนวโน้มอยู่ในเกณฑ์ดี โดยอัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับต่ำ และภาคการเงินมีสภาพคล่องที่ดี

อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจภาคเหนือในระยะต่อไป อาจจะมีข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยงในด้านอุทกภัยและภัยพิบัติทางธรรมชาติซึ่งจะส่งผลต่อการผลิตภาคเกษตร ราคาพืชผลทางการเกษตรที่ยังคงลดลงซึ่งจะส่งผลต่อการบริโภคภาคครัวเรือน การค้าชายแดนที่เริ่มหดตัวโดยเฉพาะการส่งออกไปยังเมียนมาและลาว

ตารางที่ ๖ ตารางแสดงเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคเหนือ

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญ	๒๕๕๙				๒๕๖๐	
	Q๑	Q๒	Q๓	Q๔	Q๑	Q๒
เกษตรกรรม						
- ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรกรรมรวม	๑๓๒.๗	๓๙.๕	๗๕.๔	๒๒๑.๔	๑๖๙.๖	๗๐.๔
- หมวดพืชผล	๑๓๔.๔	๒๖.๑	๖๗.๑	๒๓๖.๒	๑๗๘.๐	๖๑.๓
- หมวดปศุสัตว์	๑๒๑.๙	๑๒๕.๙	๑๒๙.๑	๑๒๖.๔	๑๒๑.๕	๑๒๑.๐
- ราคาพืชผลทางการเกษตรที่สำคัญ						
- ข้าวเปลือกเจ้า ๕% (บาท/เมตริกตัน)	๗,๕๘๘.๕	-	๗,๙๔๑.๑	๗,๓๗๖.๖	๗,๔๔๘.๔	๗,๓๙๑.๐
- ข้าวโพดความชื้นไม่เกิน ๑๔% (บาท/กิโลกรัม)	๗.๔	๗.๗	๗.๗	๕.๕	๕.๘	๕.๒
- อ้อยโรงงาน (บาท/กิโลกรัม)	๘๖๐.๖	๘๘๑.๗	-	๑,๐๐๗.๖	๑,๑๔๑.๔	๑,๑๗๐.๖
- ถั่วเหลืองคละ (บาท/กิโลกรัม)	๑๕.๐	๑๔.๔	๑๔.๑	๑๓.๕	๑๖.๔	๑๖.๗
- ถั่วเขียวผิวมันเมล็ดใหญ่คละ (บาท/กิโลกรัม)	๓๒.๒	๓๓.๒	๒๙.๑	-	๒๑.๐	๒๔.๗
- มันสำปะหลังสดคละ (บาท/กิโลกรัม)	๑.๗	๑.๘	๑.๔	๑.๒	๑.๖	๑.๑

ตารางที่ ๖ ตารางแสดงเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคเหนือ (ต่อ)

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญ	๒๕๕๙			๒๕๖๐		
	Q๑	Q๒	Q๓	Q๑	Q๒	Q๓
- ลำไยคละ (บาท/กิโลกรัม)	-	๓๕.๒	๓๑.๖	๓๓.๒	๒๕.๗	๒๖.๘
- สับปะรดโรงงาน (บาท/กิโลกรัม)	๑๐.๗	๙.๒	(๑๒.๓)	๑๐.๔	๕.๔	๓.๖
- สุกกรพันธุ์ผสมมีชีวีตน้ำหนัก ๑๐๐ กก. ขึ้นไป (บาท/กิโลกรัม)	๖๔.๙	๖๘.๑	๖๘.๔	๖๑.๕	๕๗.๗	๕๙.๒
- ไก่เนื้อ (บาท/กิโลกรัม)	๓๗.๙	๓๘.๑	๓๘.๘	๓๗.๒	๓๘.๐	๓๘.๕
- ไข่ไก่สด คละ (บาท/๑๐๐ ฟอง)	๒๙๗.๐	๓๐๕.๖	๓๒๙.๑	๓๒๕.๔	๓๒๙.๓	๒๕๕.๖
บริการท่องเที่ยว						
- ภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทโรงแรมและภัตตาคาร (ล้านบาท)	๒๐๘.๖	๑๔๙.๒	๑๔๗.๒	๑๖๓.๕	๒๒๘.๐	๑๕๕.๐
- ผู้โดยสารผ่านท่าอากาศยาน (เชียงใหม่และเชียงใหม่) (พันคน)	๓,๐๐๑.๗	๒,๕๙๗.๗	๒,๗๕๐.๗	๓,๑๒๗.๐	๓,๓๖๖.๔	๒,๘๑๔.๑
การค้าต่างประเทศ						
- มูลค่าการส่งออก (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	๔๗๙.๘	๔๖๔.๐	๔๘๘.๙	๕๑๔.๘	๕๖๘.๑	๖๐๓.๘
- มูลค่าการนำเข้า (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	๒๗๖.๐	๒๗๑.๑	๓๐๘.๕	๓๐๖.๐	๓๖๘.๖	๔๐๒.๓
- มูลค่าการค้ารวม (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	๗๕๕.๘	๗๓๕.๑	๗๙๗.๔	๘๒๐.๘	๙๓๖.๗	๑,๐๐๖.๑
- ดุลการค้า (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	๒๐๓.๘	๑๙๒.๙	๑๘๐.๔	๒๐๘.๘	๑๙๙.๕	๒๐๑.๕
การค้าชายแดน						
- มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท)	๓๔,๘๑๑.๖๑	๓๑,๑๘๕.๖๓	๒๔,๐๐๒.๖๔	๓๑,๕๖๕.๑๑	๓๔,๕๓๕.๗๘	๒๘,๐๗๑.๒๖
- มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท)	๒,๔๘๒.๑๗	๗,๐๐๐.๐๖	๓,๑๕๗.๑๖	๖,๑๐๓.๘๕	๓,๒๒๑.๙๐	๘,๘๙๑.๑๓
- มูลค่าการค้ารวม (ล้านบาท)	๓๗,๒๙๓.๗๘	๓๘,๑๘๕.๖๙	๒๗,๑๕๙.๘๐	๓๗,๖๖๘.๙๖	๓๗,๗๕๗.๖๘	๓๖,๙๖๒.๓๙
- ดุลการค้า (ล้านบาท)	๓๔,๘๑๑.๖๑	๒๔,๑๘๕.๖๓	๒๓,๘๙๒.๖๔	๒๕,๔๖๑.๒๖	๒๘,๓๑๓.๗๘	๒๘,๐๗๑.๒๖
การลงทุนภาคเอกชน						
- พื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาล (พันตารางเมตร)	๒๕๒.๔	๒๗๓.๑	๒๗๒.๓	๒๘๖.๒	๒๓๒.๒	๒๔๔.๐
- ค่าธรรมเนียมขายและขายฝากที่ดิน (ล้านบาท)	๙๐.๖	๑๘๘.๘	๒๑๘.๒	๒๒๖.๒	๒๑๒.๖	๒๖๕.๔
- โรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ						
- จำนวนโรงงาน	๑๐๓	๑๓๒	๑๖๑	๑๓๙	๑๐๖	๑๒๗
- มูลค่าการลงทุน	๖,๓๗๘.๐๔	๓,๙๙๘.๘๔	๑๘,๓๔๘.๙	๑๒,๙๐๘	๑,๓๒๑.๖๘	๒,๒๖๖.๒๕
การบริโภคภาคเอกชน						
- ภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน (ล้านบาท)	๑,๙๔๙.๒	๑,๙๔๖.๕	๑,๗๖๒.๒	๑,๗๒๒.๐	๒,๐๗๑.๗	๑,๙๔๔.๔
- รถจักรยานยนต์จดทะเบียน (คัน)	๗๕,๑๘๔	๗๑,๗๖๕	๗๐,๖๖๙	๖๓,๑๓๑	๗๔,๙๖๐	๗๙,๗๙๖
- รถยนต์จดทะเบียน (คัน)	๓๑,๔๖๐	๒๓,๔๔๕	๒๑,๘๒๑	๑๕,๘๕๐	๒๘,๖๐๘	๒๖,๕๓๒
การเบิกจ่ายงบประมาณ						
- รายจ่ายประจำ (พันล้านบาท)	๓๔.๓	๓๑.๔	๓๐.๖	๓๓.๑	๑๗.๔	๑๖.๐

ตารางที่ ๖ ตารางแสดงเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคเหนือ (ต่อ)

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญ	๒๕๕๙			๒๕๖๐		
	Q๑	Q๒	Q๓	Q๑	Q๒	Q๓
- รายจ่ายลงทุน (พันล้านบาท)	๑๙.๐	๑๖.๘	๑๔.๘	๑๘.๙	๑๘.๙	๑๒.๕
- การเบิกจ่ายทั้งสิ้น (พันล้านบาท)	๕๓.๓	๔๘.๒	๔๕.๔	๕๒.๐	๓๖.๓	๒๘.๕
การเงิน						
- เงินฝากธนาคารพาณิชย์ (ล้านบาท)	๖๓๘,๕๗๙	๖๓๙,๘๘๘	๖๒๘,๓๐๗	๖๓๗,๙๔๓	๖๕๔,๙๐๙	๖๔๗,๔๕๒
- สินเชื่อธนาคารพาณิชย์ (ล้านบาท)	๕๘๕,๗๐๔	๕๘๑,๑๒๐	๕๘๑,๘๒๔	๕๘๔,๕๒๘	๕๗๙,๓๗๕	๕๗๙,๘๒๒
- สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝาก (ร้อยละ)	๙๑.๗๒	๙๐.๘๒	๙๒.๖๐	๙๑.๖๓	๘๘.๔๗	๘๙.๕๕
อัตราเงินเฟ้อ						
- ดัชนีราคาผู้บริโภคชุดทั่วไปรวมทุกรายการ	๙๙.๔๔	๑๐๐.๒๑	๑๐๐.๒๔	๑๐๐.๑๔	๑๐๐.๕๘	๑๐๐.๑๖
- ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ไม่รวมอาหารสดและพลังงาน)	๑๐๐.๑๓	๑๐๐.๓๔	๑๐๐.๔๔	๑๐๐.๕๑	๑๐๐.๗๙	๑๐๐.๘๔

ที่มา : รายงานภาวะเศรษฐกิจ และสังคม ภาคเหนือ

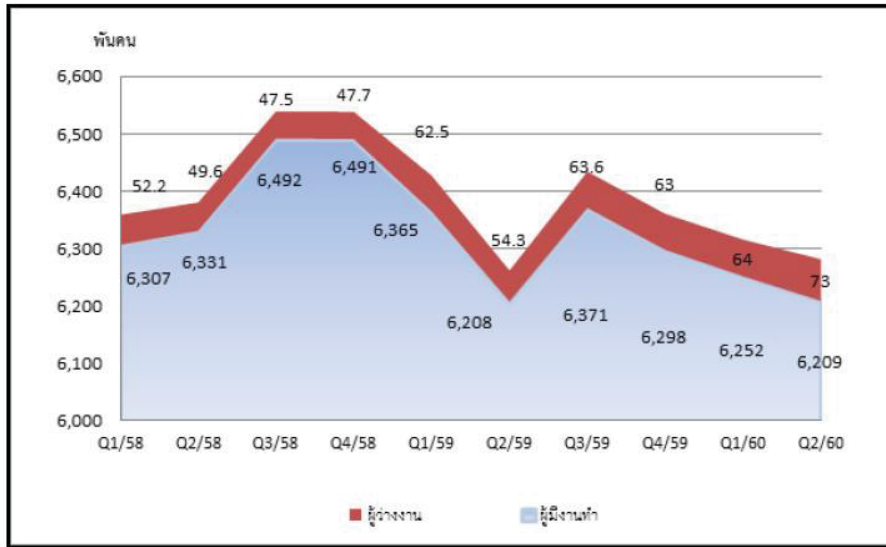
๒.๒.๒ สถานการณ์ด้านสังคม

สถานการณ์ด้านสังคมของภาคเหนือ ไตรมาสที่สองปี ๒๕๖๐ จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น แรงงานเคลื่อนย้ายจากภาคอุตสาหกรรมและบริการสู่ภาคเกษตร เป็นผลจากสภาวะอากาศที่ดีขึ้น ความแห้งแล้งลดลง อัตราว่างงานเท่ากับร้อยละ ๑.๑ ต่ำกว่าอัตราการว่างงานระดับประเทศ แต่สูงกว่าช่วงเวลาเดียวกันของปี ๒๕๕๙ สถานการณ์คืดอาญาสำคัญโดยรวมและยาเสพติดดีขึ้น เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอย่างจริงจังของภาครัฐการเจ็บป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจและโรคไข้เลือดออกของประชากรในภาคเพิ่มขึ้น

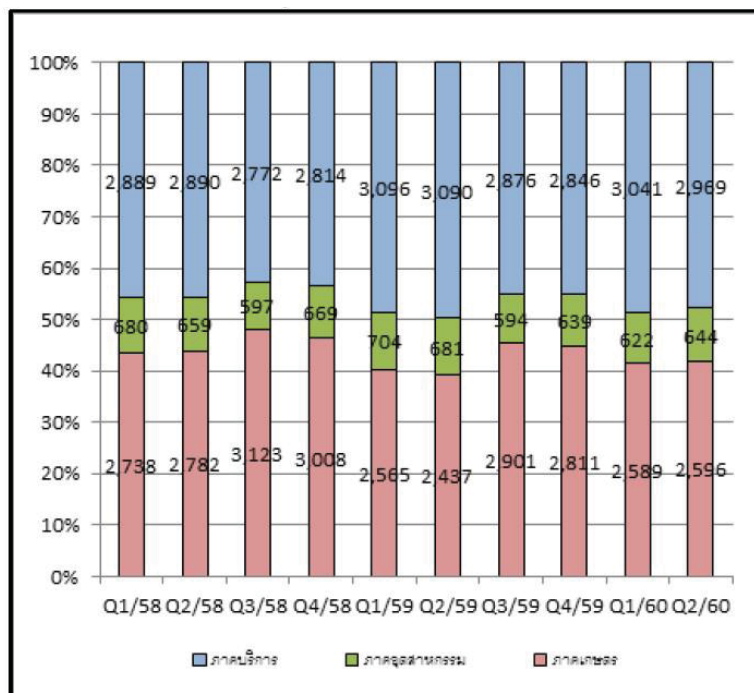
ภาวะกำลังแรงงาน การมีงานทำและการว่างงาน

ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นเล็กน้อย มีการเคลื่อนย้ายแรงงานกลับสู่ภาคเกษตร ไตรมาสที่สองของปี ๒๕๖๐ ภาคเหนือมีจำนวนประชากรวัยแรงงาน ๙.๔๙ ล้านคน เพิ่มขึ้นจาก ๙.๔๘ ล้านคน ในไตรมาสเดียวกันของปี ๒๕๕๙ โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๖.๓๕ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๙ ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน ในจำนวนนี้เป็นผู้มีงานทำ ๖.๒ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๗ ของกำลังแรงงานรวม และผู้ว่างงานจำนวน ๐.๐๗ ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๑ สูงกว่าไตรมาสเดียวกันในปี ๒๕๕๙ ผู้มีงานทำส่วนใหญ่อยู่ในภาคบริการ ร้อยละ ๔๗.๘ รองลงมาทำงานในภาคเกษตร ร้อยละ ๔๑.๘ และภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๑๐.๔ โดยผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี ๒๕๕๙ เนื่องจากภาวะภัยแล้งลดความรุนแรงลง แรงงานจึงเคลื่อนย้ายกลับไปทำงานในภาคเกษตร ซึ่งกำลังแรงงานที่มีงานทำ ร้อยละ ๖.๖ ไม่มีการศึกษา ร้อยละ ๔๘.๓ จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า และมีเพียงร้อยละ ๑๖.๘ จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

แผนภาพที่ ๘ แสดงจำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานในภาคเหนือ

แผนภาพที่ ๙ แสดงประเภทผู้มีงานทำในภาคเหนือ

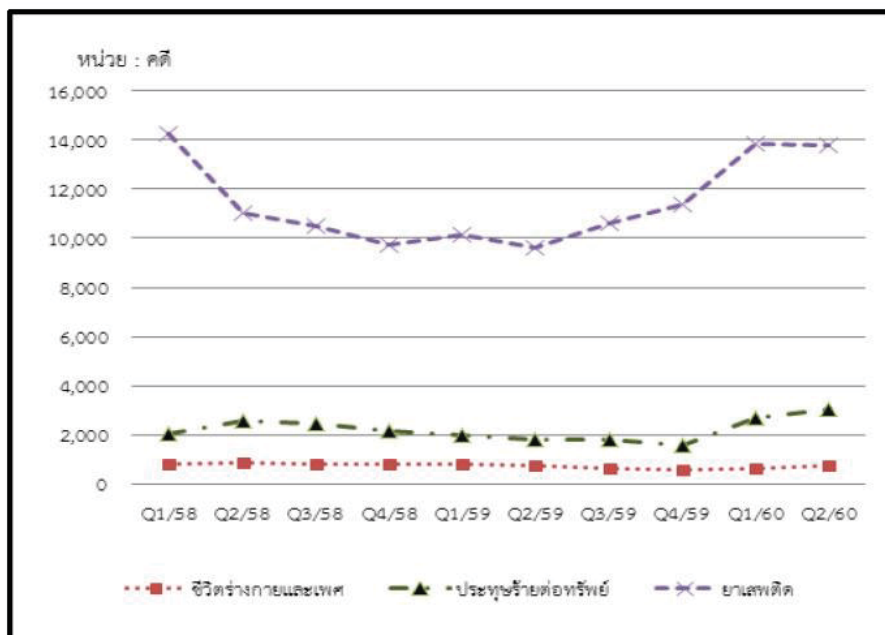
ตารางที่ ๗ ตารางแสดงจำนวนประชากรวัยแรงงาน กำลังแรงงาน ผู้มีงานทำและผู้ว่างงานในภาคเหนือ

ประชากร	๒๕๕๙			๒๕๖๐	
	Q๒	Q๓	Q๔	Q๑	Q๒
ประชากรวัยแรงงาน	๙,๔๘๗	๙,๔๘๙	๙,๔๘๙	๙,๔๙๐	๙,๔๙๒
กำลังแรงงานรวม	๖,๓๓๒	๖,๔๔๒	๖,๓๘๓	๖,๓๗๖	๖,๓๕๒
ผู้มีงานทำ	๖,๒๐๘	๖,๓๗๑	๖,๒๙๘	๖,๒๕๒	๖,๒๐๙
- เกษตร	๒,๔๓๗	๒,๙๐๑	๒,๘๑๑	๒,๕๘๙	๒,๕๙๖
- อุตสาหกรรม	๖๘๑	๕๙๔	๖๓๙	๖๒๒	๖๔๔
- บริการ	๓,๐๙๐	๒,๘๗๖	๒,๘๔๖	๓,๐๔๑	๒,๙๖๙
ผู้ว่างงาน	๕๔.๓	๖๓.๖	๖๓.๐	๖๔.๑	๗๒.๖
อัตราการว่างงานรวม	๐.๘	๐.๙	๐.๙	๑.๐	๑.๑

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จำนวนคดีอาญาสำคัญโดยรวมและคดียาเสพติดลดลงไตรมาสที่สองของปี ๒๕๖๐ จำนวนคดีอาญาสำคัญในภาพรวมในพื้นที่ภาคเหนือลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา จำนวน ๑๐๐ คดี หรือลดลงร้อยละ ๐.๗๒ เป็นผลจากการลดลงของคดียาเสพติด โดยลดลงจากไตรมาส ๑/๒๕๖๐ จำนวน ๔๗๖ คดี หรือลดลงร้อยละ ๔.๒๕ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายเพิ่มความเข้มข้นในการดำเนินงานป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดอย่างจริงจังมากขึ้น สำหรับคดีชีวิตร่างกายและเพศเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๐๙ คดี หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖.๘๕ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินเพิ่มขึ้น จำนวน ๒๖๗ คดี หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๓.๒๐ และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า จำนวนคดีอาญาที่สำคัญเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๒.๘๘ โดยคดีชีวิตร่างกายและเพศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๗๔ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑๖.๓๕ และคดียาเสพติดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๖.๘๖

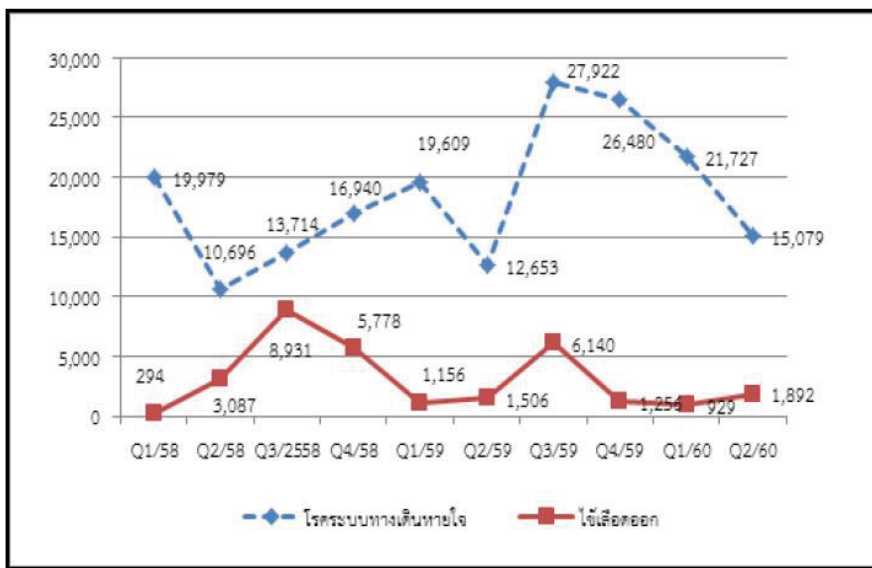
แผนภาพที่ ๑๐ แสดงจำนวนคดีอาญาสำคัญในภาคเหนือ

ภาวะเจ็บป่วย

การเจ็บป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจและโรคไข้เลือดออกเพิ่มขึ้น ไตรมาสที่สองปี ๒๕๖๐ จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคสำคัญของภาคเหนือเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะโรคที่แพร่ระบาดในช่วงเปลี่ยนจากฤดูร้อนเข้าสู่ฤดูฝน มีผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจเพิ่มขึ้น ๒,๔๒๖ ราย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๙.๑๗ เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นผู้ป่วยโรคปอดอักเสบ ๑๑,๖๔๔ ราย และโรคไข้หวัดใหญ่ ๓,๔๓๕ ราย สำหรับการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก มีผู้ป่วย ๑,๘๙๒ ราย เพิ่มขึ้นจากไตรมาส ๒/๒๕๕๙ จำนวน ๓๘๖ ราย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕.๖๓

แผนภาพที่ ๑๑ แผนภาพแสดงการเจ็บป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจและไข้เลือดออก

ตารางที่ ๘ ตารางแสดงสภาวะการเจ็บป่วยด้วยโรคสำคัญ ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐

หน่วย : ราย

สภาวะการเจ็บป่วย	๒๕๕๙			๒๕๖๐	
	Q๒	Q๓	Q๔	Q๑	Q๒
๑. การเจ็บป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจ	๑๒,๖๕๓	๒๗,๙๒๒	๒๖,๔๘๐	๒๑,๗๒๗	๑๕,๐๗๙
- ปอดอักเสบ	๙,๘๘๙	๑๕,๔๓๗	๑๓,๓๒๘	๑๔,๗๙๘	๑๑,๖๔๔
- ไข้หวัดใหญ่	๒,๗๖๔	๑๒,๔๘๕	๑๓,๑๕๒	๖,๙๒๙	๓,๔๓๕
๒. ไข้เลือดออก	๑,๕๐๖	๖,๑๔๐	๑,๒๕๖	๙๒๙	๑,๘๙๒

ที่มา : สำนักระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข

บทที่ ๒

บริบทที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือ

พ.ศ.๒๕๖๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำคำของบประมาณ)

การจัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือ พ.ศ.๒๕๖๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำคำของบประมาณ) สืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เห็นชอบยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒ เพื่อให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น รวมทั้งจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนและจัดทำคำขอจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มีการบูรณาการทั้ง ๓ มิติ ได้แก่ มิติกระทรวงศึกษาธิการ/หน่วยงาน (Function) มิติบูรณาการ (Agenda) และมิติพื้นที่ (Area) และเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการบริหารราชการแผ่นดินในระดับภาคมีประสิทธิภาพและเกิดผลเป็นรูปธรรมในการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการวางแผนและพัฒนาพื้นที่ระดับภาคที่มีความสอดคล้อง จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายฯ และกำหนดเป็นจุดเน้นในแต่ละภาค รวม ๖ ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ และภาคใต้ชายแดน อันมีการศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนการศึกษาสามารถสนับสนุนแนวทางพัฒนาภาคข้างต้นให้บรรลุผลสำเร็จเป็นรูปธรรม กระทรวงศึกษาธิการจึงได้แต่งตั้ง ๑) คณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านศึกษาระดับภาคของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน ๒) คณะกรรมการดำเนินงานขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านศึกษาระดับภาคของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์) เป็นประธาน

กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของการนำแนวคิดยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ระดับภาคมาประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนงานด้านการศึกษา โดยเล็งเห็นว่าสำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวน ๑๘ ภาค และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด จำนวน ๗๗ จังหวัด ที่จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ สั่ง ณ วันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ จะเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านศึกษาระดับภาค ที่จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ อันเป็นเป็นการกระจายอำนาจและลดความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษา ดังนั้นในคราวประชุม เรื่องยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาพื้นที่ระดับภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พลเอกสุรเชษฐ์ ชัยวงศ์) เป็นประธาน และมีผู้บริหารองค์กรหลักเข้าร่วมประชุม ได้มีการหารือที่จะนำแนวคิดยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ระดับภาคมาประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนบูรณาการด้านศึกษาระดับภาค สำหรับภาคเหนือ ประกอบด้วย สำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวน ๔ ภาค ได้แก่ ภาค ๑๕ ภาค ๑๖ ภาค ๑๗ และภาค ๑๘ และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด จำนวน ๑๗ จังหวัด ดังนี้ จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน พิชณุโลก ตาก สุโขทัย กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ พิจิตร และอุทัยธานี ให้สอดคล้องกับบริบทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้แก่ นโยบายรัฐบาล (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) ร่างกรอบยุทธศาสตร์แห่งชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๔) ทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) แนวคิดยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ระดับภาคของภาคเหนือ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. นโยบายรัฐบาล (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี)

นายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายรัฐบาลต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยได้กำหนดนโยบายไว้ ๑๑ ด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๑๙ ที่ระบุให้รัฐบาลมีหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน ดำเนินการให้มีการปฏิรูปด้านต่าง ๆ และส่งเสริมความสามัคคีและความสมานฉันท์ของประชาชนในชาติดังนี้

นโยบายที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

นโยบายที่ ๒ การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

นโยบายที่ ๓ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

นโยบายที่ ๔ การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

นโยบายที่ ๕ การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน

นโยบายที่ ๖ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

นโยบายที่ ๗ การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

นโยบายที่ ๘ การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

นโยบายที่ ๙ การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

นโยบายที่ ๑๐ การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

นโยบายที่ ๑๑ การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

โดยสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการมีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายข้อที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ นโยบายรัฐบาลข้อที่ ๒ การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ นโยบายข้อที่ ๔ การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม นโยบายข้อที่ ๗ การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน และนโยบายข้อที่ ๑๐ การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดิน ที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

นโยบายที่ ๑ : การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามประเพณีการปกครองของไทย รัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวดในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ยามใจหรือประสอภัยร้าย มุ่งสันถวไมตรีของสถาบันหลักของชาติ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอื่นเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

นโยบายที่ ๒ : การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดนการสร้างความมั่นคง ทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้านและการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียน โดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไก ทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล รองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน โดยใช้ระบบเฝ้าตรวจที่มีเทคโนโลยีทันสมัย กำหนดให้ปัญหาหาเสพติด การค้าอาวุธ การค้ามนุษย์ การกระทำอันเป็นโจรสลัด การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด และจัดการปัญหาอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงต่อเนื่องให้เบ็ดเสร็จ เช่น ปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลการปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี ส่งเสริมการพูดคุย สันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ในพื้นที่ซึ่งเป็นพหุสังคม ขจัดการฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อน เพื่อซ้ำเติมปัญหาไม่ว่าจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาชาติ บนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดินไม่ว่า ในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การคุ้มครองดูแลคนไทยและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา วัฒนธรรม การค้า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการเปิดโลกทัศน์ ให้มีลักษณะสากล เป็นต้น

นโยบายที่ ๔ : การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๔.๑ การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคน ให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุงและบูรณาการระบบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกรับบริการการศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียนโดยจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษา ที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้ กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตาม ศักยภาพและความพร้อม โดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคล และบริหารจัดการได้อย่างอิสระและ คล่องตัวขึ้น

๔.๔ พัฒนาคอนกชว่งวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้ และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ปรับกระบวนการ เรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการ พัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้ การแก้ปัญหา การรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดี โดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

๔.๖ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็น ครูเน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสม มาใช้ในการเรียน การสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเรียนทางไกล การเรียนโดยระบบ อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียน การสอนและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

นโยบายที่ ๗ : การส่งเสริมบทบาทและใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

๗.๓ พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพ แรงงานมีทักษะและแรงงานไม่มีทักษะ โดยการเร่งรัดและขยายผลการใช้ระบบคุณวุฒิ วิชาชีพให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยคำนึงถึงความเป็นเอกภาพกับระบบมาตรฐาน ฝีมือแรงงานและมาตรฐาน วิชาชีพใน ๘ กลุ่มที่มีข้อตกลงการเปิดเสรีในอาเซียนควบคู่ไปกับการวางแผนด้านการผลิตให้เพียงพอ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น การส่งเสริม การพัฒนาระบบการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อใช้ในการประเมินค่าจ้างแรงงาน

นโยบายที่ ๑๐ : การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๑๐.๑ ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งใน ระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อน หรือล็ก ล้นเกินหรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ แก้ไข กฎระเบียบให้โปร่งใส ชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดระบบอัตราค่าจ้าง และปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการภาครัฐแบบใหม่ การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลาง และ การอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจใน ระบบ ราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศ และการรักษาบุคลากรภาครัฐ ที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็น และตามที กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และ จิตสำนึกในการรักษาคำสัตย์ของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มี ประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่าง

เครื่องครัด ยกเลิก หรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชน เกินควรหรือเปิดช่องโอกาสการทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อ จัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติ และการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอนยืดเยื้อใช้เวลานาน ซ้ำซ้อน และเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน

๒. กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทาง และวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกัน อย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ โดยสรุปสาระสำคัญดังนี้

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบคลุม มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกเว้นเป็นประเทศในกลุ่มประเทศ รายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ๖ ด้าน ได้แก่
  ๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
  ๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
  ๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
  ๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
  ๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
  ๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๓. ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐-๒๕๖๔)

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐-๒๕๖๔) โดยหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยกรอบวิสัยทัศน์ของการพัฒนาต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมินิวัดกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย ๕ เป้าหมาย ดังนี้

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ ได้แก่ ๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ ๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ได้แก่ ๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น ๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ ๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม ๒) ขจัดกาทุจริตคอร์รัปชัน ๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาค้นทุกช่วงวัย เพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพ การศึกษา และการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั่วถึงและเป็นธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลังโดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบ การปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งกฎระเบียบโดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อบริการการพัฒนาประเทศสู่การเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มี

ประสิทธิภาพลดการใช้พลังงาน รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศ สามารถรับมือ กับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐ มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม รวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาคและท้องถิ่น

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงาน และการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป นำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้า โดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางและก้าวสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษารูปร่างเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็ง โดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามมาตรฐานสากล สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมือง นำอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์ให้เกิดการประสานงานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่าง ๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค การเตรียมความพร้อม ในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตาม

พันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาค ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคและการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์ และการลงทุน เพื่อการวิจัยและพัฒนาฯ รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

๔. นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๔

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติเป็นนโยบายระดับชาติ กำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการด้านความมั่นคงของภาครัฐในระยะเวลา ๗ ปี โดยได้ประเมินสถานะแวดล้อมทางภูมิรัฐศาสตร์ สถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคง นำไปสู่การกำหนดทิศทางหลักในการดำเนินการเพื่อรักษาผลประโยชน์และความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ ได้พิจารณาความเสี่ยงและผลกระทบต่อความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดปลอดภัยของชาติและส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในด้านต่างๆ และภูมิคุ้มกันของชาติในภาพรวมเป็น “เกณฑ์สำคัญ” แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ นโยบายเสริมสร้าง ความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของชาติ และส่วนที่ ๒ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไปซึ่งการจัดสรรทรัพยากร จะให้น้ำหนักก่อนนโยบายเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของชาติเป็นลำดับสำคัญในระดับต้น โดยทั้งสองส่วนต้องได้รับการขับเคลื่อนไปพร้อมกัน เพื่อให้เกิดภาพแห่งความสำเร็จโดยรวมและสามารถรักษาผลประโยชน์แห่งชาติได้อย่างครบถ้วน ทั้งเสถียรภาพ ความเป็นปึกแผ่นของประเทศ และการมีจุดยืนที่ชัดเจนเหมาะสม ซึ่งจะทำให้ประเทศมีเกียรติ และศักดิ์ศรี ในประชาคมโลก

กรอบความคิดหลัก ในการกำหนดนโยบายได้คำนึงถึงค่านิยมหลักของชาติซึ่งเป็นสิ่งที่คนในชาติจะต้องยึดถือและพึงรักษาไว้ร่วมกัน และผลประโยชน์แห่งชาติ ซึ่งเป็นความมุ่งประสงค์ของชาติ ที่จะทำให้อาณาเขตหลักของชาติดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงต่อเนื่อง ค่านิยมหลักของชาติ ได้แก่ ๑) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ๒) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม ๓) กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ ๔) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม ๕) รักษาวัฒนธรรม ประเพณีไทยอันงดงาม ๖) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน ๗) เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง ๘) มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ ๙) มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๑๐) รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่ายและพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี ๑๑) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา ๑๒) คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

ผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ ๑) การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ ๒) การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ ๓) การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ ๔) การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ๕) ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ๖) ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร ๗) ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ ๘) การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

วิสัยทัศน์ “ชาติมีเสถียรภาพและเป็นปึกแผ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต ประเทศมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องปลอดภัยจากภัยคุกคามข้ามพรมแดน พร้อมเผชิญวิกฤตการณ์ มีบทบาทเชิงรุกในประชาคมอาเซียนและดำเนินความสัมพันธ์กับนานาประเทศอย่างมีคุณภาพ”

วัตถุประสงค์ ๑) เพื่อส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ๒) เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดี และธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ ๓) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างความปลอดภัย ความมั่นคงเป็นธรรม และความสมานฉันท์ในชาติเพื่อลดการเผชิญหน้า และการใช้ความรุนแรงในทุกรูปแบบ ๔) เพื่อให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย ปราศจากเงื่อนไขของการใช้ความรุนแรง ๕) เพื่อพัฒนาศักยภาพของภาครัฐและส่งเสริมบทบาทและความเข้มแข็งของทุกภาคส่วนในการรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่กระทบกับความมั่นคง ๖) เพื่อให้การจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม พลังงาน และอาหาร มีความมั่นคง ความยั่งยืนและ มีความสมดุลกับการขยายตัวของพัฒนาประเทศ รวมถึง ลดความเสี่ยงจากผลกระทบของกระแสโลกาภิวัตน์ ๗) เพื่อพัฒนาศักยภาพการเตรียมความพร้อมของชาติในการเผชิญกับภาวะสงครามและวิกฤตการณ์ความมั่นคง อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ ๘) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพในการป้องกันประเทศ สนับสนุนภารกิจที่ไม่ใช่การสงคราม และสามารถฝึกกำลังของกองทัพกับทุกภาคส่วนในการเผชิญกับภัยคุกคามด้านการป้องกันประเทศในทุกรูปแบบ ๙) เพื่อส่งเสริมสภาวะแวดล้อมที่สร้างสรรค์และสันติในการอยู่ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน กลุ่มประเทศอาเซียน ประชาคมโลก บนพื้นฐานของการรักษาผลประโยชน์และการดำรงเกียรติภูมิของชาติ

นโยบายความมั่นคง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีดังนี้

ส่วนที่ ๑ นโยบายสำคัญเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแกนหลักของชาติ (ศธ. เป็นหน่วยหลัก) ได้แก่

นโยบายที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๑) เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์

นโยบายที่ ๒ สร้างความเป็นธรรม ความปลอดภัย และความสมานฉันท์ในชาติ

๒.๔) ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชาติ อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีความรัก ความภาคภูมิใจ ในความเป็นชาติและเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

ส่วนที่ ๒ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไป (ศธ. เป็นหน่วยร่วม) ได้แก่

นโยบายที่ ๔ จัดระบบการบริหารจัดการชายแดนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาข้ามพรมแดน

๔.๓) ส่งเสริมการใช้มิติทางสังคมและวัฒนธรรมในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีทุกระดับกับประเทศเพื่อนบ้าน

นโยบายที่ ๖ ปกป้อง รักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล

๖.๕) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ องค์ความรู้ และความตระหนักรู้ความสำคัญของทะเล

นโยบายที่ ๘ เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันความมั่นคงภายใน

๘.๑) ปกป้องความมั่นคงของชาติจากภัยยาเสพติด

นโยบายที่ ๑๐ เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

๑๐.๓) พัฒนาศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

นโยบายที่ ๑๑ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๑.๒) เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและท้องถิ่นในการบริหาร

จัดการการตรวจสอบ และเฝ้าระวังการแสวงผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบ

นโยบายที่ ๑๖ เสริมสร้างดุลยภาพในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

๑๖.๓) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและความเป็นจริงทาง

ประวัติศาสตร์ของภูมิภาค โดยเน้นที่ความเชื่อมโยงใกล้ชิดกันในมิติทางวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันมาอย่างยาวนาน

๕. ทิศทางแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ เป็นแผนระยะยาว ๒๐ ปี เป็นแผนแม่บททางการศึกษา สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานเพื่อนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเพื่อดูแลคนตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเสียชีวิตในช่วงระยะเวลาดังกล่าว โดยให้ความสำคัญกับการสร้างระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อเป็นกลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมือง มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงาน และดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความคาดหวังที่จะลดความแตกต่างในคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน กระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่สถานศึกษา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และเพิ่มประสิทธิภาพและลดความสูญเปล่าของการบริหารจัดการ เพื่อรองรับการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ภายใต้ การกำกับของรัฐ รวมทั้งสร้างการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและการสนองทุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม

โดยเป้าหมายสุดท้ายคือมีระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ประชากรทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาและการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ และภาคการศึกษามีทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม

วิสัยทัศน์

คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑

ยุทธศาสตร์

๑. การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคม และประเทศชาติ
๒. การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ
๓. การพัฒนาศักยภาพ คนทุกช่วงวัย และการสร้าง สังคม แห่งการเรียนรู้
๔. การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา
๕. การจัด การศึกษาเพื่อ สร้างเสริมคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหาร จัดการศึกษา

โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ๔ ประการ คือ ๑) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ๒) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับทบบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ๓) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคม แห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี

และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ ๔) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดัก ประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น

แผนการศึกษา แห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ ๒ ด้าน คือ เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มี คุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (๓Rs๘Cs) ประกอบด้วย ทักษะและ คุณลักษณะต่อไปนี้

- ๓Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics)
- ๘Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะ การเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations) ๕ ประการ ซึ่งมีตัวชี้วัดเพื่อการบรรลุ เป้าหมาย ๕๓ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

๑) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ประชากรกลุ่มอายุ ๖ - ๑๔ ปีทุกคนได้เข้าเรียนในระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าที่รัฐต้องจัดให้ฟรีโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้เรียนพิการได้รับ การพัฒนาสมรรถภาพหรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมทุกคน และประชากรวัยแรงงาน มีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน อย่างเท่าเทียม (Equity) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับ การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา ๑๕ ปี เป็นต้น

๓) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถ เติบโตตามศักยภาพ (Quality) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น และคะแนนเฉลี่ย ผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment : PISA) ของนักเรียนอายุ ๑๕ ปีสูงขึ้น เป็นต้น

๔) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็ก ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง มีระบบการบริหารงานบุคคล ครูและบุคลากร ทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมให้ ทุกภาคส่วนสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา เป็นต้น

๕) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและ บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น อันดับความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศด้าน การศึกษาดีขึ้น สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และ จำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ ๒๐๐ อันดับแรกของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์จุดมุ่งหมาย และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดช่วงเวลาในการดำเนินการในแต่ละเป้าหมายและตัวชี้วัด เป็น ๕ ช่วง ดังนี้ระยะ เร่งด่วน ระยะ ๕ ปีแรกของแผน ระยะ ๕ ปีที่สองของแผน ระยะ ๕ ปีที่สามของแผน และระยะ ๕ ปีสุดท้ายของแผน

ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ ๖ ยุทธศาสตร์หลัก ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีเพื่อให้ แผนการศึกษาแห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย วิสัยทัศน์ และแนวคิดการจัดการศึกษา ดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีเป้าหมาย ดังนี้

๒.๑ คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น การจัดกิจกรรมของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สะท้อนความรักและการอำรุงรักษาสถาบันหลักของชาติ และการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การจัดการเรียนการสอน/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมือง (Civic Education) และ ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นต้น

๒.๒ คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่ พิเศษได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนในเขตพัฒนาพิเศษ เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น สถานศึกษาจัดการ ศึกษาสำหรับกลุ่มชนต่างเชื้อชาติศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบ และแรงงาน ต่างด้าวเพิ่มขึ้น และสถานศึกษาในพื้นที่พิเศษที่จัดอยู่ในมาตรการจูงใจ มีระบบเงินเดือน ค่าตอบแทนที่สูงกว่าระบบปกติเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒.๓ คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิต รูปแบบใหม่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทาง การจัดการความขัดแย้งโดยแนวทางสันติวิธีเพิ่มขึ้น มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรม เพื่อ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น มีระบบ กลไก และ มาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ และผู้เรียนในสถานศึกษา ที่มีคติทะเลาะวิวาทลดลง เป็นต้น โดยได้กำหนด แนวทางการพัฒนา คือ พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้าง ความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการ ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ยกกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสใน การเข้าถึงการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษ เฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษ ทั้งที่เป็นพื้นที่สูง พื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดน และพื้นที่เกาะแก่ง ชายฝั่งทะเล ทั้งกลุ่มชนต่างเชื้อชาติศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่ม ชนชายขอบ และแรงงานต่างด้าว พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการจัดระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามใน รูปแบบใหม่ อาทิอาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรค อุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการ ยกกระดับคุณภาพการศึกษา ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมาย ดังนี้

๒.๑ กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของ ตลาดงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูล ความต้องการกำลังคน (Demand) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน สัดส่วนผู้เรียน อาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และสัดส่วนผู้เรียนวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียน สังคมศาสตร์กำลังแรงงานในสาขาอาชีพ ต่าง ๆ ที่ได้รับการยกระดับคุณวุฒิวิชาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒.๒ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความ เชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนการผลิตกำลังคนระดับกลางและ ระดับสูง จำแนกตามระดับ/ประเภทการศึกษา ในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดงานและการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น ร้อยละของสถาบันการศึกษาจัดการศึกษารูปแบบ ทวิภาคี/สหกิจศึกษา/หลักสูตรโรงเรียนในโรงงานตามมาตรฐานที่กำหนดเพิ่มขึ้น จำนวนหลักสูตร ของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาทวิวุฒิ(Dual Degree) เพิ่มขึ้น จำนวนสถาบัน อาชีวศึกษาและ อุดมศึกษาที่จัดหลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษเพิ่มขึ้น และมีภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพและหน่วยงานที่จัดการศึกษาเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒.๓ การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและ มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนเงินลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน เมื่อเทียบกับภาครัฐ เพิ่มขึ้น สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเมื่อเทียบกับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศเพิ่มขึ้น โครงการ/งานวิจัยเพื่อสร้าง องค์ความรู้/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น บุคลากรด้านการวิจัยและ พัฒนาต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน เพิ่มขึ้น นวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ ที่ได้จดสิทธิบัตรและทรัพย์สิน ทางปัญญาเพิ่มขึ้น และผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น เป็นต้น

โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขา ที่ตรงตาม ความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ส่งเสริม การผลิตและพัฒนา กำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างองค์ความรู้และ นวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และมีแผนงานและ โครงการสำคัญ เช่น โครงการจัดทำ แผนผลิตและพัฒนากำลังคนให้ตรงกับความต้องการของ ตลาดงานในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีเป้าหมาย ดังนี้

๓.๑ ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและ คุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะและทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความมีวินัย และมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป ที่จัดกิจกรรมสะท้อนการสร้างวินัย จิตสาธารณะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๒ คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐาน การศึกษาและ มาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น เด็กแรกเกิด - ๕ ปีมี พัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละ วิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น ผู้สูงวัย ที่ได้รับบริการการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและ

ทักษะชีวิตเพิ่มขึ้น และมีสาขาและวิชาชีพ ที่เปิดโอกาสให้ผู้สูงวัยได้รับการส่งเสริมให้ทำงานและถ่ายทอดความรู้/ประสบการณ์เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๓ สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตาม หลักสูตร อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ศูนย์เด็กเล็ก/สถานศึกษาระดับก่อน ประถมศึกษาที่จัด กิจกรรมการเรียนรู้ได้คุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น สถานศึกษา/สถานพัฒนา เด็กปฐมวัยจัดกิจกรรมที่ สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย และสมรรถนะของเด็กที่เชื่อมโยงกับ มาตรฐานคุณภาพเด็กปฐมวัยของอาเซียน เพิ่มขึ้น สถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น และสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและ อุดมศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๔ แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและ มาตรฐาน และ ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น แหล่งเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนา ให้สามารถจัดการศึกษา/จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ เพิ่มขึ้น สื่อสารมวลชนที่เผยแพร่หรือจัด รายการเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น สื่อตำราเรียน และสื่อ การเรียนรู้ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพจาก หน่วยงานที่รับผิดชอบ และได้รับการพัฒนา โดย การมีส่วนร่วมจากภาครัฐและเอกชนเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๕ ระบบและกลไกการวัด การติดตาม และประเมินผลมีประสิทธิภาพ มีตัวชี้วัด ที่สำคัญ เช่น มีระบบและกลไกการทดสอบ การวัดและประเมินความรู้ทักษะ และสมรรถนะของ ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษา และทุกกลุ่มเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ มีระบบติดตามประชากรวัยเรียน ที่ขาดโอกาสหรือไม่ได้รับ การศึกษา และผู้เรียนที่มีแนวโน้มจะออกกลางคัน เป็นต้น

๓.๖ ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้มาตรฐานระดับ สากล มี ตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลความต้องการใช้ครูแผนการผลิตครูอาจารย์และ บุคลากรทางการศึกษาใน ระยะเวลา ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๙) จำแนกตามสาขาวิชา ขนาด สถานศึกษา และจังหวัด สัดส่วนของการ บรรจุครูที่มาจากการผลิตครูในระบบปิดเพิ่มขึ้น มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เอื้อให้ผู้สำเร็จการศึกษาจาก สาขาวิชาอื่นและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเข้าสู่ วิชาชีพครู เป็นต้น

๓.๗ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาสมรรถนะตาม มาตรฐาน มี ตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับและประเภท การศึกษาได้รับการพัฒนา ตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับ ความต้องการและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานเพิ่มขึ้น และ ระดับความพึงพอใจของครูอาจารย์และบุคลากร ทางการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาและการใช้ ประโยชน์จากการพัฒนาเพิ่มขึ้น เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการ พัฒนา คือ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และ ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ สร้างเสริมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของ คนไทยให้มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพัฒนาระบบและกลไกการติดตาม การวัด และ ประเมินผลผู้เรียน ให้มีประสิทธิภาพ และมีแผนงานและโครงการที่สำคัญ เช่น โครงการผลิตครูเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา มีเป้าหมาย ดังนี้

๔.๑ ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มี คุณภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ดัชนีความเสมอภาคของอัตราการเข้าเรียนระดับการศึกษา ขึ้นพื้นฐานตามฐานะทางเศรษฐกิจและพื้นที่ลดลง ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระหว่างพื้นที่/ ภาคการศึกษาในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษลดลง เป็นต้น

๔.๒ การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับ คนทุกช่วงวัย มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย สนองตอบความต้องการของผู้เรียนและผู้ให้บริการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และสถานศึกษา ทุกแห่งมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและมีคุณภาพ เป็นต้น

๔.๓ ระบบข้อมูลรายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมิน และรายงานผล มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบฐานข้อมูลรายบุคคลที่อ้างอิงจากเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก ที่สามารถเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนฐานข้อมูล รวมทั้งใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่น ด้านสาธารณสุข สังคม ภูมิสารสนเทศ แรงงาน และ การศึกษา และมีระบบสารสนเทศด้านการศึกษาและด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นระบบเดียวกัน ทั้งประเทศ ครอบคลุม ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน สามารถอ้างอิงได้เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึง การศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย พัฒนา ฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยงและเข้าถึงได้ และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการจัดทำฐานข้อมูลรายบุคคลทุกช่วงวัย ทั้งด้านสาธารณสุข สังคม ภูมิสารสนเทศ แรงงาน และการศึกษา เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มีเป้าหมาย ดังนี้

๕.๑ คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และ นำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ครู/ บุคลากรทางการศึกษา ได้รับการอบรมพัฒนาในเรื่องการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักใน ความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความมีคุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น และสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ มหาวิทยาลัยสีเขียวของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๕.๒ หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ การปฏิบัติ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษา/สถาบันการศึกษาจัดการเรียนการสอนและกิจกรรม เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ เพิ่มขึ้น และสื่อสารมวลชนที่เผยแพร่หรือให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๕.๓ การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศในสาขาต่างๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์

สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ และพัฒนาองค์ความรู้งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการน้อมนำศาสตร์พระราชมา สู่การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพคนทุกช่วงวัย โครงการโรงเรียนคุณธรรม โครงการโรงเรียนสีเขียว เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีเป้าหมาย ดังนี้

๖.๑ โครงสร้าง บทบาท และระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัว ชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้มีชีวิตชีวาที่สำคัญ เช่น มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบ บริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และสถานศึกษาให้มีเอกภาพ สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล เป็นต้น

๖.๒ ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลต่อ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาขนาดเล็ก/สถานศึกษา ที่ต้องการความช่วยเหลือและพัฒนาเป็นพิเศษอย่างเร่งด่วน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ภายนอกลดลง คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานของผู้เรียนที่เรียน ในกลุ่มสถานศึกษาที่เข้าสู่ระบบบริหารจัดการแนวใหม่สูงขึ้น เป็นต้น

๖.๓ ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการ ของประชาชนและพื้นที่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น จำนวนองค์กร สมาคม มูลนิธิหรือหน่วยงานอื่นที่ เข้ามาจัดการศึกษาหรือร่วมมือกับสถานศึกษา ทั้งของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพิ่มขึ้น และสัดส่วนการมีส่วนร่วมสนับสนุนการศึกษาของภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคี เครือข่ายเมื่อเทียบกับรัฐ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงขึ้น เป็นต้น

๖.๔ กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับ ลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และระบบการจัดสรรเงินเพื่อการศึกษาที่เอื้อและ สนองตอบคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน ความต้องการกำลังแรงงานและสภาพปัญหา ที่แท้จริงของประเทศ มีรูปแบบ/แนวทาง กลไกการจัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์และอุปทาน ในสัดส่วนที่เหมาะสม เป็นต้น

๖.๕ ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความ เป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ มีตัวชี้วัด ที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่มีครูเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ครู/ผู้ทรงคุณวุฒิจาก ภาคเอกชน/ผู้ประกอบการที่ปฏิบัติงานสนับสนุนการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น และสถานศึกษามี บุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ปฏิบัติงานสนับสนุนการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น เป็นต้น

โดยกำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบการเงินเพื่อการศึกษา พัฒนาระบบบริหารงานบุคคล ของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก โครงการพัฒนาระบบจัดสรรงบประมาณเพื่อ การศึกษา และโครงการทดลองนำร่องระบบการจัดสรรเงินผ่านด้านอุปสงค์และอุปทาน เป็นต้น

๖. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๗๓)

แผนภาพที่ ๑๒ แสดงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๗๓)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เป็นวาระการพัฒนากายหลังปี ๒๐๑๕ ระยะ ๑๕ ปี (ค.ศ. ๒๐๑๖-๒๐๓๐) ที่ผู้นำประเทศสมาชิกสหประชาชาติ จำนวน ๑๙๓ ประเทศ ได้ร่วมกันลงนามรับรองพันธสัญญาทางการเมืองระดับผู้นำในเอกสาร “Transforming Our World: The ๒๐๓๐ Agenda for Sustainable Development” เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก ๑๕ ปีข้างหน้า เพื่อยืนยันเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะผลักดันและขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาความยากจนในทุกมิติและทุกรูปแบบ โดยมีเป้าหมายหลัก ๑๗ ข้อ ครอบคลุม ๓ เสาหลักด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นการสานต่อภารกิจที่ยังไม่บรรลุผลสำเร็จภายใต้เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) (ค.ศ. ๒๐๐๐-๒๐๑๕)

การดำเนินการในส่วนของประเทศไทยนั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ในรูปแบบคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน โดยมีปลัดกระทรวง ผู้แทนส่วนราชการ และหน่วยงานต่างๆ เป็นกรรมการ และมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๓ คณะภายใต้ กพย. ได้แก่ ๑) คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๒) คณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ ๓) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน และมีการแต่งตั้งคณะทำงานต่าง ๆ ภายใต้คณะอนุกรรมการ ทั้ง ๓ คณะ ทั้งนี้ กพย. ได้มอบหมายให้กระทรวงต่าง ๆ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในแต่ละเป้าหมาย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในเป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ เป้าประสงค์ โดยมี ๒ เป้าประสงค์ที่ถูกจัดลำดับให้อยู่ในเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืนที่สำคัญ ๓๐ ลำดับแรก ได้แก่

เป้าประสงค์ที่ ๔.๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กหญิงและเด็กชายทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผลภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ที่ ๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กหญิงและเด็กชายทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

บทที่ ๓
สภาพการจัดการศึกษาของภาคเหนือ

ข้อมูลสารสนเทศด้านคุณภาพการศึกษา ภาคเหนือ

จังหวัดในภาคเหนือ

ประกอบไปด้วย ๑๗ จังหวัด ได้แก่

๑. เชียงใหม่	๑๐. ตาก
๒. แม่ฮ่องสอน	๑๑. เพชรบูรณ์
๓. ลำปาง	๑๒. พิษณุโลก
๔. ลำพูน	๑๓. กำแพงเพชร
๕. เชียงราย	๑๔. สุโขทัย
๖. พะเยา	๑๕. นครสวรรค์
๗. แพร่	๑๖. อุตรดิตถ์
๘. น่าน	๑๗. อุทัยธานี
๙. พิจิตร	

อักษรย่อที่ใช้ในเอกสาร

สพฐ.	หมายถึง	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สช.	หมายถึง	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สกอ.	หมายถึง	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
อปท.	หมายถึง	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ตชด.	หมายถึง	กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
โฮมสคูล	หมายถึง	โฮมสคูล
พศ.	หมายถึง	สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
บัณฑิตฯ	หมายถึง	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พลศึกษา	หมายถึง	สถาบันพลศึกษา
ปวช.	หมายถึง	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ปวส.	หมายถึง	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ป.ตรี	หมายถึง	ระดับปริญญาตรี
สอศ.	หมายถึง	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กศน.	หมายถึง	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
ไม่ระบุ	หมายถึง	โรงเรียนที่ไม่ได้มีการระบุสังกัด
การศึกษาพิเศษ	หมายถึง	สำนักการศึกษาพิเศษ

ข้อสอบมีทั้งหมด ๕ กลุ่มสาระวิชา คือ

ข้อสอบมีทั้งหมด ๕ กลุ่มสาระวิชา คือ

๑. ภาษาไทย
๒. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๓. ภาษาอังกฤษ
๔. คณิตศาสตร์
๕. วิทยาศาสตร์

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑

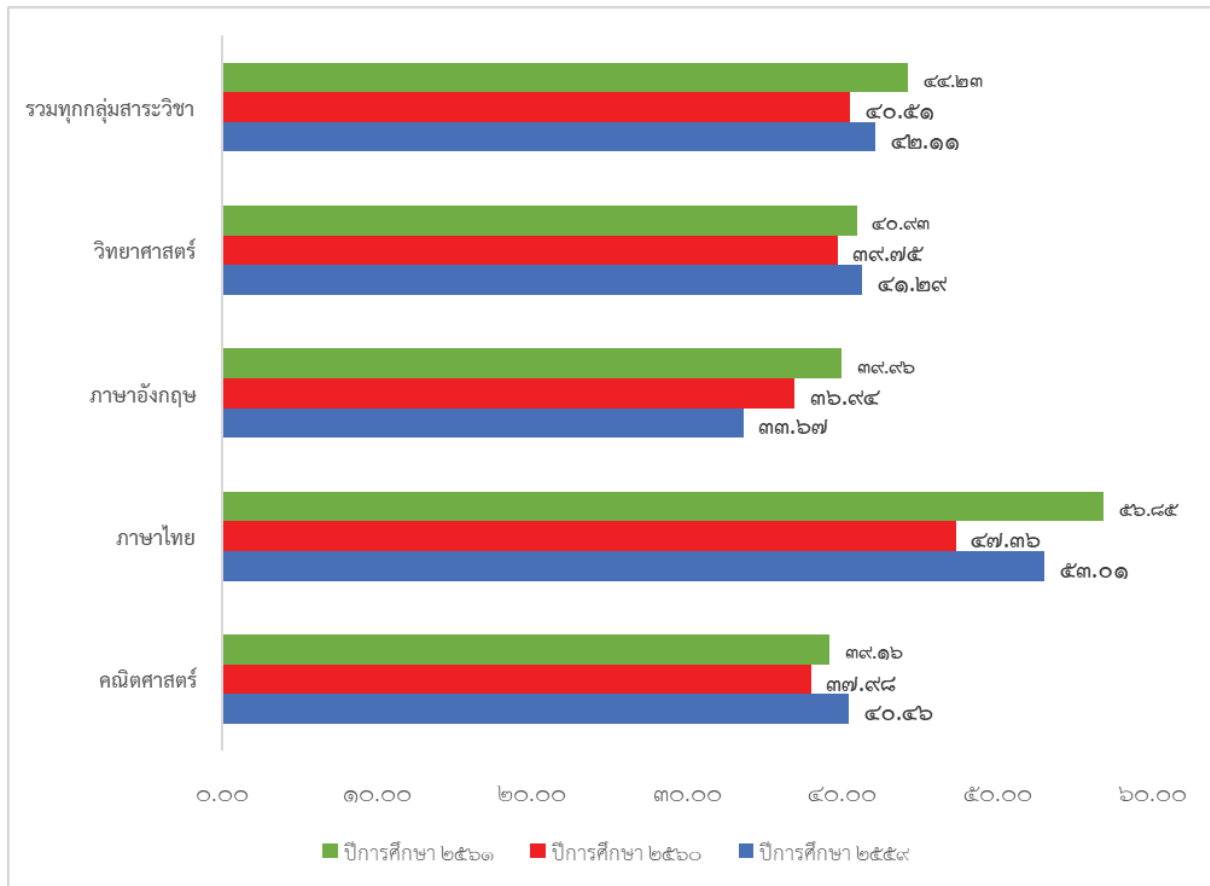
ตารางที่ ๙ คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามกลุ่มสาระวิชา

กลุ่มสาระวิชา	คะแนนเฉลี่ย					
	ปีการศึกษา ๒๕๕๙		ปีการศึกษา ๒๕๖๐		ปีการศึกษา ๒๕๖๑	
	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ
คณิตศาสตร์	๔๐.๔๖*	๔๐.๔๗	๓๗.๙๘	๓๗.๑๒	๓๙.๑๖	๓๗.๕๐
ภาษาไทย	๕๓.๐๑	๕๒.๙๘	๔๗.๓๖	๔๖.๕๘	๕๖.๘๕	๕๕.๙
ภาษาอังกฤษ	๓๓.๖๗*	๓๔.๕๙	๓๖.๙๔	๓๖.๓๔	๓๙.๙๖	๓๙.๒๔
วิทยาศาสตร์	๔๑.๒๙	๔๑.๒๒	๓๙.๗๕	๓๙.๑๒	๔๐.๙๓	๓๙.๙๓
สังคมศึกษา	-	-	-	-	-	-
รวมทุกกลุ่มสาระวิชา	๔๒.๑๑*	๔๒.๓๒	๔๐.๕๑	๓๙.๗๙	๔๔.๒๓	๔๓.๑๔

* หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากตารางที่ ๙ พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๖ ในทุกสังกัดภาคเหนือ ปีการศึกษา ๒๕๕๙, ๒๕๖๐, ๒๕๖๑ มีคะแนนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่ม
สาระวิชาเท่ากับ ๔๒.๑๑, ๔๐.๕๑, ๔๔.๒๓ ตามลำดับ ซึ่ง พบว่า ปีการศึกษา ๒๕๕๙ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า
คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ และ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย
ระดับประเทศ แต่เมื่อพิจารณาตามกลุ่มสาระวิชา พบว่า วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยสูง
กว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกปี

แผนภาพที่ ๑๓ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามสาระวิชา

จากแผนภาพที่ ๑๓ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ พบว่า วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๕๓.๐๑ รองลงมา ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ เท่ากับ ๔๑.๒๙ และวิชาคณิตศาสตร์ เท่ากับ ๔๐.๔๖ ส่วนวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ ๓๓.๖๗ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ๔๗.๓๖ รองลงมา ได้แก่วิชา วิทยาศาสตร์ เท่ากับ ๓๙.๗๕ และวิชา คณิตศาสตร์ เท่ากับ ๓๗.๙๘ ส่วนวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ ๓๖.๙๔ และปีการศึกษา ๒๕๖๑ วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๕๖.๘๕ รองลงมาได้แก่วิชาวิทยาศาสตร์ เท่ากับ ๔๐.๙๓ และวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ ๓๙.๙๖ ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ ๓๙.๑๖

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET)
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑

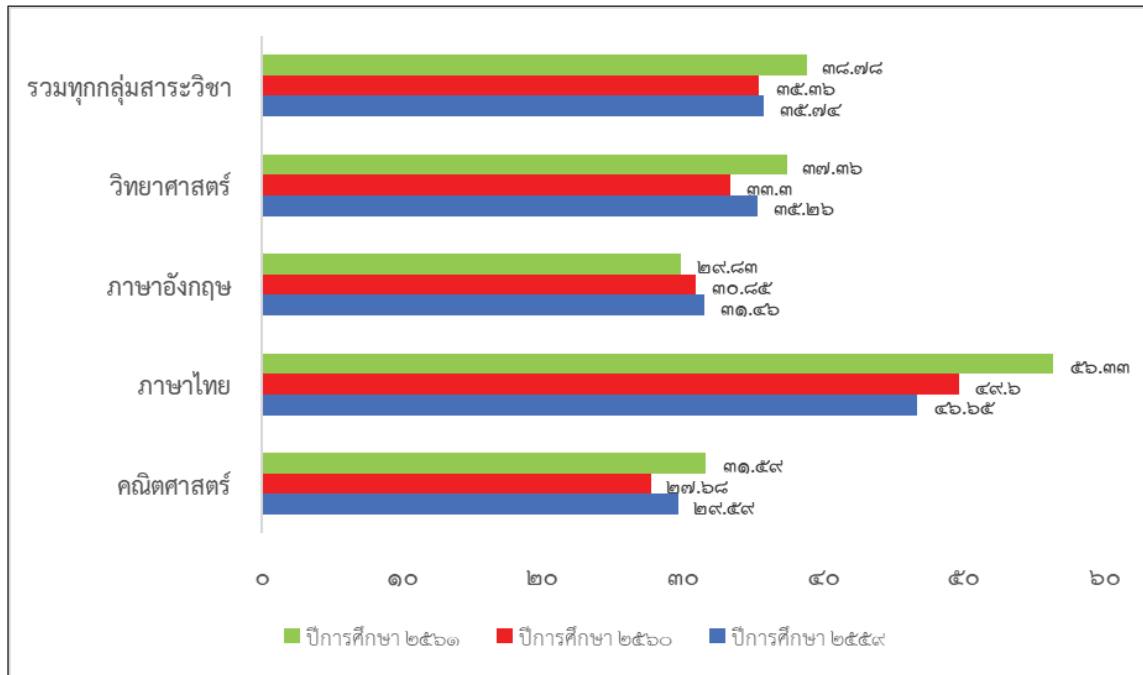
ตารางที่ ๑๐ คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามกลุ่มสาระวิชา

กลุ่มสาระวิชา	คะแนนเฉลี่ย					
	ปีการศึกษา ๒๕๕๙		ปีการศึกษา ๒๕๖๐		ปีการศึกษา ๒๕๖๑	
	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ
คณิตศาสตร์	๒๙.๕๙	๒๙.๓๑	๒๗.๖๘	๒๖.๓๐	๓๑.๕๙	๓๐.๐๔
ภาษาไทย	๔๖.๖๕	๔๖.๓๖	๔๙.๖๐	๔๘.๒๙	๕๖.๓๓	๕๔.๔๒
ภาษาอังกฤษ	๓๑.๔๖*	๓๑.๘๐	๓๐.๘๕	๓๐.๔๕	๒๙.๘๓	๒๙.๔๕
วิทยาศาสตร์	๓๕.๒๖	๓๔.๙๙	๓๓.๓๐	๓๒.๒๘	๓๗.๓๖	๓๖.๑๐
สังคมศึกษา	-	-	-	-	-	-
รวมทุกกลุ่ม สาระวิชา	๓๕.๗๔	๓๕.๖๒	๓๕.๓๖	๓๔.๓๓	๓๘.๗๘	๓๗.๕๐

* หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากตารางที่ ๑๐ พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในทุกสังกัดภาคเหนือ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ มีคะแนนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่ม
 สาระวิชา เท่ากับ ๓๕.๗๔, ๓๕.๓๖ และ ๓๘.๗๘ ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ และเมื่อ
 พิจารณาตามกลุ่มสาระวิชา พบว่า วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย และวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า
 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกปีการศึกษา

แผนภาพที่ ๑๔ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑ จำแนกตามกลุ่มสาระวิชา

จากแผนภาพที่ ๑๔ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ พบว่า วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๔๖.๖๕ รองลงมาได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ เท่ากับ ๓๕.๒๖ และวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ ๓๑.๔๖ ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ ๒๙.๕๙ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ๔๙.๖๐ รองลงมาได้แก่ วิชา วิทยาศาสตร์ เท่ากับ ๓๓.๓๐ และวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ ๓๐.๘๕ ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ ๒๗.๖๘ และปีการศึกษา ๒๕๖๑ วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ๕๖.๓๓ รองลงมาได้แก่วิชาวิทยาศาสตร์ เท่ากับ ๓๗.๓๖ และวิชาคณิตศาสตร์ เท่ากับ ๓๑.๕๙ ส่วนวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ ๒๙.๘๓

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑

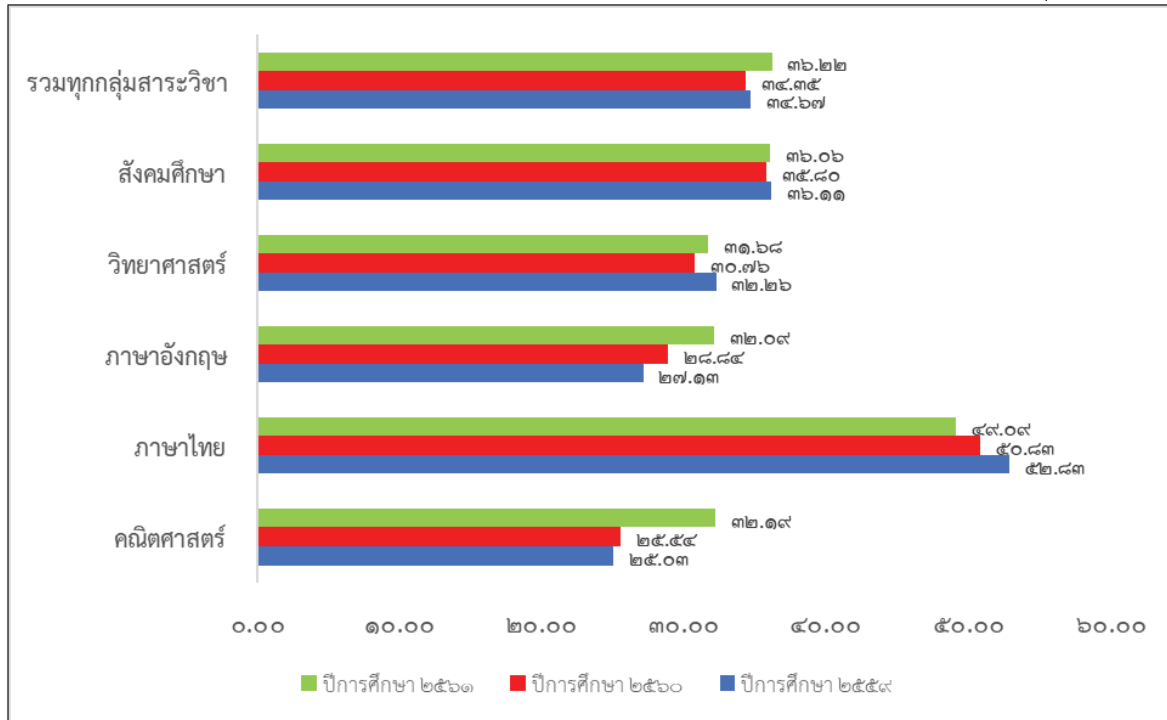
ตารางที่ ๑๑ คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามกลุ่มสาระวิชา

กลุ่มสาระวิชา	คะแนนเฉลี่ย					
	ปีการศึกษา ๒๕๕๙		ปีการศึกษา ๒๕๖๐		ปีการศึกษา ๒๕๖๑	
	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ
คณิตศาสตร์	๒๕.๐๓	๒๔.๘๘	๒๕.๕๔	๒๔.๕๓	๓๒.๑๙	๓๐.๗๒
ภาษาไทย	๕๒.๘๓	๕๒.๒๙	๕๐.๘๓	๔๙.๒๕	๔๙.๐๙	๔๗.๓๑
ภาษาอังกฤษ	๒๗.๑๓*	๒๗.๗๖	๒๘.๘๔	๒๘.๓๑	๓๒.๐๙	๓๑.๔๑
วิทยาศาสตร์	๓๒.๒๖	๓๑.๖๒	๓๐.๗๖	๒๙.๓๗	๓๑.๖๘	๓๐.๕๑
สังคมศึกษา	๓๖.๑๑	๓๕.๘๙	๓๕.๘๐	๓๔.๗๐	๓๖.๐๖	๓๕.๑๖
รวมทุกกลุ่ม สาระวิชา	๓๔.๖๗	๓๔.๔๙	๓๔.๓๕	๓๓.๒๓	๓๖.๒๒	๓๕.๐๒

* หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากตารางที่ ๑๑ พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในทุกสังกัดภาคเหนือ ปีการศึกษา ๒๕๕๙, ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ มีคะแนนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มสาระวิชาเท่ากับ ๓๔.๖๗, ๓๔.๓๕ และ ๓๖.๒๒ ตามลำดับซึ่งสูงกว่าระดับประเทศ และเมื่อพิจารณาตามกลุ่มสาระวิชา พบว่า วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาสังคมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกปีการศึกษา

แผนภาพที่ ๑๕ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามกลุ่มสาระวิชา

จากแผนภาพที่ ๑๕ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ พบว่า วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๕๒.๘๓ รองลงมาได้แก่วิชาสังคมศึกษา เท่ากับ ๓๖.๑๑ วิชาวิทยาศาสตร์ เท่ากับ ๓๒.๒๖ และวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ ๒๗.๑๓ ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ ๒๕.๐๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๕๐.๘๓ รองลงมาได้แก่วิชาสังคมศึกษาเท่ากับ ๓๕.๘๐ วิชาวิทยาศาสตร์ เท่ากับ ๓๐.๗๖ และวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ ๒๘.๘๔ ส่วนวิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ ๒๕.๕๔ ส่วนปีการศึกษา ๒๕๖๑ วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๔๙.๐๙ รองลงมาได้แก่วิชาสังคมศึกษา เท่ากับ ๓๖.๐๖ วิชาวิทยาศาสตร์ เท่ากับ ๓๑.๖๘ และวิชาคณิตศาสตร์ เท่ากับ ๓๒.๑๙ ส่วนวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ ๓๒.๐๙

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (Vocational National Education Test หรือ V-NET)

เป็นการทดสอบวัดความรู้มาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาที่จะจบระดับชั้น ปวช.๓ และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ ๒ (ปวส.) V-NET เทียบได้กับการทดสอบ O-NET ของนักเรียนสายสามัญที่จะสำเร็จการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ความสำคัญของการสอบ V-NET

การทดสอบ V-NET เป็นการสอบวัดมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ ซึ่งจะเป็ประโยชน์แก่ต้นสังกัด และสถานศึกษาในการที่จะทราบมาตรฐานการเรียนการสอน ของครูและนักศึกษา ผลการทดสอบ V-NET สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนของครู อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นได้ รวมทั้งการนำผลการสอบ V-NET ไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาด้วย

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ (ปวช.๓) ปีการศึกษา ๒๕๕๗-๒๕๕๙

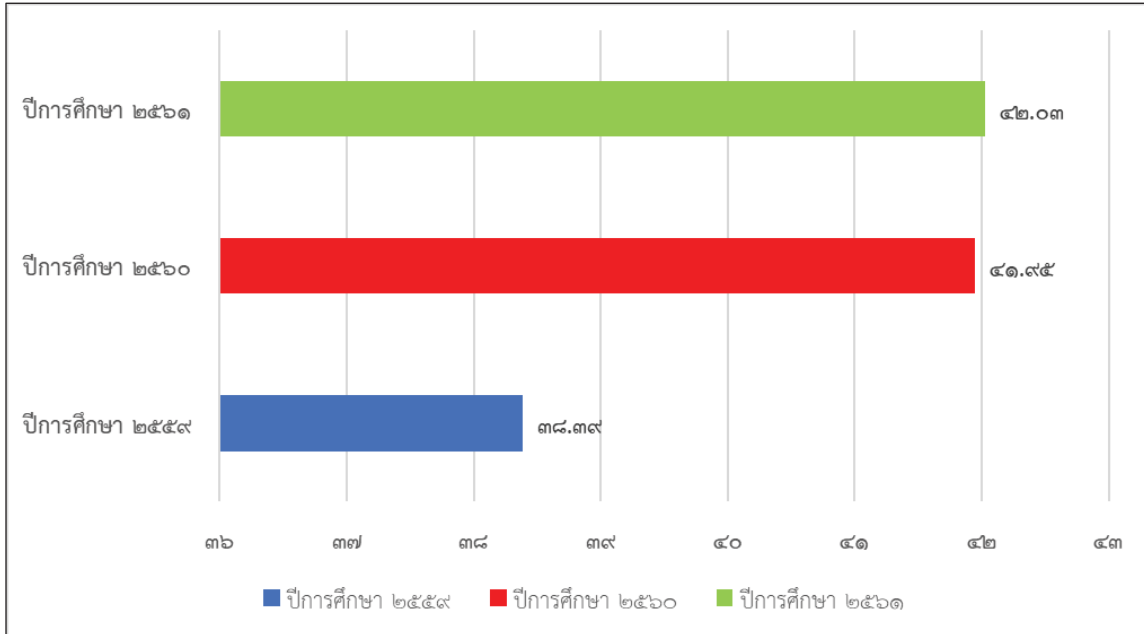
ตารางที่ ๑๒ คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ (ปวช.๓) ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

รายวิชา	คะแนนเฉลี่ย					
	ปีการศึกษา ๒๕๕๙		ปีการศึกษา ๒๕๖๐		ปีการศึกษา ๒๕๖๑	
	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ
ความรู้ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไประดับ ปวช.	๓๘.๓๙	๓๗.๙๓	๔๑.๙๕	๔๑.๖	๔๒.๐๓	๔๑.๖๓

* หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากตารางที่ ๑๒ พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ (ปวช.๓) ในทุกสังกัดภาคเหนือ ปีการศึกษา ๒๕๕๙, ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๓๘.๓๙, ๔๑.๙๕ และ ๔๒.๐๓ ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกปีการศึกษา

แผนภาพที่ ๑๖ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ (ปวช.๓) ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ รายวิชาความรู้ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ระดับ ปวช.

จากแผนภาพที่ ๑๖ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ (ปวช.๓) ปีการศึกษา ๒๕๕๙ รายวิชา ความรู้ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ระดับ ปวช. เปรียบเทียบในช่วงปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ พบว่า ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๔๒.๐๓ ซึ่งสูงที่สุด ปีการศึกษา ๒๕๖๐ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ ๔๑.๙๕ และในปีการศึกษา ๒๕๕๙ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ ๓๘.๓๙ ตามลำดับ

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ ๒ (ปวส.๒) ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑

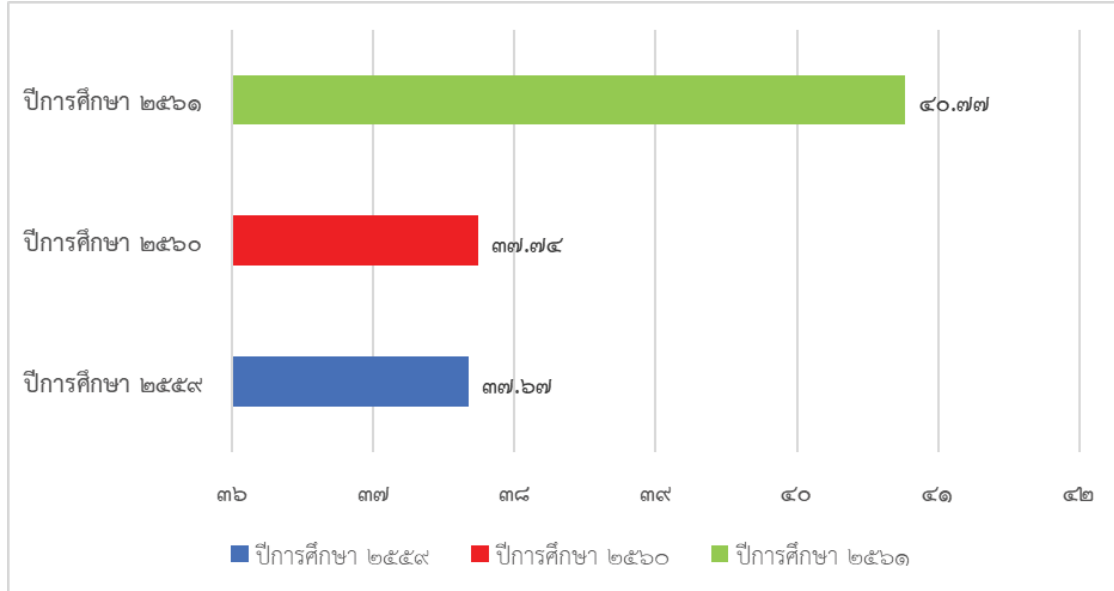
ตารางที่ ๑๓ คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ ๒ (ปวส.๒) ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ รายวิชา ความรู้ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ระดับ ปวส.

รายวิชา	คะแนนเฉลี่ย					
	ปีการศึกษา ๒๕๕๙		ปีการศึกษา ๒๕๖๐		ปีการศึกษา ๒๕๖๑	
	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ
ความรู้ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ระดับ ปวส.	๓๗.๖๗	๓๗.๓๕	๓๗.๗๔	๓๗.๑๑	๔๐.๗๗	๔๐.๐๔

* หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากตารางที่ ๑๓ พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ ๒ (ปวส.๒) ในทุกสังกัดภาคเหนือ ปีการศึกษา ๒๕๕๙, ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๓๗.๖๗, ๓๗.๗๔ และ ๔๐.๗๗ ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกปีการศึกษา

แผนภาพที่ ๑๗ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ ๒ (ปวส.๒) ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ รายวิชาความรู้ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ระดับ ปวส.

จากแผนภาพที่ ๑๗ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ ๒ (ปวส.๒) รายวิชาความรู้ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ระดับ ปวส. เปรียบเทียบในช่วงปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ พบว่า ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๔๐.๗๗ ซึ่งสูงที่สุด ปีการศึกษา ๒๕๖๐ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ ๓๗.๗๔ และในปีการศึกษา ๒๕๕๙ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ ๓๗.๖๗ ตามลำดับ

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านพระพุทธศาสนา (Buddhism National Educational Test หรือ B-NET)

วัตถุประสงค์ของการสอบ B-NET

๑. เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนตามหลักสูตรโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในวิชาพุทธประวัติและธรรมวินัย วิชาศาสนปฏิบัติ และวิชาภาษาบาลี
๒. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา
๓. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ
๔. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา
๕. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น

B-NET จัดสอบให้ใคร

B-NET จัดสอบให้แก่ผู้เรียนตามหลักสูตรโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในวิชาพุทธประวัติและธรรมวินัย วิชาศาสนปฏิบัติ และวิชาภาษาบาลีในระดับชั้น ม.๓ และ ม.๖

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านพระพุทธศาสนา (B-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๘-๒๕๖๐

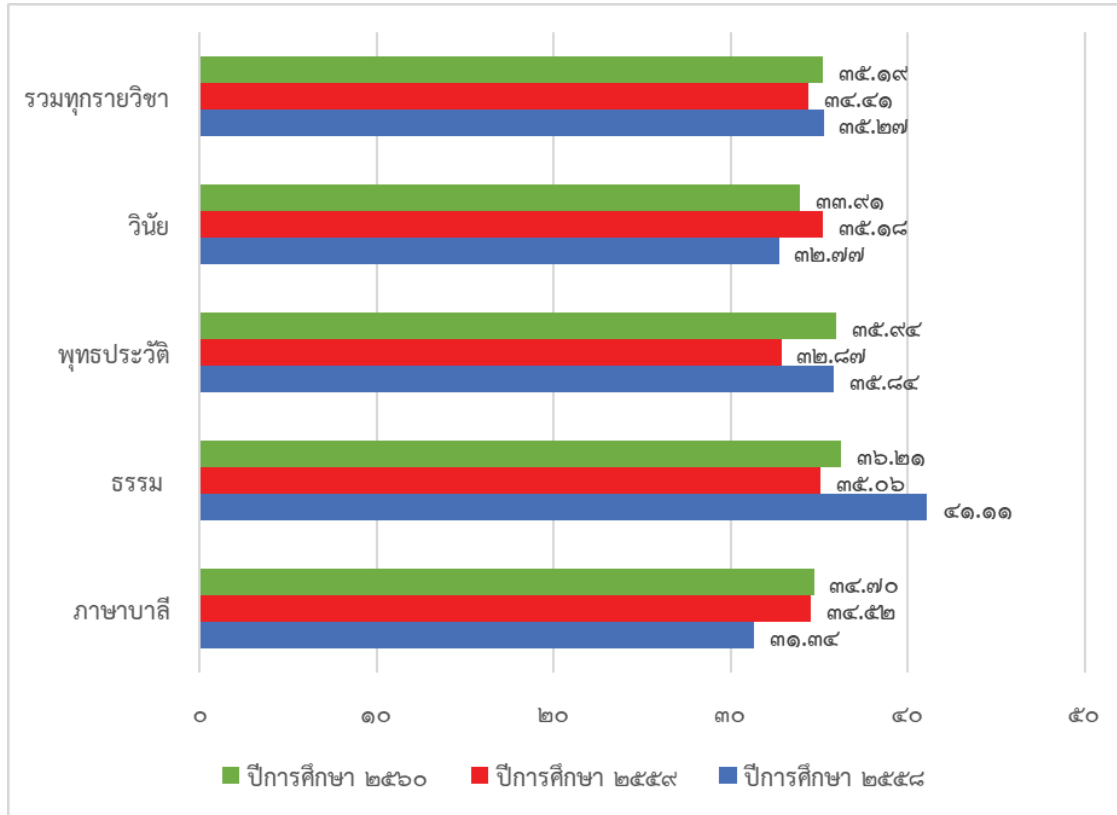
ตารางที่ ๑๔ คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ จำแนกตามรายวิชา

รายวิชา	คะแนนเฉลี่ย					
	ปีการศึกษา ๒๕๕๘		ปีการศึกษา ๒๕๕๙		ปีการศึกษา ๒๕๖๐	
	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ
ภาษาบาลี	๓๑.๓๔*	๓๑.๕๘	๓๔.๕๒*	๓๔.๖๘	๓๔.๗๐	๓๓.๕๑
ธรรม	๔๑.๑๑*	๔๑.๔๗	๓๕.๐๖*	๓๖.๐๕	๓๖.๒๑*	๓๖.๘๕
พุทธประวัติ	๓๕.๘๔*	๓๖.๑๖	๓๒.๘๗*	๓๔.๒๔	๓๕.๙๔*	๓๖.๕๐
วินัย	๓๒.๗๗*	๓๔.๑๖	๓๕.๑๘*	๓๖.๕๕	๓๓.๙๑*	๓๔.๐๔
รวมทุกรายวิชา	๓๕.๒๗*	๓๕.๘๔	๓๔.๔๑*	๓๕.๓๘	๓๕.๑๙*	๓๕.๒๓

* หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากตารางที่ ๑๔ พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในภาคเหนือ ปีการศึกษา ๒๕๕๘, ๒๕๕๙, ๒๕๖๐ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๓๕.๒๗, ๓๔.๔๑ และ ๓๕.๑๙ ตามลำดับ และต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกปีการศึกษาและเมื่อพิจารณาตามรายวิชา พบว่า ปีการศึกษา ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกรายวิชา และในปีการศึกษา ๒๕๖๐ มีรายวิชา ภาษาบาลี มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

แผนภาพที่ ๑๘ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-Net) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ จำแนกตามรายวิชา

จากแผนภาพที่ ๑๘ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ พบว่า ปีการศึกษา ๒๕๕๘ วิชาธรรม มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๔๑.๑๑ รองลงมาได้แก่ วิชาพุทธประวัติ เท่ากับ ๓๕.๘๔ และวิชาวินัย เท่ากับ ๓๒.๗๗ ส่วนวิชาภาษาบาลีมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ ๓๑.๓๔ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ พบว่าวิชาวินัยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๓๕.๑๘ รองลงมาได้แก่วิชาธรรม เท่ากับ ๓๕.๐๖ และวิชาภาษาบาลี เท่ากับ ๓๔.๕๒ ส่วนวิชาพุทธประวัติ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ ๓๕.๘๔ และปีการศึกษา ๒๕๖๐ พบว่าสาขาวิชาธรรม มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๓๖.๒๑ รองลงมาได้แก่ วิชาพุทธประวัติ เท่ากับ ๓๕.๙๔ และวิชาภาษาบาลี เท่ากับ ๓๔.๗๐ ส่วนวิชาวินัย มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ ๓๓.๙๑

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET)
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๘-๒๕๖๐

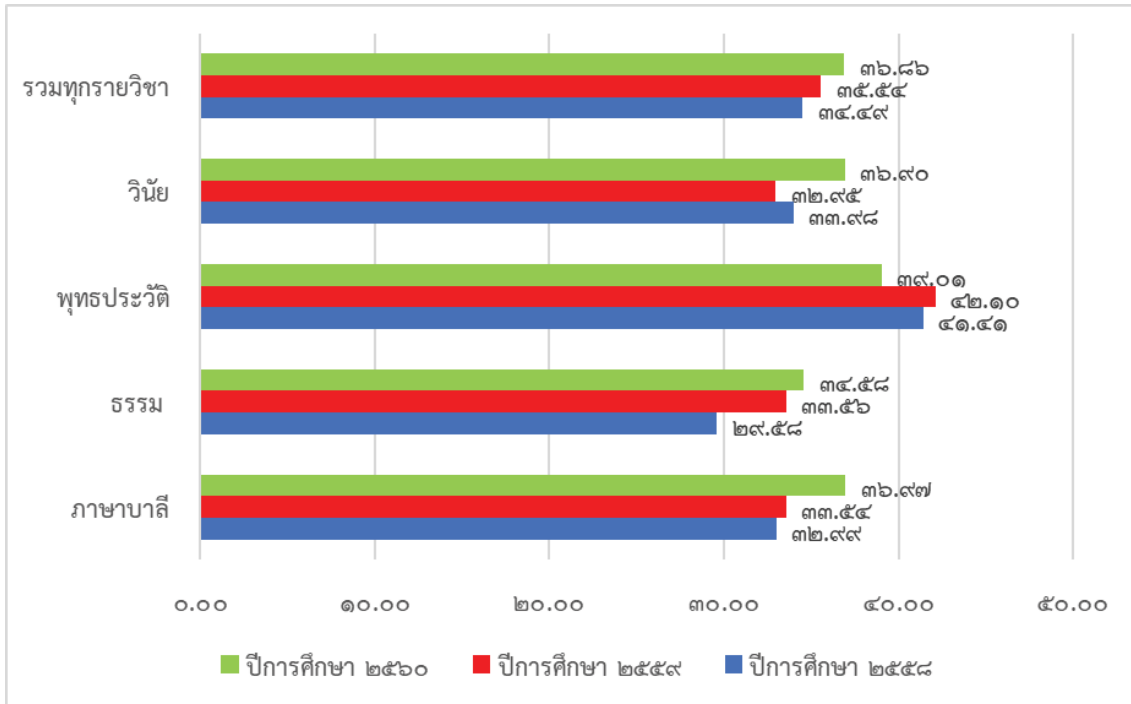
ตารางที่ ๑๕ คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET)
 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ จำแนก
 ตามรายวิชา

รายวิชา	คะแนนเฉลี่ย					
	ปีการศึกษา ๒๕๕๘		ปีการศึกษา ๒๕๕๙		ปีการศึกษา ๒๕๖๐	
	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ
ภาษาบาลี	๓๒.๙๙*	๓๕.๔๓	๓๓.๕๕*	๓๕.๐๗	๓๖.๙๗	๓๔.๕๕
ธรรม	๒๙.๕๘*	๓๑.๓๐	๓๓.๕๖*	๓๔.๓๐	๓๔.๕๘*	๓๕.๑๕
พุทธประวัติ	๔๑.๔๑*	๔๓.๗๕	๔๒.๑๐*	๔๓.๗๕	๓๙.๐๑	๓๘.๕๓
วินัย	๓๓.๙๘*	๓๕.๔๑	๓๒.๙๕*	๓๓.๘๗	๓๖.๙๐	๓๖.๘๘
รวมทุกรายวิชา	๓๔.๔๙*	๓๖.๔๗	๓๕.๕๔*	๓๖.๗๕	๓๖.๘๖	๓๖.๒๘

* หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากตารางที่ ๑๕ พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในภาคเหนือ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๓๔.๔๙ และ ๓๕.๕๔ ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ส่วนในปีการศึกษา ๒๕๖๐ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๓๖.๘๖ ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ และเมื่อพิจารณาตามรายวิชา พบว่าปีการศึกษา ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกรายวิชา และในปีการศึกษา ๒๕๖๐ ซึ่งวิชาธรรม ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ โดยวิชาภาษาบาลีและวิชาธรรม มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีการศึกษา เช่นกัน

แผนภาพที่ ๑๙ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ จำแนกตามรายวิชา

จากแผนภาพที่ ๑๙ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ พบว่า ปีการศึกษา ๒๕๕๘ วิชาพุทธประวัติมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ๔๑.๔๑ รองลงมาได้แก่ วิชาวินัย วิชาภาษาบาลี และวิชาธรรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓๓.๙๘, ๓๒.๙๙ และ ๒๙.๕๘ ตามลำดับ และปีการศึกษา ๒๕๕๙ วิชาพุทธประวัติมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๔๒.๑๐ รองลงมาได้แก่วิชาธรรม วิชาภาษาบาลี และวิชาวินัย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓๓.๕๖, ๓๓.๕๔ และ ๓๒.๙๕ ตามลำดับ ส่วนปีการศึกษา ๒๕๖๐ วิชาพุทธประวัติมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ๓๙.๐๑ รองลงมาได้แก่วิชาภาษาบาลี วิชาวินัย และวิชาธรรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓๖.๙๗, ๓๖.๙๐ และ ๓๔.๕๘ ตามลำดับ

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน
(Non-Formal National Education Test หรือ N-NET)

เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้ให้แก่นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วัตถุประสงค์ของการทดสอบ N-NET

๑. เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๒. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน
๓. เพื่อประกอบการสำเร็จการศึกษา
๔. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET)
ระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑

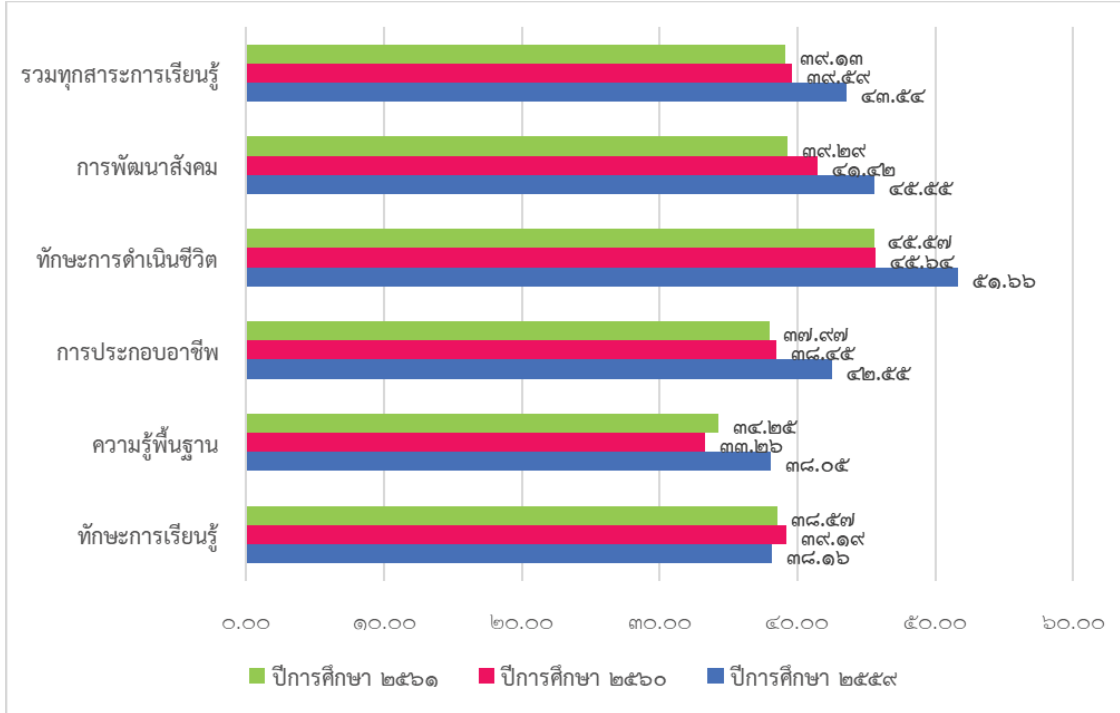
ตารางที่ ๑๖ คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนก ตามสาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ย					
	ปีการศึกษา ๒๕๕๙		ปีการศึกษา ๒๕๖๐		ปีการศึกษา ๒๕๖๑	
	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ
ทักษะการเรียนรู้	๓๘.๑๖*	๔๑.๗๘	๓๙.๑๙*	๔๐.๖๔	๓๘.๕๗*	๔๐.๕๐
ความรู้พื้นฐาน	๓๘.๐๕*	๓๙.๙๓	๓๓.๒๖*	๓๔.๗๘	๓๔.๒๕*	๓๖.๓๕
การประกอบอาชีพ	๔๒.๕๕*	๔๕.๕๗	๓๘.๔๕*	๔๑.๕๒	๓๗.๙๗*	๔๐.๗๘
ทักษะการดำเนินชีวิต	๕๑.๖๖*	๕๗.๗๗	๔๕.๖๔*	๔๙.๕๒	๔๕.๕๗*	๔๙.๑๐
การพัฒนาสังคม	๔๕.๕๕*	๔๙.๔๕	๔๑.๔๒*	๔๔.๓๑	๓๙.๒๙*	๔๑.๙๕
รวมทุกสาระการเรียนรู้	๔๓.๕๔*	๔๗.๑๒	๓๙.๕๙*	๔๒.๑๕	๓๙.๑๓*	๔๑.๕๒

* หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากตารางที่ ๑๖ พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ภาคเหนือ ปีการศึกษา ๒๕๕๙, ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๔๓.๕๔, ๓๙.๕๙ และ ๓๙.๑๓ ตามลำดับ และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกปีการศึกษา และเมื่อพิจารณาตามสาระการเรียนรู้ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกสาระการเรียนรู้ และทุกปีการศึกษา

แผนภาพที่ ๒๐ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ จำแนกตามสาระการเรียนรู้

จากแผนภาพที่ ๒๐ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า ปีการศึกษา ๒๕๕๙ สาระทักษะการดำเนินชีวิตมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๕๑.๖๖ รองลงมาได้แก่ สาระการพัฒนาสังคม สาระการประกอบอาชีพ สาระทักษะการเรียนรู้ และสาระความรู้พื้นฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔๕.๕๕, ๔๒.๕๕, ๓๘.๑๖ และ ๓๘.๐๕ ตามลำดับ และในปีการศึกษา ๒๕๖๐ สาระทักษะการดำเนินชีวิตมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ๔๕.๖๔ รองลงมาได้แก่ สาระการพัฒนาสังคม สาระทักษะการเรียนรู้ สาระการประกอบอาชีพ และสาระความรู้พื้นฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔๑.๔๒, ๓๙.๑๙, ๓๘.๔๕ และ ๓๓.๒๖ ตามลำดับ ส่วนปีการศึกษา ๒๕๖๑ สาระทักษะการดำเนินชีวิตมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๔๕.๕๗ รองลงมาได้แก่ สาระการพัฒนาสังคม สาระทักษะการเรียนรู้ สาระการประกอบอาชีพ และสาระความรู้พื้นฐาน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓๙.๒๙, ๓๘.๕๗, ๓๗.๙๗ และ ๓๔.๒๕ ตามลำดับ

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET)
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑

ตารางที่ ๑๗ คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑
จำแนกตามสาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ย					
	ปีการศึกษา ๒๕๕๙		ปีการศึกษา ๒๕๖๐		ปีการศึกษา ๒๕๖๑	
	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ
ทักษะการเรียนรู้	๔๓.๗๗	๔๒.๘๗	๓๗.๘๘	๓๖.๙๒	๔๑.๕๖	๔๐.๔๕
ความรู้พื้นฐาน	๓๔.๔๖*	๓๔.๕๙	๓๐.๕๗	๓๐.๓๓	๓๒.๘๑	๓๒.๑๑
การประกอบอาชีพ	๔๕.๑๓	๔๓.๖๒	๔๓.๙๗	๔๒.๕๔	๔๓.๘๖	๔๒.๓๔
ทักษะการดำเนินชีวิต	๕๑.๔๘	๔๙.๔๒	๔๗.๑๓	๔๕.๓๖	๔๖.๐๘	๔๔.๓๕
การพัฒนาสังคม	๔๑.๘๐	๔๐.๕๖	๓๖.๙๑	๓๖.๒๗	๓๗.๖๘	๓๖.๗๖
รวมทุกสาระการเรียนรู้	๓๙.๙๓*	๔๑.๕๕	๓๙.๒๘	๓๘.๙๗	๔๐.๓๙	๓๘.๕๐

* หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากตารางที่ ๑๗ พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๓๙.๒๘ และ ๔๐.๓๙ ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ส่วนปีการศึกษา ๒๕๕๙ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๓๙.๙๓ ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ เมื่อพิจารณาตามสาระการเรียนรู้ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกสาระการเรียนรู้ทุกปีการศึกษา ยกเว้นสาระความรู้พื้นฐานมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศในปีการศึกษา ๒๕๕๙

แผนภาพที่ ๒๑ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ จำแนกตามสาระการเรียนรู้

จากแผนภาพที่ ๒๑ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ปีการศึกษา ๒๕๕๗ สาระทักษะการดำเนินชีวิตมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ๕๖.๙๒ รองลงมาได้แก่ สาระทักษะการเรียนรู้ สาระการประกอบอาชีพ สาระการพัฒนาสังคม และสาระความรู้พื้นฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕๓.๒๓, ๔๖.๖๒, ๔๓.๑๑ และ ๔๑.๓๖ ตามลำดับ และปีการศึกษา ๒๕๕๘ สาระทักษะการดำเนินชีวิตมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ๕๑.๔๔ รองลงมาได้แก่ สาระทักษะการเรียนรู้ สาระการพัฒนาสังคม สาระการประกอบอาชีพ และสาระความรู้พื้นฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔๖.๗๕, ๔๕.๑๘, ๔๔.๓๙ และ ๓๖.๒๐ ตามลำดับ ส่วนปีการศึกษา ๒๕๕๙ สาระทักษะการดำเนินชีวิตมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ๕๑.๔๘ รองลงมาได้แก่ สาระการประกอบอาชีพ สาระทักษะการเรียนรู้ สาระการพัฒนาสังคม และสาระความรู้พื้นฐาน โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ ๔๕.๑๓, ๔๓.๗๗, ๔๑.๘๐ และ ๓๔.๔๖ ตามลำดับ

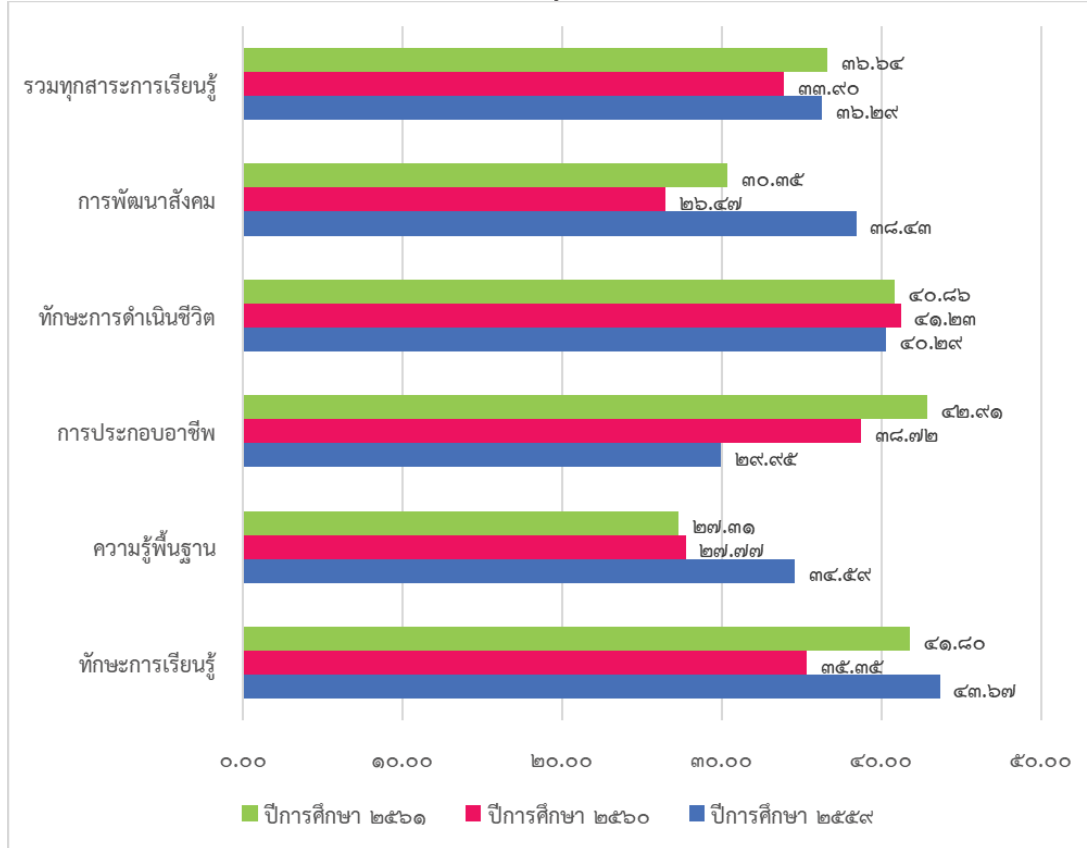
ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET)
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑

ตารางที่ ๑๘ คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน
(N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑
จำแนกตามสาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ย					
	ปีการศึกษา ๒๕๕๙		ปีการศึกษา ๒๕๖๐		ปีการศึกษา ๒๕๖๑	
	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ	ภาคเหนือ	ประเทศ
ทักษะการเรียนรู้	๔๓.๖๗	๔๒.๙๐	๓๕.๓๕	๓๔.๕๐	๔๑.๘๐	๔๐.๕๖
ความรู้พื้นฐาน	๓๔.๕๙	๓๓.๘๕	๒๗.๗๗	๒๗.๔๘	๒๗.๓๑	๒๖.๘๙
การประกอบอาชีพ	๒๙.๙๕	๒๙.๔๓	๓๘.๗๒	๓๗.๕๖	๔๒.๙๑	๔๑.๔๑
ทักษะการดำเนินชีวิต	๔๐.๒๙	๓๘.๘๕	๔๑.๒๓	๓๙.๖๑	๔๐.๘๖	๓๙.๓๖
การพัฒนาสังคม	๓๘.๔๓	๓๗.๓๙	๒๖.๔๗	๒๕.๙๕	๓๐.๓๕	๒๙.๕๔
รวมทุกสาระการเรียนรู้	๓๖.๒๙	๓๕.๓๘	๓๓.๙๐	๓๓.๐๑	๓๖.๖๔	๓๔.๒๐

จากตารางที่ ๑๘ พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเหนือ ปีการศึกษา ๒๕๕๙, ๒๕๖๐, ๒๕๖๑ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๓๖.๒๙, ๓๓.๙๐, ๓๖.๖๔ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกปีการศึกษา และเมื่อพิจารณาตามสาระการเรียนรู้ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกสาระการเรียนรู้ และทุกปีการศึกษาเช่นกัน

แผนภาพที่ ๒๒ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๙-๒๕๖๑ จำแนกตามสาระการเรียนรู้

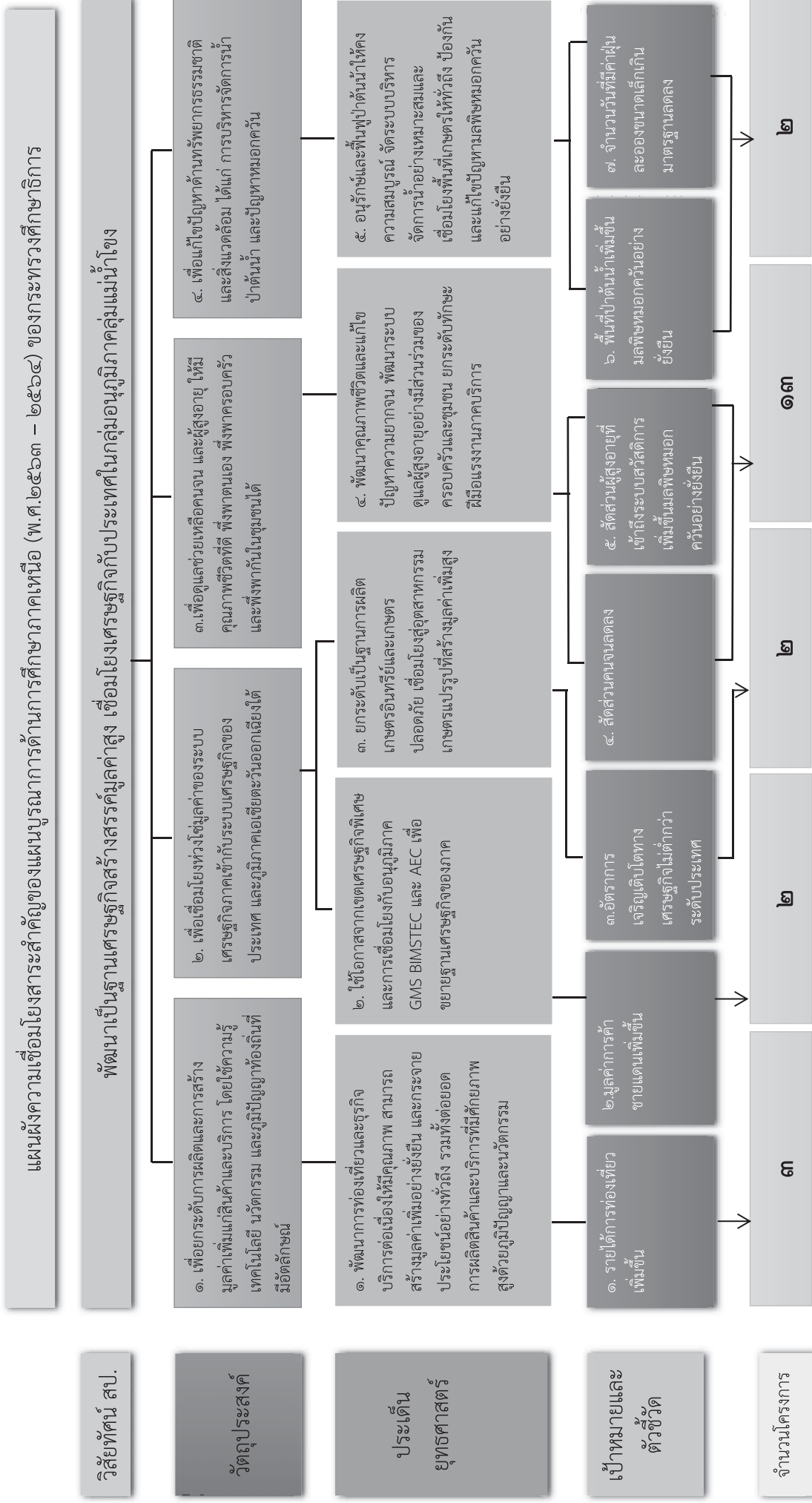

จากแผนภาพที่ ๒๒ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ปีการศึกษา ๒๕๕๙ สาระทักษะการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ ๔๓.๖๗ รองลงมาได้แก่ สาระทักษะการดำเนินชีวิต สาระการพัฒนาสังคม สาระความรู้พื้นฐาน และสาระการประกอบอาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔๐.๒๙, ๓๘.๔๓, ๓๔.๕๙ และ ๒๙.๙๕ ตามลำดับ และปีการศึกษา ๒๕๖๐ สาระทักษะการดำเนินชีวิตมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๔๑.๒๓ รองลงมาได้แก่ สาระการประกอบอาชีพ สาระทักษะการเรียนรู้ สาระความรู้พื้นฐาน และสาระการพัฒนาสังคม โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓๘.๗๒, ๓๕.๓๕, ๓๔.๕๙ และ ๒๖.๔๗ ตามลำดับ ส่วนปีการศึกษา ๒๕๖๑ พบว่าสาระการประกอบอาชีพ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๔๒.๙๑ รองลงมาได้แก่ สาระทักษะการเรียนรู้ สาระทักษะการดำเนินชีวิต สาระการพัฒนาสังคม สาระความรู้พื้นฐาน และ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔๑.๘๐, ๔๐.๘๖, ๓๐.๓๕ และ ๒๗.๓๑ ตามลำดับ

บทที่ ๔

สาระสำคัญของแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือ พ.ศ.๒๕๖๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำคำของบประมาณ)

๑. กรอบในการจัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๔) ของกระทรวงศึกษาธิการ แผนภาพที่ ๒๓ แสดงกรอบในการจัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือของกระทรวงศึกษาธิการ

๒. สภาวะแวดล้อม

๒.๑ จุดแข็ง

๒.๑.๑ ภาคเหนือมีความพร้อมต่อการพัฒนาเชื่อมโยงด้านการค้าและบริการกับนานาชาติและกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยมีโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจภาคกลางของประเทศ และเส้นทางตามแนว North-South Economic Corridor (จีนตอนใต้ เมียนมาร์ ลาว ไทย) และ East-West Economic Corridor (เวียดนาม กัมพูชา ลาว ไทย เมียนมาร์) และมีเมืองสำคัญที่เป็นฐานการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับนานาชาติ อาทิ เชียงใหม่ เชียงราย และตาก

๒.๑.๒ สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปของภาคเหนือมีความหลากหลาย โดยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างมีศักยภาพในด้านผลิตภัณฑ์อาหาร โดยเฉพาะข้าวและผลิตภัณฑ์จากข้าว บรรจุภัณฑ์ชีวภาพ ตลอดจนอุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพ เช่น เอทานอลจากกากน้ำตาล พลังงานไฟฟ้าจากแกลบ อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศ และสามารถนำเข้าวัตถุดิบเกษตรจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนภาคเหนือตอนบนมีศักยภาพในการพัฒนาด้านเกษตรประณีต เกษตรอินทรีย์โดยเฉพาะพืชผักและดอกไม้เมืองหนาวสำหรับตลาดเฉพาะที่มีกำลังซื้อสูง และพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ อาหารเสริมสุขภาพ Functional Food และผลิตภัณฑ์เวชสำอางค์ต่างๆ เป็นต้น

๒.๑.๓ ภาคเหนือเป็นฐานการผลิตหัตถอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ฐานความรู้ด้านเทคโนโลยีศิลปวัฒนธรรมและการออกแบบร่วมสมัย เพื่อตอบสนองต่อกระแสความต้องการของตลาด อาทิ ของตกแต่งบ้าน ของที่ระลึก และสินค้าหัตถกรรม ที่มีศักยภาพในการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มสูง งานหัตถศิลป์ โดยเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

๒.๑.๔ เป็นฐานทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย รายได้จากการท่องเที่ยวเป็นรายได้สำคัญของภาค ภาคเหนือมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายที่สามารถพัฒนาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในภาคและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขง โดยเฉพาะการจัดกลุ่มการท่องเที่ยว (Cluster) อาทิ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เชิงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน เชิงนิเวศน์ และเชิงสุขภาพ

๒.๑.๕ สภาพภูมิเศรษฐกิจ-สังคมเอื้อต่อการพัฒนาภาคธุรกิจบริการ จากความพร้อมด้านบริการพื้นฐานของเมือง โครงสร้างพื้นฐานของธุรกิจบริการ สภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะลักษณะของคนท้องถิ่นภาคเหนือที่เอื้อต่องานบริการ ทำให้ภาคเหนือมีศักยภาพสำหรับภาคธุรกิจบริการ อาทิ ศูนย์การประชุมนานาชาติ สำนักงานตัวแทนในภูมิภาค งานแสดงสินค้า บริการทางการศึกษา ธุรกิจบริการสุขภาพและทางการแพทย์ และธุรกิจด้านบริการ Logistics เป็นต้น

๒.๒ จุดอ่อน

๒.๒.๑ ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมลง และประสบปัญหาหมอกควัน มีการบุกรุกและตัดไม้ทำลายป่าเพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่ป่าต้นน้ำ ความสมดุลของระบบนิเวศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ก่อให้เกิดปัญหาการชะล้างหน้าดินในพื้นที่ลาดชันอุทกภัยภัยแล้ง นอกจากนี้ ยังมีปัญหาหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐาน ซึ่งเป็นผลมาจากการเผาป่า การเผาในที่โล่ง และการเผาวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนภาวะเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๒.๒.๒ การขยายตัวของพื้นที่เมือง ชุมชน และอุตสาหกรรมที่ขาดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบต่อตรงต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง โดยเฉพาะการกำจัดขยะมูลฝอยและน้ำเสีย จากชุมชนและอุตสาหกรรม การให้บริการขนส่งมวลชนสาธารณะที่ไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง การบดบังทัศนียภาพหรือ รุกล้ำโบราณสถานที่มีคุณค่าแก่การอนุรักษ์ ทำให้เกิดมลภาวะต่าง ๆ การสิ้นเปลืองพลังงาน ปัญหาความปลอดภัย รวมถึงการเติบโตของชุมชนที่รุกล้ำพื้นที่เกษตรกรรมอันอุดมสมบูรณ์และตัดทอนระบบโครงสร้างชลประทานเพื่อการเกษตร นำไปสู่การสูญเสียพื้นที่เกษตรกรรมของภาคและสร้างมลภาวะต่อปัจจัยการผลิตทางการเกษตร

๒.๒.๓ ภาคเหนือมีข้อจำกัดด้านแรงงานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลให้สัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลง แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา ขาดความรู้และทักษะที่สนับสนุนการพัฒนาตามศักยภาพและโอกาสของภาค ที่สำคัญคือ ความรู้และทักษะในด้านภาษาเพื่อการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่าง ๆ เทคโนโลยีทางการแพทย์ เทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องทุ่นแรงที่ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมตามภูมิสังคม

๒.๒.๔ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ประชากรผู้สูงอายุภาคเหนือมีสัดส่วนสูงขึ้น เป็นผลให้ภาระพึ่งพิงสูงขึ้น การเตรียมความพร้อมของรัฐเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุยังมีน้อย แม้ว่าในระดับชุมชน ปัจจุบันจะมีความตื่นตัวและเข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการและการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นในรูปของชมรมผู้สูงอายุ แต่โดยทั่วไปแล้วยังมีจุดอ่อนด้านความตระหนักถึงปัญหาและการเตรียมตัวในระยะยาว

๒.๓ โอกาส

๒.๓.๑ การเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคม ส่งผลให้เกิดโอกาสในการขยายตลาดการค้า การท่องเที่ยว และบริการการศึกษานานาชาติ ธุรกิจบริการสุขภาพและการแพทย์ จากการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมตามเส้นทาง R๓a ผ่าน สปป.ลาว สู่จีนตอนใต้ ทำให้ภาคเหนือเป็นประตูเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าและนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะมีปริมาณเพิ่มขึ้น และมีโอกาสในการขยายธุรกิจบริการด้านต่าง ๆ อาทิ การบริการทางการแพทย์ การศึกษา การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ และการจัดตั้งสำนักงาน ตัวแทนในภูมิภาค โดยเฉพาะที่จังหวัดเชียงใหม่

๒.๓.๒ นโยบายภาครัฐในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ในพื้นที่ภาคเหนือ ๒ แห่ง คือ จังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย การดำเนินการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าว ช่วยส่งเสริมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคเหนือกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่กำหนดแนวทางการพัฒนาด้าน Digital Contents และกำหนดให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นพื้นที่นำร่องในแผนปฏิบัติการวาระแห่งชาติ การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart city) ซึ่งจะส่งผลให้ภาคเหนือเป็นฐานการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ และเป็นแหล่งสร้างสรรค์อุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นองค์ประกอบสำคัญ เช่น การ์ตูน/ภาพยนตร์ Animation การตัดต่อภาพยนตร์ เกมส์คอมพิวเตอร์ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ

๒.๓.๔ ภาคเหนือได้ประโยชน์จากการใช้ข้อตกลงการผลิตสินค้าเกษตร (Contract Farming) กับประเทศเพื่อนบ้าน ในการผลิตวัตถุดิบการเกษตรบริเวณชายแดนและนำเข้ามาแปรรูปในประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและลดการใช้ฐานทรัพยากรของภาค

๒.๓.๕ ตลาดการท่องเที่ยวขยายตัว จากการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มประเทศ GMS ซึ่งมีความโดดเด่นด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณีและธรรมชาติที่คล้ายคลึงกัน สามารถพัฒนาเป็นเส้นทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายร่วมกันและดึงดูดนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนและนานาชาติอื่นจากนั้นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติของภาคที่มีเป็นจำนวนมากยังสามารถพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและการพักผ่อนระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุ

๒.๔ ภัยคุกคาม

๒.๔.๑ การเปิดเสรีทางการค้าและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคต่างๆ โดยเฉพาะ GMS และประชาคมอาเซียน (AEC) ส่งผลต่อโอกาสการขยายการค้าการลงทุนของภาค ขณะเดียวกันก่อให้เกิดความเสี่ยงหลายด้าน เนื่องจากจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และบุคคลระหว่างประเทศสมาชิกที่สะดวกขึ้น ดังนั้น หากไม่มีการพัฒนาบุคลากรในภาคให้เกิดการตื่นตัว สามารถแข่งขันได้ในตลาดสากลและการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อทางลบทั้งในเชิงเศรษฐกิจและสังคม

๒.๔.๒ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศก่อให้เกิดปัญหาต่อการเกษตร โดยทำให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรลดลง ส่งผลให้เกิดความไม่มั่นคงด้านอาหาร และรายได้ของเกษตรกร

๒.๔.๓ ภัยธรรมชาติมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ภาคเหนือประสบปัญหาอุทกภัย ภัยแล้งการพังทลายของดิน หมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก และแผ่นดินไหวเป็นประจำ และมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นสาเหตุมาจากปัจจัยภายในที่มีการรุกล้ำพื้นที่ป่าซึ่งเป็นพื้นที่ลาดชัน เพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูกและการเผาป่ารวมถึงสภาพอากาศที่มีความแปรปรวน ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

๓.๑ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมายระดับสากล มีทุนทางวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติโดดเด่นแต่พื้นที่ท่องเที่ยวค่อนข้างกระจุกตัว

๓.๒ มีฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ และมีองค์ความรู้/เทคโนโลยี/นวัตกรรมของสถาบันการศึกษาจำนวนมาก แต่ยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้อย่างคุ้มค่า

๓.๓ ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับอนุภูมิภาคต่างๆ ได้อย่างเต็มที่

๓.๔ ผู้ประกอบการในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังไม่มีส่วนร่วมในห่วงโซ่การผลิต/การค้าในอนุภูมิภาค และสินค้าส่งออกชายแดนส่วนใหญ่มาจากนอกภาค จึงไม่สร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ให้กับภาค

๓.๕ โครงสร้างพื้นฐานของเมืองศูนย์กลางยังไม่สมบูรณ์ โดยเฉพาะระบบขนส่งสาธารณะและสนามบิน

๓.๖ พื้นที่เกษตรส่วนใหญ่อยู่นอกเขตชลประทาน การบริหารจัดการน้ำในพื้นที่เกษตรยังไม่ทั่วถึง การทำการเกษตรส่วนใหญ่ยังเป็นเกษตรเคมี สินค้าเกษตรยังเป็นขั้นปฐมภูมิและแปรรูปขั้นตอน

๓.๗ ประชาชนส่วนใหญ่ยังยากจน สัดส่วนคนจนของภาคสูงกว่าระดับประเทศ และด้อยโอกาสในการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓.๘ ประชากรสูงอายุมีสัดส่วนสูงที่สุดในประเทศ ขณะที่ขาดแคลนแรงงานทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

๓.๙ พื้นที่ป่าต้นน้ำบางส่วนมีสภาพเสื่อมโทรม มีปัญหาบุกรุกและใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าผิดประเภทและยังคงเผชิญปัญหามลพิษหมอกควันรุนแรง

๔. เจตนารมณ์ / จุดเน้นด้านการศึกษาของภาคเหนือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

มาตรการ/จุดเน้น

- วิจัยและพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เกิดคุณภาพการพัฒนาศึกษาในพื้นที่โดยยึดความสอดคล้องกับความต้องการตามสภาพบริบทของพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน
- ปรับเปลี่ยนกรอบความคิดในการจัดทำหลักสูตร เพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ โดยให้เข้าไปเพื่อประโยชน์ของการนำพาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศชาติ พร้อมเข้าสู่โลกของการทำงาน และยกระดับคุณภาพชีวิต ปลูกฝังผู้เรียนให้มีทักษะ (Skills) ที่จำเป็นควบคู่กับความรู้ (Contents) ในสาระวิชาหลัก เพื่อสร้างผู้เรียนที่มีคุณลักษณะ (Characters) อันพึงประสงค์ต่อการเป็นพลเมืองและการทำงานในโลกศตวรรษที่ ๒๑
- จัดหลักสูตรการเรียนรู้ และหลักสูตรท้องถิ่นให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละช่วงวัย สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ สถานประกอบการ และความเป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
- ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเพื่อให้ความรู้ สร้างความตระหนักในเรื่องประวัติศาสตร์ของชาติ การอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีที่ดั่งามของท้องถิ่น
- ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โดยบูรณาการวิชาเรียน เพื่อให้โรงเรียน ผู้เรียน มีกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้นอกห้องเรียน ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ส่งเสริมการพัฒนาการดำเนินชีวิต และจิตอาสาต่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ
- วิจัยและพัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษาที่มีความจำเป็นต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การศึกษา ในการพัฒนากำลังคนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการในทุกภาคส่วนจัดการเรียน
- การสอนในระดับอาชีวศึกษาด้วยระบบทวิภาคี ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกอาชีพได้ก่อนเลือกวิชาเรียน
- ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการแนะแนวอาชีพในสถานศึกษา และรณรงค์สร้างค่านิยม และกระบวนทัศน์การศึกษาต่อสายอาชีพ และภาพลักษณ์การอาชีวศึกษา ปรับค่านิยม ให้กับนักเรียนนักศึกษา ผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง
- สร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการศึกษาอาชีพระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด เพื่อขับเคลื่อนการศึกษาด้านอาชีพในพื้นที่ ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรอาชีพ ตรงความต้องการของพื้นที่ โดยภาคีความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน และสถานประกอบการ

- ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่บูรณาการการเรียนการสอนในวิชาหลัก เพื่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สังคมชาติพันธุ์ และสภาพทั่วไปอันหลากหลายตาม บริบทของพื้นที่แต่ละจังหวัด รวมทั้งส่งเสริมให้นำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนรู้ในระบบนอกระบบ
- รวบรวม พัฒนา จัดทำเอกสาร ตำรา สื่อ องค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น พหุวัฒนธรรม ที่มีมิติการเรียนรู้เชิงบูรณาการ (Blended Based Learning) ที่ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะชีวิตของตนเอง เชื่อมโยงกับภูมิปัญญาและภูมิสังคมได้ อย่างสมดุล ยอมรับและเห็นคุณค่าในความแตกต่างหลากหลาย รวมถึง สร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม
- เสริมสร้างวิถีการเรียนรู้อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพื้นที่แต่ละจังหวัด โดยการร่วมฟื้นฟู สืบค้น และถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ทรงคุณค่า ให้มีจุดร่วมเพื่อรักษามรดกของ จังหวัดให้ดำรงคุณค่าและความสง่างามตามอัตลักษณ์ที่หลากหลาย

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๒. ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

มาตรการ/จุดเน้น

- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กร
- ส่งเสริมให้สถานศึกษานำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ และการสร้าง เครือข่ายการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่
- ส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษาที่ขาดแคลนครู ใช้ช่องทางการจัดการศึกษาทางไกลผ่าน ดาวเทียม (DLTV) และการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ (DLIT)
- ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ให้ทั่วถึงทุกพื้นที่
- ส่งเสริมผู้เรียนได้ขยายพื้นที่การเรียนรู้ออกไปนอกห้องเรียนโดย เรียนรู้ทักษะด้าน สารสนเทศ สื่อ และไอซีที ให้มีทักษะในการจัดการ และการใช้ประโยชน์กับข้อมูลที่มีอยู่ รวมถึงการเชื่อม เครือข่ายทางสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเท่าทัน
- ส่งเสริมการพัฒนาทุนมนุษย์ (Human capital) (คนทุกช่วงวัย ทั้งในวัยเด็ก เยาวชน วัยทำงานทั้งในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ / ภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งผู้สูงอายุที่เป็น กำลังแรงงานสำคัญในอนาคต (New Workforce)) ของประเทศให้มีคุณภาพ (ดี เก่ง มีสุขภาวะที่ดี) เพื่อเป็น กำลังสำคัญในการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อนำพาประเทศไทยก้าวสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วที่ เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน
- ส่งเสริม พัฒนาบุคลากร นักศึกษา นักเรียน ด้านโลจิสติกส์ การเชื่อมโยงการขนส่งหลาย รูปแบบ และนวัตกรรมขนส่ง
- ส่งเสริมนักเรียน นักศึกษามีทักษะชีวิต ทักษะการทำงาน ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุน ให้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้กับนักเรียน นักศึกษา ตลอดจนการสร้างความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓. ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

มาตรการ/จุดเน้น

- ส่งเสริม การผลิตผู้นำเกษตรกรอินทรีย์เพื่อก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการทุกช่วงวัย อาทิ ประชาชน เยาวชน วัยทำงาน วัยก่อนเกษียณ
- ส่งเสริม พัฒนาเกษตรกรรายใหม่ให้มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ระบบเกษตรอินทรีย์ในระยะปรับเปลี่ยน เกษตรกรสามารถผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ และตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ได้เพิ่มขึ้น
- พัฒนาศักยภาพในการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ด้วยศาสตร์พระราชา
- ถ่ายทอดองค์ความรู้การวางแผนการผลิตผลิตปุ๋ยปลอดภัยและปุ๋ยอินทรีย์อย่างแม่นยำแก่เกษตรกรและเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร
- ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีผสมผสานต่างๆ ทั้ง คอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ ไอที สื่อสาร เช่น เซอร์ เทคโนโลยีชีวภาพ รวมทั้งนาโนเทคโนโลยี เข้ามาช่วยในการทำให้ฟาร์มเกษตรกลายเป็นออฟฟิศ ไฮเทค หรือการเพาะปลูกในรูปแบบ smart farming และ smart Logistic
- สนับสนุนการทำเกษตรที่ยั่งยืนอย่างครบวงจร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์
- สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาด อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารอินทรีย์แทนสารเคมี
- ส่งเสริมการสร้างพฤติกรรมและค่านิยมการบริโภคอาหาร เพื่อสุขภาพ สนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพผลผลิต และการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค
- ส่งเสริม การพัฒนาพื้นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์ของเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง มีระบบการผลิตที่ถูกต้องมาตรฐาน สามารถตรวจสอบได้
- ส่งเสริมการพัฒนาเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์โดยอาศัยนวัตกรรมขั้นสูง
- สร้างความมั่นคงอย่างยั่งยืนให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตพืชพื้นบ้านอินทรีย์ภาคเหนือด้วยการส่งเสริมการผลิตปัจจัยการผลิตชีวภาพด้วยตนเอง
- พัฒนาพื้นที่ต้นแบบการผลิตพืชพื้นบ้านอินทรีย์ ตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ครบวงจร เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และศึกษาดูงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแล ผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

มาตรการ/จุดเน้น

- ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้ผู้เรียนเข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ ชุมชน ท้องถิ่น โดยเฉพาะวัยกำลังแรงงานและผู้สูงอายุ
- ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนที่พิการ ด้อยโอกาส และเด็กพิเศษให้สามารถเข้ารับบริการการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ
- หนุนเสริมสร้างนิสัยให้คนในพื้นที่มีนิสัยรักการอ่าน และพัฒนาห้องสมุดประชาชนให้สามารถเข้าถึงง่ายในทุกพื้นที่
- ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนจัดแหล่งเรียนรู้ในพื้นที่ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชน และชุมชน
- พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้กับเยาวชน ประชาชนในพื้นที่สูง พื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดน

- จัดตั้งกองทุนการศึกษา และการจัดสรรทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสทุกประเภท โดยความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชน และชุมชนอย่าง
- พัฒนาทักษะการดูแลผู้สูงอายุให้กับนักเรียนระดับ ม.ต้น ม.ปลาย นักเรียน กศน. และนักเรียนสายอาชีพ
- เสริมสร้างสมรรถนะของผู้สูงวัยให้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข สามารถพึ่งพาตนเองได้ในชุมชนทั้ง ด้านสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ตลอดชีวิต
- บริการแหล่งเรียนรู้ให้กับเด็กเยาวชนประชาชนในพื้นที่ห่างไกลได้อย่างทั่วถึง
- พัฒนาช่องทางการเรียนรู้ในการส่งเสริมอาชีพ ผลิตภัณฑ์และบริการของผู้สูงอายุ
- จัดกลุ่มคลัสเตอร์ของผู้สูงอายุออกเป็นตามช่วงวัย และดำเนินการวางกลไกในการจัดการศึกษาและพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับกลุ่มของผู้สูงอายุเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือกิจกรรมบริการภายในพื้นที่
- ส่งเสริมการจัดการศึกษาด้านวิชาการ การบริหารธุรกิจและการวางแผนการเงินที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของกลุ่มผู้สูงอายุตามคลัสเตอร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

มาตรการ/จุดเน้น

- ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- สืบสานองค์ความรู้ภูมิปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- สร้างองค์ความรู้และกระตุ้นให้เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่นได้ตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- สร้างศักยภาพให้กับนักเรียน นักศึกษา และเยาวชน เกิดความตระหนัก ความรู้ เจตคติ ทักษะ และการมีส่วนร่วม นำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- สร้างการมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มศักยภาพในการจัดการ จัดเก็บ รวมถึงการบริหารจัดการเศษวัสดุทางการเกษตรอย่างเหมาะสม เพื่อช่วยลดมลภาวะทางอากาศจากการเผาป่าและฟื้นฟูระบบนิเวศและรักษาสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร โดยนำกลับมาใช้ประโยชน์ด้านพลังงาน
- สร้างองค์ความรู้ แนวคิดของการก้าวสู่เมือง ชุมชนและพื้นที่สีเขียว รวมถึงการสร้างสมดุลในการอยู่ร่วมกันระหว่างระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมกับกับชุมชนอย่างเหมาะสมและยั่งยืน
- พัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมในพื้นที่ป่าภาคเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแพร่ และจังหวัดน่าน ให้เป็นป่าเศรษฐกิจชุมชน โดยการส่งเสริมการปลูกป่าไผ่ ในพื้นที่เสื่อมโทรมเหล่านั้น

๕. แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

วิสัยทัศน์

พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น ที่มีการฟื้นฟู สืบสานและสร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการ โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบการผลิต เพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้ ท่าเลที่ตั้งของภาคเหนือมีศักยภาพในการขยายการค้า การลงทุนและบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง และสามารถ ขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และ ตะวันออก-ตะวันตก รวมถึงเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็น จะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้ ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่ มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มีศักยภาพและโอกาสเพื่อ สร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค ภาคเหนือจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์
๒. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
๓. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และ พึ่งพากันในชุมชนได้
๔. เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำ ป่าต้นน้ำ และปัญหาหมอกควัน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๒. มูลค่าการค้าขายแดนเพิ่มขึ้น
๓. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
๔. สัดส่วนคนจนลดลง
๕. สัดส่วนผู้สูงอายุที่เข้าถึงระบบสวัสดิการเพิ่มขึ้น
๖. พื้นที่ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
๗. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐานลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ (๑) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน (๒) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก (ทางประวัติศาสตร์) ในพื้นที่จังหวัดสุโขทัย และกำแพงเพชร (๓) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน เพชรบูรณ์ อุทัยธานี (๔) กลุ่มท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ MICE ในจังหวัดเชียงใหม่ ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย/ กีฬาเพื่อการพักผ่อน/เชิงสุขภาพ และการพำนักระยะยาว ในจังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน น่าน โดยมีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

(๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

(๒) สนับสนุน Community Based Tourism/Local Tourism เพื่อกระจายประโยชน์ จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และ นำมาประยุกต์สร้างสรรค์สินค้าและบริการท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๓) สนับสนุนการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในภาค เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เส้นทางสายวัฒนธรรม เส้นทางท่องเที่ยวแหล่งมรดกโลก และส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวแนวใหม่เพื่อสร้างรายได้ตลอดปี

(๔) เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยวและบริการต่อเนื่อง ทั้งระบบ ส่งเสริมการตลาดทั้งการรักษาฐานเดิมและขยายไปสู่ตลาดกลุ่มใหม่ที่มีศักยภาพ รวมทั้ง การสร้างตลาดในรูปแบบ e-tourism

(๕) รักษาอัตลักษณ์ของเมือง โดยให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ สืบสานประเพณี วัฒนธรรม สถาปัตยกรรมพื้นบ้าน และเมืองเก่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และการสร้าง “แบรนด์” หรือ เอกลักษณ์ของเมือง รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัด และเมืองท่องเที่ยวให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองให้มีคุณค่าเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

๒) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ กลุ่มอาหารและสินค้าเพื่อสุขภาพ กลุ่มบริการทางการแพทย์และสุขภาพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางและขยายสู่พื้นที่เครือข่ายที่มีศักยภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

(๑) สนับสนุนสถาบันการศึกษาในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และส่งเสริมการนำมาใช้เชิงพาณิชย์ ตามแนวคิดการสร้าง Food Valley เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการให้ตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ กลุ่มสินค้าเพื่อสุขภาพผู้สูงอายุ กลุ่มอาหารเสริมสุขภาพและความงาม

(๒) ขยายเครือข่ายการพัฒนาธุรกิจบริการทางการแพทย์และสุขภาพให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับตลาดเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มุ่งสู่การเป็น Medical & Wellness Hub ระดับอนุภูมิภาค

(๓) สนับสนุนการพัฒนาเชียงใหม่เป็น Creative City พร้อมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมผนวกกับความโดดเด่นของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้ามีความแตกต่างโดดเด่นสามารถตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ สินค้า Life Style สินค้าหัตถกรรม และของที่ระลึกต่างๆ ที่เน้นคุณภาพทั้งการออกแบบและการใช้งาน

(๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจ ขยายเครือข่ายเพื่อให้เกิดพลัง ในการขับเคลื่อนและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจตลอด Value Chain

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน ให้สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งจะรองรับการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญเชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC

๒) พัฒนาเมืองสำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ และพิษณุโลก ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า บริการ ธุรกิจบริการสุขภาพ บริการการศึกษา ธุรกิจดิจิทัล โดย พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและการขนส่งหลายรูปแบบ เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตเมือง และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและพื้นที่โดยรอบ โดยเฉพาะเร่งรัดการดำเนินงานตามผลการศึกษาเกี่ยวกับระบบขนส่งสาธารณะของ สนข. โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับรูปแบบของเมือง พัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อรองรับสังคมดิจิทัล พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน และพัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบราง ที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) โดยพัฒนาพื้นที่รอบสถานีโดยใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การวางผังเมือง และส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับพื้นที่

๓) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล ภาวะเทียบ การดำเนินธุรกิจ ในธุรกิจระดับภูมิภาค และสากล รวมถึงเงื่อนไขทางด้านสิ่งแวดล้อมและมนุษยธรรมที่ถูกนำมาเป็นข้อกีดกันทางการค้า รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรภาคธุรกิจเอกชนที่มีความเข้มแข็งร่วมพัฒนาเครือข่ายกับธุรกิจท้องถิ่นที่มีศักยภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถให้เข้าสู่ Supply Chain ของธุรกิจใหญ่ได้

๔) พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่าง การเกื้อกูลกัน บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยสนับสนุนการทำเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารอินทรีย์แทนสารเคมี ฝ้าระวังผลกระทบจากการใช้สารเคมีที่มีต่อดินและน้ำ ส่งเสริมช่องทางการกระจายผลผลิต สร้างพฤติกรรมและค่านิยมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ สนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพผลผลิต และการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค

๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ ได้แก่ (๑) การแปรรูปพืชผัก ผลไม้ สมุนไพร ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน (๒) การแปรรูปข้าว พืชไร่ พืชพลังงาน ในจังหวัดพิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ โดยสนับสนุนการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า ส่งเสริมการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดเฉพาะ และสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์มาผลิตพลังงานทดแทน

๓) สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนและผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ในจังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร โดยสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์ พัฒนาเป็นพลังงานทดแทน สนับสนุนการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ในการนำพืช/วัสดุชีวภาพ มาใช้ประโยชน์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า อาทิ ใช้ประโยชน์ในการเป็นอาหารสัตว์ แปรรูปเพื่อเป็นสินค้า นำกากมาใช้ในการผลิตพลังงานชีวมวล เป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรที่ได้ประโยชน์สูงสุดและช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

๔) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจการผลิตแก่เกษตรกร เช่นการโซนนิ่งพื้นที่ปลูกพืช การเกษตรแปลงใหญ่ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับศักยภาพและให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

๕) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง เพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำนอกเขตพื้นที่ชลประทาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ในพื้นที่เกษตรกรรม แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของเกษตรกร ในพื้นที่นอกเขตชลประทาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกย่องทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำของผู้สูงอายุและคนยากจน โดยดำเนินการในรูปของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้มีรายได้และพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถพึ่งพาตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

๒) พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ รวมทั้งแก้ปัญหาคาราคาซัง ผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตลอดจนสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการด้านสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

๓) พัฒนาแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้น สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและบริการ บนฐานความรู้และเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๔) สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ชุมชนเข้ามาจับบทบาทในการจัดสวัสดิการชุมชนได้อย่างยั่งยืน และเป็นโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคมให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ ๘ จังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะ จังหวัดน่าน โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้เป็นแหล่งดูดซับน้ำฝนและเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในแต่ละลุ่มน้ำ ควบคู่ไปกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า ตลอดจนส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ

๒) พัฒนาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง วัง ยม และน่าน และพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร และกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อรักษาคุณภาพน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของแหล่งน้ำต้นทุน

๓) แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก โดยส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการทำการเกษตรจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวไปสู่การปลูกพืชในระบบวนเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม การส่งเสริมให้น้ำเค็มวัสดุทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์ เพื่อลดการเผาวัสดุทางการเกษตร และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควัน

๖. แนวทางการพัฒนาสำคัญตามแผนพัฒนาภาคเหนือ

ตารางที่ ๑๙ แสดงเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนากาหนดเหนือให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรคูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจในกลุ่มภูมิภาคแม่น้ำโขง”

ยุทธศาสตร์	แนวทางหลัก	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
			ต้น	กลาง	ปลาย
๑. พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการเชื่อมโยงให้มีคุณภาพสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืนและกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม	๑.๑ พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ (๑) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ (๒) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก (ทางประวัติศาสตร์) (๓) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (๔) กลุ่มท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายเฉพาะ (เช่น MICE) พัฒนาเฉพาะ (เช่น MICE) ผจญภัย/กีฬา การพักผ่อน/เชิงสุขภาพ ทำนักระยะยาว)	เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน สุโขทัย กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ อุทัยธานี	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาคุณภาพมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว - ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก - ฟื้นฟูสถานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น - พัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม เช่นกลุ่มท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มกีฬา-ผจญภัย กลุ่มกิจกรรมพิเศษ (เช่น งานสมรส) - พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว/โปรแกรมท่องเที่ยวชุมชนที่มีรูปแบบหลากหลาย 	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างตลาดในรูปแบบสื่อ online - ให้สอดคล้องกับกลุ่ม ลูกค้าเพื่อสร้างการรับรู้สร้างกระแสตลาดของกิจกรรม/แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ - สนับสนุนกิจกรรมทางการตลาด เช่น การเชื่อมโยงธุรกิจ การประชุม /แสดงสินค้า ระดับนานาชาติ / กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 	

ตารางที่ ๑๙ แสดงเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาศักยภาพคนเหนือให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์คู่สูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศไทยในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	แนวทางหลัก	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
			ต้น	กลาง	ปลาย
			<ul style="list-style-type: none"> - เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยวและบริการต่อเนื่องทั้งระบบ 		
	<p>๑.๒ พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ กลุ่มอาหารและสินค้าเพื่อสุขภาพ กลุ่มบริการทาง การแพทย์และสุขภาพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์</p>	<p>เชียงใหม่และพื้นที่เครือข่ายที่มีศักยภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจและพัฒนาบุคลากรในธุรกิจบริการสุขภาพ - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs ของกลุ่มสมุนไพรแพทย์แผนไทย 	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนสถาบันการศึกษาในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งเสริมการนำเข้าเชิงพาณิชย์ - สนับสนุนการวิจัยด้านนำเข้า/นำเข้าพร้อม ด้านสมุนไพร สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารทั้งระบบตามแนวคิด Food Valley - สนับสนุนการพัฒนาสร้าง สรรค์ ออกแบบผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการตลาดให้สอดคล้องกับตลาดเป้าหมายระดับสากล โดยเฉพาะกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ - สนับสนุนการส่งออก การแพทย์และสุขภาพ - สนับสนุนการสร้างแบรนด์สินค้าและบริการ - สนับสนุนการสร้างสรรค์กิจกรรม/พื้นที่/ ย่านการค้า (Creative Space)

ตารางที่ ๑๙ แสดงเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาศักยภาพคนให้พร้อมรองรับเศรษฐกิจกับประเทศไทยในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”(ต่อ)

ยุทธศาสตร์	แนวทางหลัก	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามท่วงใช้คุณค่า		
			ต้น	กลาง	ปลาย
๒. ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค	๒.๑ เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และเมือง ทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน	เชียงใหม่ พิชญ์โลก ตาก เชียงราย พะเยา น่าน อุดรดิษฐ์ แะเมืองสอน	<ul style="list-style-type: none"> - วางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน - พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาค 	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาลิขิตค่าของทรัพย์สินที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น - ระบบ CIQ และ Single window ที่ด้านชายแดน - การพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการ - การพัฒนาเมืองนำอยู่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
	๒.๒ พัฒนาเมืองสำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ และพิชญ์โลก ให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การค้า บริการ	เชียงใหม่ พิชญ์โลก	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและการขนส่งหลายรูปแบบ - พัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูง - พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง 		

ตารางที่ ๑๙ แสดงเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาศักยภาพคนให้เป็นที่ “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์คู่สูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเภทในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	แนวทางหลัก	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
			ต้น	กลาง	ปลาย
	๒.๓ พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบราง ที่นครสวรรค์ แพร่ (เด่นชัย) เชียงใหม่ (เชียงใหม่) เชียงราย (เชียงใหม่)	นครสวรรค์ แพร่ (อ.เด่นชัย) เชียงราย (อ.เชียงของ)	<ul style="list-style-type: none"> - วางผังเมือง / จัดรูปที่ดิน - ออกแบบ/พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับพื้นที่ 	-
	๒.๔ ยกระดับขีดความสามารถ ธุรกิจท้องถิ่นที่มีศักยภาพให้ เข้าสู่ Supply Chain ของ ธุรกิจใหญ่ได้	ทุกจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายธุรกิจท้องถิ่น - ศึกษาวิจัย/ ส่งเคราะห์ สภาวการณ์ธุรกิจ - อุตสาหกรรม บริการ เพื่อหาผู้ทางใน ลงทุนของผู้ประกอบการ ไทย 	<ul style="list-style-type: none"> - การเลือก Product champion เพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจน - พัฒนาลิขิตที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ และ ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC 	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนการเชื่อมโยง/สร้างเครือข่าย/จับคู่ธุรกิจตาม Supply Chain

ตารางที่ ๑๙ แสดงเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้เป็นที่ “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเภทธุรกิจในกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง”(ต่อ)

ยุทธศาสตร์	แนวทางหลัก	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่มูลค่า		
			ต้น	กลาง	ปลาย
๓. ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยเชื่อมโยงอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง	๓.๑ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง	ทุกจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรในกลุ่มเกษตรยั่งยืน เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ - ให้ความรู้กับเกษตรกรในการปรับเปลี่ยนระบบการผลิต - ระบบเฝ้าระวังผลกระทบจากการใช้สารเคมีที่มีต่อดินและน้ำ - การจัดการพื้นที่เกษตร Zoning/เกษตรแปลงใหญ่ 	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนการวิจัยพัฒนา ระบบผลิต/ปัจจัยการผลิต/เทคโนโลยีที่เหมาะสม - สนับสนุนการตรวจสอบ/รับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้า - สนับสนุนการใช้ความรู้/เทคโนโลยีในการผลิต และการจัดการระดับฟาร์ม Smart Farmer 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมช่องทางทางการกระจายผลผลิตสู่ผู้บริโภค เช่น ตลาดชุมชน ห้างค้าปลีก - สนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพผลผลิต และการตรวจสอบย้อนกลับ - ส่งเสริมกิจกรรมทางธุรกิจเพื่อสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ผลิตกับผู้แปรรูป/ผู้จำหน่ายโดยตรง
	๓.๒ สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ	ทุกจังหวัด		<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต - สนับสนุนการวิจัย/พัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมช่องทางทางการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค - ส่งเสริมกิจกรรมทางธุรกิจเพื่อสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ผลิตกับผู้แปรรูป/ผู้จำหน่าย

ตารางที่ ๑๙ แสดงเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนากาเหนือให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรคูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”(ต่อ)

ยุทธศาสตร์	แนวทางหลัก	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
			ต้น	กลาง	ปลาย
				และตอบสนองตลาดเฉพาะ - สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปทั้งระบบบนฐานความรู้ตามแนวคิด Food Valley	
	๓.๓ สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนและผลผลิตขั้นสูงชีวภาพ จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร	นครสวรรค์ กำแพงเพชร	- การวิจัยเพื่อพัฒนาพลังงานทดแทน	- สนับสนุนการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ในการนำพืช/วัสดุชีวภาพ มาใช้ประโยชน์ทั้งในระดับเกษตรกรรม ชุมชน และโรงงานขนาดใหญ่	
	๓.๔ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของเกษตรกรในพื้นที่นอกเขตชลประทาน	ทุกจังหวัด	- พัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำนอกเขตพื้นที่ชลประทาน - เพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ในพื้นที่เกษตรกรรม	- พัฒนาระบบเครือข่ายน้ำที่เชื่อมโยงเพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ - พัฒนางค์กรเพื่อการบริหารจัดการน้ำ	

ตารางที่ ๑๙ แสดงเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนากาเหนือให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	แนวทางหลัก	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
			ต้น	กลาง	ปลาย
๔. พัฒนากาเหนือให้มีความ และแก้ไขปัญหาความ ยากจน พัฒนาระบบ ดูแลผู้สูงอายุอย่างมี ส่วนร่วมของครอบครัว และชุมชน ยกระดับ ทักษะฝีมือแรงงาน	๔.๑ ส่งเสริมการสร้างรายได้และ การมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุและ คนยากจน	- ยากจน (แม่ฮ่องสอน ตาก น่าน) - ผู้สูงอายุ (เชียงใหม่ เชียงราย นครสวรรค์)	- ส่งเสริมการรวมกลุ่ม อาชีพและวิสาหกิจ ชุมชน	- อบรมพัฒนาอาชีพที่ เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ และคนยากจน	- การพัฒนาช่องทาง การตลาดสำหรับ ผลิตภัณฑ์และบริการ ของผู้สูงอายุ
	๔.๒ พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ ระยะยาว และสนับสนุนการ จัดบริการด้านสวัสดิการแก่ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสใน ชุมชน	ทุกจังหวัด	- พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและสิ่ง อำนวยความสะดวกแก่ ผู้สูงอายุ และ ผู้ด้อยโอกาส - จัดสวัสดิการแก่ ผู้สูงอายุและ ผู้ด้อยโอกาส	- พัฒนาบุคลากรด้าน การดูแลผู้สูงอายุ	- สร้างความเข้มแข็ง ของสถาบันครอบครัว และชุมชน
	๔.๓ พัฒนาคาเหนือและยกระดับ ทักษะแรงงาน	ทุกจังหวัด	- พัฒนากลยุทธ์ อาชีพศึกษาที่ตรงตาม ความต้องการของ ตลาดแรงงาน	- พัฒนากาเหนือ แรงงาน	-

ตารางที่ ๑๙ แสดงเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนากาดเหนือให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่ากับประเทศไทยกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	แนวทางหลัก	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่มูลค่า		
			ต้น	กลาง	ปลาย
๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่า ต้นน้ำ ให้คงความ สมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำ อย่างเหมาะสมและ เชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ ทัวถึง ป้องกันและแก้ไข ปัญหามลพิษหมอก คิวอย่างย้งฮัน	๕.๔ สร้างความเข้มแข็งให้กับ สถาบันครอบครัวและชุมชน	ทุกจังหวัด	- ฟื้นฟูป่าต้นน้ำและ ระบบนิเวศน์ ด้วย การ ปลูกป่า ฟื้นฟูป่า เสื่อม โทรม ป้องกันและแก้ไข ปัญหากการตัดไม้ ทำลายป่า - สนับสนุนกลไกทาง การเงินเพื่อสร้าง แรงจูงใจแก่ภาคเอกชน ภาคประชาชน และ เกษตรกรด้านการ ปลูกป่า	- สร้างเครือข่ายของชุมชน และประชาชนในพื้นที่ เพื่อฟื้นฟูดูแลต้นป่า	- พัฒนาระบบข้อมูล/ องค์ความรู้ - เพื่อการบริหารจัดการ ป่าไม่ ย่างย้งฮัน - ส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์
๕.๑ ฟื้นฟูป่าและอนุรักษ์ป่าไม้ใน พื้นที่ป่าต้นน้ำ	๕.๒ พัฒนาการบริหารจัดการน้ำใน ลุ่มน้ำหลักและแห่งกักเก็บน้ำ ขนาดใหญ่	เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	- จัดทำแผนบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำ ของภาค	- พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำ ธรรมชาติขนาดใหญ่	- พัฒนาระบบเครือข่าย และปรับปรุงระบบส่ง น้ำ ให้เชื่อมโยงพื้นที่ เกษตรอย่างทั่วถึง

ตารางที่ ๑๙ แสดงเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนากาเหนือให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	แนวทางหลัก	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
			ต้น	กลาง	ปลาย
			<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มมูลค่าต้นทุนในพื้นที่วิฤติโดยการทำฝนเทียม และการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> ก่อสร้างแหล่งกักเก็บน้ำให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาแหล่งน้ำในลักษณะแก้มลิงในพื้นที่นอกเขตชลประทาน 	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ
	๕.๓ ป้องกันและแก้ไขปัญหามอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก	เชียงใหม่ ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน ตาก	<ul style="list-style-type: none"> รณรงค์สร้างจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหามอกควันไฟฟ้า ส่งเสริมการปลูกพืชระบบวนเกษตร ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลดการเผา 	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหามอกควัน 	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาองค์ความรู้การป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน

ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	สอดคล้อง		แผนงาน/โครงการ	กระทรวง และกรม**	งบประมาณ (บาท)	แหล่งงบประมาณ				พื้นที่เป้าหมาย	ห่วงโซ่คุณค่า (Value-chain)			ผลการ พิจารณา	ความเห็น ของฝ่าย เลขานุการ
	๕๘๘๘๘๘๘๘๘๘	๘๘๘๘๘๘๘๘๘๘				งบอุดหนุน	งบอุดหนุน (กิจกรรม)	งบอุดหนุน งบอุดหนุน งบอุดหนุน งบอุดหนุน	งบอุดหนุน งบอุดหนุน งบอุดหนุน งบอุดหนุน		งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน		
			<p>กิจกรรมที่ ๒. การพัฒนากำลังคนรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษเมืองชายแดน แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน</p>	<p>ศธ(สป.) (ศธจ. เชียงราย)</p>	๕๓,๓๓๓,๔๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน (กิจกรรม)	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน		
					๑๓,๓๓๓,๖๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน						
					๑๓,๓๓๓,๖๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน							
					๑๓,๓๓๓,๖๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน								
๑๓,๓๓๓,๖๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน												
๒๑,๓๐๔,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน												
๕,๓๒๖,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน												
๕,๓๒๖,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน												
๕,๓๒๖,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน						
๕,๓๒๖,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน													
			กิจกรรมที่ ๓. พร้อมทำงานพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษเมืองชายแดน แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน	ศธ(สป.) (ศธจ. เชียงราย)	๕,๓๒๖,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							
				จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน											
								จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน							
				ศธ(สป.) (ศธจ. เชียงราย)	๕,๓๒๖,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							
				จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน											
				ศธ(สป.) (ศธจ. เชียงราย)	๕,๓๒๖,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน				งบอุดหนุน				
				จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน											
				ศธ(สป.) (ศธจ. เชียงราย)	๕,๓๒๖,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน				งบอุดหนุน				
				จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน											

ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	สอคคํออง		แผนงาน/โครงการ	กระทรวงและกรม**	งบประมาณ (บาท)	แหล่งงบประมาณ				พึนที่เป้าหมาย	ห่วงโซ่คุณค่า (Value-chain)			ผลการพิจารณา	ความเห็นของฝ่ายเลขานุการ
	๕	๑๑				แบบแผน	แบบแผน	แบบแผน	แบบแผน		๓	๒	๑		
แนวทางการหลักที่ ๒ พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว	๕	๑๑	๕. โครงการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ	ศธ.(สป.) (ศธจ. จัังหวัด เพชรบูรณ์)	๒๕๒,๓๐๐	ปีพุง (กระดะกร)	นอกระดะกร	นอกระดะกร	นอกระดะกร	จัังหวัด เพชรบูรณ์	๓	๒	๑		
	๕	๑๑	๕. โครงการพัฒนาทักษะการดูแลผู้สูงอายุและผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษในครอบครัวชุมชน ภาคเหนือ	ศธ.(สป.) (ศธจ. เชียงราย)	๓,๑๓๓,๓๙๐	จัังหวัด เพชรบูรณ์	จัังหวัด เชียงราย	จัังหวัด เชียงราย	จัังหวัด เชียงราย	จัังหวัด เชียงราย และ จัังหวัด อุดรดิตถ์	๓	๒	๑		
แนวทางการหลักที่ ๓ สนับสนุนการจัดบริการด้านสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุในชุมชนและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน	๕	๑๑	๖. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักเรียนด้อยโอกาสด้านทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ	ศธ.(สป.) (ศธจ. เชียงราย)	๒,๓๖๗,๒๙๐	จัังหวัด เพชรบูรณ์	จัังหวัด เพชรบูรณ์	จัังหวัด เพชรบูรณ์	จัังหวัด เพชรบูรณ์	จัังหวัด อุดรดิตถ์	๓	๒	๑		
	๕	๑๑	๗. โครงการ Smart Junior คนคุณภาพสูงงานอาชีพยุค ๔.๐	ศธ.(สป.) (ศธจ. อุดรดิตถ์)	๑,๒๕๓,๓๐๐	จัังหวัด เพชรบูรณ์	จัังหวัด เพชรบูรณ์	จัังหวัด เพชรบูรณ์	จัังหวัด เพชรบูรณ์	จัังหวัด อุดรดิตถ์	๓	๒	๑		

ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	สอดคล้อง		แผนงาน/โครงการ	กระทรวง และกรม**	งบประมาณ (บาท)	แหล่งงบประมาณ				พื้นที่เป้าหมาย	ห่วงโซ่คุณค่า (Value-chain)			ผลการ พิจารณา	ความเห็น ของฝ่าย เลขานุการ			
	๕.๑๕.๒๕๖๑	๕.๑๕.๒๕๖๒				งบอุดหนุน งบรายจ่าย งบลงทุน	งบอุดหนุน งบรายจ่าย งบลงทุน	งบอุดหนุน งบรายจ่าย งบลงทุน	ปีใหม่ (ปีงบประมาณ) หรือระบบงบการเงิน		งบอุดหนุน งบรายจ่าย งบลงทุน	งบอุดหนุน งบรายจ่าย งบลงทุน						
ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	๕.๑๕.๒๕๖๑	๕.๑๕.๒๕๖๒	กิจกรรมหลัก ๒. พัฒนาและฝึกทักษะอาชีพและทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนสู่เส้นทางสายอาชีพ	ศธ.(สพฐ.) (สพป.) แม่ฮ่องสอน เขต ๒	๕,๘๕๕,๘๐๐	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	จ.แม่ฮ่องสอน	/	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย				
			กิจกรรมหลัก ๓. เพิ่มทักษะด้านอาชีพแก่นักเรียนครอบครัวยากจน ในเขตพื้นที่ชายแดนจังหวัดเชียงราย ที่ไม่ได้รับต่อหลังจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ศธ.(สพ.) (ศจ.เชียงราย)	๙,๘๓๐,๑๕๐	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	จ.เชียงราย	/	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย					
			กิจกรรมหลัก ๔. พัฒนาทักษะทางวิชาชีพเยาวชนวัยรุ่นที่ด้อยโอกาสทางสังคมในเขตภาคเหนือของจังหวัดอุตรดิตถ์	ศธ.(สพ.) (ศจ.อุตรดิตถ์)	๕,๑๖๖,๕๐๐	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	จ.อุตรดิตถ์	/	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย					
ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	๕.๑๕.๒๕๖๑	๕.๑๕.๒๕๖๒	กิจกรรมหลัก ๕. มทรกรรมเปิดโลกงานอาชีพ “กาดละอ้อนนาน คิดได้ ทำได้ ขายเป็น” ในพื้นที่จังหวัดน่าน	ศธ.(สพ.) (ศจ.น่าน)	๕,๑๓๗,๓๐๐	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	จ.น่าน	/	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย				
			กิจกรรมหลัก ๖. พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมสมรรถนะและทักษะอาชีพเพื่อการศึกษาต่อและการมีงานทำ และความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	ศธ.(สพฐ.) (สพม.๓๔)	๕,๓๔๙,๘๐๐	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	จ.เชียงใหม่ จ.แม่ฮ่องสอน	/	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย					
					๑๐,๑๘๖,๘๐๐													
แนวทางหลักที่ ๓ พัฒนาความรู้และยกระดับทักษะแรงงาน	๓	๑๑	๒. โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้ อาชีพชุมชนรูปแบบกลุ่มสนใจ (พิจิตร อุตรดิตถ์)	ศธ.(สอศ.) (วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร)	๒,๗๕๕,๐๐๐	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	จังหวัดพิจิตรและจังหวัดอุตรดิตถ์	/	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย				
			กิจกรรมที่ ๑ เสริมสร้างองค์ความรู้อาชีพชุมชนรูปแบบกลุ่มสนใจ	ศธ.(สอศ.) (วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร)	๒,๑๑๐,๐๐๐	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	จังหวัดพิจิตร	/	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย	งบอุดหนุน งบรายจ่าย				

ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	สอดคล้อง		แผนงาน/โครงการ	กระทรวง และกรม**	งบประมาณ (บาท)	แหล่งงบประมาณ	พื้นที่เป้าหมาย	ห่วงโซ่มูลค่า (Value-chain)			ผลการ พิจารณา	ความเห็น ของฝ่าย เลขานุการ
	*ศูนย์ ส่งเสริม และ พัฒนา	*ศูนย์ ส่งเสริม และ พัฒนา						งบ ผูกพัน	งบ ดำเนินงาน	งบ อุดหนุน		
				ศธ.(สพฐ.) (สพม.๓๖)	๘๖,๘๐๐	งบอุดหนุน งบดำเนินงาน งบอุดหนุน งบดำเนินงาน		งบผูกพัน	งบดำเนินงาน	งบอุดหนุน		
				ศธ.(สพฐ.) (สพม.๓๖)	๘๖,๘๐๐	งบอุดหนุน งบดำเนินงาน งบอุดหนุน งบดำเนินงาน		งบผูกพัน	งบดำเนินงาน	งบอุดหนุน		
				ศธ.(สพฐ.) (สพม.๓๖)	๘๖,๘๐๐	งบอุดหนุน งบดำเนินงาน งบอุดหนุน งบดำเนินงาน		งบผูกพัน	งบดำเนินงาน	งบอุดหนุน		
				ศธ.(สพฐ.) (สพป.แพร่ เขต ๑)	๘๖,๘๐๐	งบอุดหนุน งบดำเนินงาน งบอุดหนุน งบดำเนินงาน		งบผูกพัน	งบดำเนินงาน	งบอุดหนุน		
				ศธ.(สพฐ.) (สพป.แพร่ เขต ๒)	๘๖,๘๐๐	งบอุดหนุน งบดำเนินงาน งบอุดหนุน งบดำเนินงาน		งบผูกพัน	งบดำเนินงาน	งบอุดหนุน		
				ศธ.(สป.) (ศจ.แพร่)	๘๖,๘๐๐	งบอุดหนุน งบดำเนินงาน งบอุดหนุน งบดำเนินงาน		งบผูกพัน	งบดำเนินงาน	งบอุดหนุน		
				ศธ.(สป.) (ศจ.พะเยา)	๘๖,๘๐๐	งบอุดหนุน งบดำเนินงาน งบอุดหนุน งบดำเนินงาน		งบผูกพัน	งบดำเนินงาน	งบอุดหนุน		
				ศธ.(สป.) (ศจ.แม่ฮ่องสอน)	๘๖,๘๐๐	งบอุดหนุน งบดำเนินงาน งบอุดหนุน งบดำเนินงาน		งบผูกพัน	งบดำเนินงาน	งบอุดหนุน		

ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	สอดคล้อง		แผนงาน/โครงการ	กระทรวง และกรม**	งบประมาณ (บาท)	แหล่งงบประมาณ				พื้นที่เป้าหมาย	ห่วงโซ่มูลค่า (Value-chain)			ผลการพิจารณา		ความเห็นของฝ่ายเลขาธิการ
	*๕๐.๐๐๐๐๐๐๐๐	*๖๐.๐๐๐๐๐๐๐๐				งบอุดหนุน	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน)	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน		งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน	
			กิจกรรมที่ ๓ Active Learning และพัฒนา นวัตกรรมเพื่อ การอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและป่าไม้ให้ ผู้เรียน	ศธ.(สป.)	๒๘๓,๖๐๐	/	งบอุดหนุน		จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน ลำพูน ลำปาง เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน	/						
				(ศธจ.แพร่)	๒๘๓,๖๐๐		งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน									
				ศธ.(สป.)	๒๘๓,๖๐๐		งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน									
				(ศธจ.พะเยา)	๒๘๓,๖๐๐		งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน									
				ศธ.(สป.)	๒๘๓,๖๐๐	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน										
				(ศธจ.แม่ฮ่องสอน)	๒๘๓,๖๐๐	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน										
				ศธ.(สป.) (ศธจ.น่าน)	๑๒,๖๓๖,๘๐๐	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน										
				ศธ.(สป.) (ศธจ.ลำพูน)	๑,๑๔๘,๘๐๐	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน										
				ม.๓๔	๑,๑๔๘,๘๐๐	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน										
				ศธ.(สป.) (ศธจ.ม.๓๖)	๑,๑๔๘,๘๐๐	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน										
				ศธ.(สป.) (ศธจ.ม.๓๗)	๑,๑๔๘,๘๐๐	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน										
				ศธ.(สป.) (ศธจ.สพป.จ.ม.เขต ๑)	๑,๑๔๘,๘๐๐	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน										
		ศธ.(สป.) (ศธจ.สพป.แพร่.เขต ๑)	๑,๑๔๘,๘๐๐	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน												
		ศธ.(สป.) (ศธจ.สพป.แพร่.เขต ๒)	๑,๑๔๘,๘๐๐	งบอุดหนุน (กำไร/ขาดทุน) ระบบบริหารงาน												

ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	สอดคล้อง		แผนงาน/โครงการ	กระทรวง และกรม**	งบประมาณ (บาท)	แหล่งงบประมาณ				พื้นที่เป้าหมาย	ห่วงโซ่มูลค่า (Value-chain)	ผลการพิจารณา		ความเห็นของฝ่ายเลขานุการ
	ผู้ดูแล/ผู้ประสาน	ผู้แทนสห				ระบบสารสนเทศ	ระบบสารสนเทศ	ระบบสารสนเทศ	ระบบสารสนเทศ			ปีงบประมาณ	พิจารณา	
				ศธ.(สป.)(ศจจ. เชียงราย)	๑,๕๕๘,๐๐๐	ปีงบประมาณ				จังหวัดเชียงราย	งบนอกงบ			
				ศธ.(สป.)(ศจจ.แพร่)	๑,๕๕๘,๐๐๐	ปีงบประมาณ				พะเยา แพร่ น่าน	งบนอกงบ			
				ศธ.(สป.)(ศจจ.พะเยา)	๑,๕๕๘,๐๐๐	ปีงบประมาณ				ลำพูน ลำปาง	งบนอกงบ			
				ศธ.(สป.)(ศจจ.แม่ฮ่องสอน)	๑,๕๕๘,๐๐๐	ปีงบประมาณ				เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน	งบนอกงบ			
					๖๔๙,๐๐๐	ปีงบประมาณ					งบนอกงบ	/		
				ศธ.(สป.)(ศจจ.น่าน)	๕๙,๐๐๐	ปีงบประมาณ					งบนอกงบ			
				ศธ.(สพฐ.)(สพ ม.๓๓๔)	๕๙,๐๐๐	ปีงบประมาณ					งบนอกงบ			
				ศธ.(สพฐ.)(สพ ม.๓๓๖)	๕๙,๐๐๐	ปีงบประมาณ					งบนอกงบ			
				ศธ.(สพฐ.)(สพ ม.๓๓๗)	๕๙,๐๐๐	ปีงบประมาณ					งบนอกงบ			
				ศธ.(สพฐ.)(สพป.เขต ๑)	๕๙,๐๐๐	ปีงบประมาณ					งบนอกงบ			
				ศธ.(สพฐ.)(สพป.แพร่เขต ๑)	๕๙,๐๐๐	ปีงบประมาณ					งบนอกงบ			
				ศธ.(สพฐ.)(สพป.แพร่เขต ๒)	๕๙,๐๐๐	ปีงบประมาณ					งบนอกงบ			
						ปีงบประมาณ					งบนอกงบ			
				กิจกรรมที่ ๕ การนิเทศ กำกับ ติดตาม การดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ป่า		ปีงบประมาณ					งบนอกงบ			

ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	สอดคล้อง		แผนงาน/โครงการ	กระทรวงและกรม**	งบประมาณ (บาท)	แหล่งงบประมาณ				พื้นที่เป้าหมาย	ห่วงโซ่มูลค่า (Value-chain)			ผลการพิจารณา		ความเห็นของฝ่ายเลขานุการ
	ผู้ดูแล/ผู้รับผิดชอบ	ผู้แทน/หน่วยงาน				งบอุดหนุน	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุน		งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	
			กิจกรรมที่ ๒ ขยายเครือข่ายจาก สถานศึกษาดูชุมชน (Rescue Youth Network)	ศบ.(สพฐ.) (สพป.แพร่.เขต ๑)	๑,๒๖๐,๑๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน ลำพูน ลำปาง เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน และจังหวัดตาก	/					
				ศบ.(สพฐ.) (สพป.แพร่.เขต ๒)	๑,๒๖๐,๑๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							
				ศบ.(สพ.) (ศจ. เชียงราย)	๑,๒๖๐,๑๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							
				ศบ.(สพ.) (ศจ. แพร่)	๑,๒๖๐,๑๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							
				ศบ.(สพ.) (ศจ. พะเยา)	๑,๒๖๐,๑๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							
				ศบ.(สพ.) (ศจ. แม่ฮ่องสอน)	๑,๒๖๐,๑๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							
				ศบ.(สพ.) (ศจ. น่าน)	๒,๒๕๑,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							
				ศบ.(สพฐ.) (สพ ม.๓๔)	๒,๒๕๑,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							
				ศบ.(สพฐ.) (สพ ม.๓๖)	๒,๒๕๑,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							
				ศบ.(สพฐ.) (สพ ม.๓๗)	๒,๒๕๑,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน	งบอุดหนุน							

ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	สอดคล้อง		แผนงาน/โครงการ	กระทรวงและกรม**	งบประมาณ (บาท)	แหล่งงบประมาณ				พื้นที่เป้าหมาย	ห่วงโซ่คุณค่า (Value-chain)			ผลการพิจารณา	ความเห็นของฝ่ายเลขานุการ
	ผู้ดูแล/ผู้รับผิดชอบ	ผู้แทน/ผู้ประสานงาน				งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ		งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ		
ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	ผู้ดูแล/ผู้รับผิดชอบ	ผู้แทน/ผู้ประสานงาน	กิจกรรมหลักที่ ๓ พัฒนารัฐธรรมนูญการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและอาชญากรรม จัดการขยะ (Rescue Youth Innovations)	ศส.(สพฐ.) (สพป.จ.ม.เขต ๑)	๒,๒๕๑,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ	จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน ลำพูน ลำปาง เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน และจังหวัดตาก	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ	
				ศส.(สพฐ.) (สพป.แพร่.เขต ๑)	๒,๒๕๑,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ						
				ศส.(สพฐ.) (สพป.แพร่.เขต ๒)	๒,๒๕๑,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ						
				ศส.(สพ.) (ศจ. เชียงราย)	๒,๒๕๑,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ						
				ศส.(สพ.) (ศจ. แพร่)	๒,๒๕๑,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ						
				ศส.(สพ.) (ศจ. พะเยา)	๒,๒๕๑,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ						
				ศส.(สพ.) (ศจ. แม่ฮ่องสอน)	๒,๒๕๑,๐๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ						
				๑๖,๖๕๓,๖๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ							
				๑,๕๑๓,๖๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ							
				๑,๕๑๓,๖๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ							
๑,๕๑๓,๖๐๐	งบอุดหนุน	งบอุดหนุนพิเศษ	งบอุดหนุนเฉพาะกิจ	งบอุดหนุนพิเศษเฉพาะกิจ											

ยุทธศาสตร์/แผนงานหลัก	สอดคล้อง		แผนงาน/โครงการ	กระทรวง และกรม**	งบประมาณ (บาท)	แหล่งงบประมาณ				พื้นที่เป้าหมาย	ห่วงโซ่มูลค่า (Value-chain)			ผลการพิจารณา		ความเห็น ของฝ่าย เลขานุการ	
	* ๒๕๖๓-๒๕๖๕	* แผน ๒๕๖๓				งบอุดหนุน ระบบสารสนเทศ ระบบบริหารงาน ระบบประเมินผล ระบบบริหารการเงิน ระบบบริหารบุคคล ระบบบริหาร ข้อมูล	งบอุดหนุน ระบบบริหารงาน ระบบบริหาร ข้อมูล	งบอุดหนุน ระบบบริหารงาน ระบบบริหาร ข้อมูล	งบอุดหนุน ระบบบริหารงาน ระบบบริหาร ข้อมูล		งบอุดหนุน ระบบบริหารงาน ระบบบริหาร ข้อมูล	งบอุดหนุน ระบบบริหารงาน ระบบบริหาร ข้อมูล	งบอุดหนุน ระบบบริหารงาน ระบบบริหาร ข้อมูล	งบอุดหนุน ระบบบริหารงาน ระบบบริหาร ข้อมูล	งบอุดหนุน ระบบบริหารงาน ระบบบริหาร ข้อมูล		งบอุดหนุน ระบบบริหารงาน ระบบบริหาร ข้อมูล
				ศธ.(สพฐ.)/สพ ม.๓๖	๔๗๑,๓๐๐												
				ศธ.(สพฐ.)/สพ ม.๓๗	๔๗๑,๓๐๐												
				ศธ.(สพฐ.) (สพป.จม.เขต ๑)	๔๗๑,๓๐๐												
				ศธ.(สพฐ.) (สพป.แพร่.เขต ๑)	๔๗๑,๓๐๐												
				ศธ.(สพฐ.) (สพป.แพร่.เขต ๒)	๔๗๑,๓๐๐												
				ศธ.(สพ.)/ศจ. เชียงราย	๔๗๑,๓๐๐												
				ศธ.(สพ.)/ศจ. แพร่	๔๗๑,๓๐๐												
				ศธ.(สพ.)/ศจ. พะเยา	๔๗๑,๓๐๐												
				ศธ.(สพ.)/ศจ. แม่ฮ่องสอน	๔๗๑,๓๐๐												

หมายเหตุ : * ให้ระบุตัวเลขลำดับที่ของยุทธศาสตร์ย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บท ** ให้ระบุเป็นตัวย่อของกระทรวงและวงเงินตัวของโครงการ เช่น กษ (สป)

บทที่ ๕

การขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือของกระทรวงศึกษาธิการสู่การปฏิบัติ

แผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือ พ.ศ.๒๕๖๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำคำขอ งบประมาณ) เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่มุ่งใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการศึกษาของหน่วยงานต่างๆ ทั้งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน โดยกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์มุ่งเน้น การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และรองรับการลดลง ของขนาดกำลังแรงงาน และยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาภาคเหนือในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่จะพัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็น จะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้ของ สถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่ มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มีศักยภาพและโอกาสเพื่อสร้าง มูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านใน การเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค ภาคเหนือจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง”

ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือ พ.ศ.๒๕๖๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำคำขอ งบประมาณ) ไปสู่การปฏิบัติงานในพื้นที่ภาคเหนือ ๑๗ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดตาก จังหวัดสุโขทัย จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดอุทัยธานี เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕ ๑๖ ๑๗ และ ๑๘ จึงร่วมกันจัดทำแผน บูรณาการด้านการศึกษาเหนือของกระทรวงศึกษาธิการ ขึ้น เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ตาม ศักยภาพภูมิสังคมของภาคเหนือที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดยยึด แนวคิดการพัฒนาตามหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมี ภูมิคุ้มกันผลกระทบการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับ “การพัฒนาอย่างบูรณาการ และเป็นองค์รวม ที่เชื่อมโยงการพัฒนาทุกมิติทั้งด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และ ความมั่นคง” และ “การพัฒนาให้สอดคล้องกับภูมิสังคม” ที่แต่ละพื้นที่มีความต่างของศักยภาพ วิถีชีวิต วัฒนธรรม อัตลักษณ์ธรรมชาติภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกฝ่าย โดยหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องจะต้องนำแผนเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานตามกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษา ให้เต็มตาม ศักยภาพต่อไป และแผนพัฒนาภาคเหนือในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถ สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มี ศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๒. ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓. ยกกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแล ผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการ น้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดความสำเร็จ ตามประเด็น ยุทธศาสตร์ และกรอบการดำเนินงานของแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - พ.ศ. ๒๕๖๔) ของกระทรวงศึกษาธิการควรจะต้องสร้างให้เกิดเครือข่ายเชื่อมโยงในการบูรณาการด้านการศึกษาระหว่าง หน่วยงาน องค์กร สถาบัน อย่างกว้างขวางทั้งในระดับส่วนกลาง ท้องถิ่น และชุมชน ในแต่ละพื้นที่ เพื่อการ นำแผนสู่การปฏิบัติ รวมถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมองค์กรและสถาบันให้เอื้อต่อการดำเนินการตามแผนฯ เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินงานตามกรอบการดำเนินงาน และมาตรการต่างๆที่กำหนดไว้

นอกจากนี้แต่ละหน่วยงานต่างๆ ในภาคเหนือ จะต้องสร้างกลไกกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนฯ ที่มีประสิทธิภาพ ควบคู่กับกลไกการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์ และกรอบการดำเนินงานของแผนฯ ในการนำแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือ พ.ศ.๒๕๖๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำค่าของ งบประมาณ) สู่การปฏิบัติ ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ทุกหน่วยงานรับทราบ และสร้างความเข้าใจใน สารระของแผนฯ อย่างถูกต้องชัดเจนตรงกัน รวมทั้งจัดกิจกรรมเพื่อรับฟังความคิดเห็นตามยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์ และกรอบการดำเนินงานของแผนฯ เพื่อให้การ บริหารแผนฯ ประสบผลสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายในระยะเวลาที่กำหนด

๕.๑ การขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือของกระทรวงศึกษาธิการสู่การปฏิบัติ

๑) สร้างความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายรัฐบาลแผนพัฒนาการศึกษาทุกระดับหน่วยงาน ตนสังกัดทุกสังกัดที่จัดการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาภาค และแผนพัฒนาจังหวัด รวมทั้งแผนพัฒนาต่าง าน ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

๒) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทางการศึกษา ทุกสังกัดในพื้นที่ภาคเหนือ ดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม โดยการแปลงยุทธศาสตร์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์สู่แผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม ที่ จะนำไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมาย และตัวชี้วัดความสำเร็จที่มีค่าเป้าหมายที่ชัดเจน ในแต่ละปีงบประมาณ รวมทั้งกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรมนั้น ๆ ด้วย

๓) ผู้บริหารหน่วยงานทางการศึกษา สถาบันทางการศึกษา และสถานศึกษาในพื้นที่ รับผิดชอบ ต้องให้ความสำคัญและใช้แผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือ พ.ศ.๒๕๖๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำค่าของงบประมาณ) เป็นเครื่องมือ กรอบและแนวทางในการดำเนินงาน หรือการบริหารจัดการศึกษา รวมถึงเข้าร่วมการจัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ

๔) ศึกษาธิการภาค และศึกษาธิการจังหวัด ต้องแสดงภาวะความเป็นผู้นำการศึกษา มีความมุ่งมั่น จริงจัง รวมถึงกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยดำเนินการชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจในสาระสำคัญของแผนบูรณาการด้านการศึกษาของภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔) ให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ได้รับทราบอย่างชัดเจนเพื่อการมีส่วนร่วม และสนับสนุนช่วยเหลือดูแลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

๕) หน่วยงานต้นสังกัด ต้องสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากรอย่างเพียงพอ ต่อการปฏิบัติงานแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือของกระทรวงศึกษาธิการ

๖) ต้องพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยเทคนิค วิธีการใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสม สร้างขวัญกำลังใจด้วยการยกย่อง ชมเชย ให้รางวัลแก่บุคลากรที่ดำเนินงานได้ประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพ

๕.๒ ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จ (Key Success Factors)

อย่างไรก็ตามเพื่อให้แผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำค่าของงบประมาณ) เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินงานทางด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม ต้องอยู่ภายใต้ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้

๑) การสร้างการรับรู้ ความเข้าใจและการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ ประชาสังคม ในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในทุกระดับ

๒) การสร้างความเข้าใจในเป้าหมายและยุทธศาสตร์การดำเนินงานของแผนการพัฒนาการศึกษาของภาคเหนือของผู้ปฏิบัติทุกหน่วยงาน ทุกระดับ มีการบริหารจัดการและการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษา

๓) การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของการจัดการศึกษา จากการเป็นผู้จัดการศึกษา โดยรัฐมาเป็นการจัดการศึกษาโดยทุกภาคส่วนของสังคม ที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง ตลอดจน การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับทุกคน

๕.๓ การกำกับ ติดตาม และประเมินผล

วิธีการและแนวทางในการติดตามและประเมินผลการนำแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำค่าของงบประมาณ) ไปสู่การปฏิบัติ มีแนวทางและกระบวนการสำคัญดังนี้

๑) แต่งตั้งคณะทำงาน คณะกรรมการที่สำคัญ ๆ ได้แก่ คณะทำงานสร้างเครื่องมือการติดตามประเมินผล ตามตัวชี้วัดความสำเร็จ คณะกรรมการติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาของหน่วยงานทางการศึกษาทุกสังกัด เป็นต้น

๒) กำหนดปฏิทินการติดตามประเมินผลและการรายงานให้เหมาะสมในแต่ละปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา

๓) สร้างความเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูลสารสนเทศระหว่างสำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผน ให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

๔) เสริมสร้างกลไกการติดตามและตรวจสอบให้กับภาคเอกชน ภาคประชาชน โดยการสนับสนุนให้ภาคเอกชน ภาคประชาชน ร่วมติดตามการดำเนินงานตามแผนบูรณาการด้านการศึกษา ภาคเหนือ พ.ศ.๒๕๖๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำค่าของงบประมาณ) ตรวจสอบความโปร่งใสและความสำเร็จของงาน

๕) ข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการติดตามประเมินผล จะเป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับแผน หรือจัดทำแผนพัฒนาและยกระดับการศึกษาในระยะต่อไป

๖) เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

จากการกำหนดแนวทางการบริหารแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคเหนือ พ.ศ.๒๕๖๓ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับจัดทำค่าของงบประมาณ) การปฏิบัติดังกล่าว หากหน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษาในภาคเหนือได้นำมาพิจารณาใช้วิเคราะห์เป็นแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม/งาน รวมทั้งมีการกำหนดกรอบเวลาและกำหนดผู้รับผิดชอบการปฏิบัติอย่างจริงจัง จะสามารถส่งผลกระทบต่อความสำเร็จตามเป้าหมายหลักและเกิดผลผลิต ผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ตามยุทธศาสตร์ของแผนบูรณาการฯ และส่งผลต่อเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนผู้รับบริการหน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรมสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล

ภาคผนวก

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ที่ ๑๙/๒๕๖๐

เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ

จากข้อเท็จจริงที่ได้ปรากฏให้เห็นถึงสภาพปัญหาในการจัดการการศึกษาของประเทศใน ส่วนภูมิภาคทั้งในด้านโครงสร้างขององค์การ ด้านระบบบริหารจัดการ และด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ และเป็นอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนและการพัฒนาด้านการศึกษา ของประเทศให้มีประสิทธิภาพทัดเทียมนานาประเทศ แม้ที่ผ่านมาคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาด้วยการกำหนดมาตรการและกลไกขึ้นโดยมีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมาแล้วหลายฉบับ แต่โดยเหตุที่สภาพปัญหาการจัดการการศึกษาของประเทศ ในส่วนภูมิภาคมีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน จึงเป็นเหตุให้ต้องมีการกำหนดมาตรการและ กลไกเพิ่มเติมเพื่อให้ปัญหาโดยส่วนใหญ่ได้รับการแก้ไขโดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในการเตรียมการและ รองรับการปฏิรูปการศึกษาอันเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในการปฏิรูปประเทศตามที่รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยฉบับที่ได้รับความเห็นชอบจากประชามติได้บัญญัติไว้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อน การปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

(๒) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการ ของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

(๓) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๘/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

(๔) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขปัญหา การบริหารงานบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะข้อ ๘

ข้อ ๒ ให้มีคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการ

หน้า ๑๕

เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๙๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๖๐

(๓) เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นกรรมการ

(๔) เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นกรรมการ

(๕) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นกรรมการ

(๖) เลขาธิการสภาการศึกษา เป็นกรรมการ

(๗) ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๘) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๙) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการขับเคลื่อนตามข้อ ๒ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดทิศทางการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด

(๒) โอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้ และเงินงบประมาณของส่วนราชการใดในกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของส่วนราชการอื่นในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศกำหนด รวมทั้งพิจารณาการจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการ ในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด

(๓) วางแผนงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด

(๔) เกลี้ยอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เงินงบประมาณและทรัพย์สินของส่วนราชการต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการได้ทั้งกระทรวงโดยต้องไม่เพิ่มอัตรากำลังคนและงบประมาณ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปการศึกษาและการบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

การเกลี้ยอัตรากำลังตามวรรคหนึ่ง ให้ตัดโอนอัตรากำลังและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งที่เกลี้ยนั้นมาเป็นของส่วนราชการที่รับโอน และการโอนหรือการนำรายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับส่วนราชการใดในกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมไปใช้สำหรับส่วนราชการที่รับโอน นอกเหนือจากกรณีตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้กระทำได้

(๕) แต่งตั้ง โอน หรือย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา หรือผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ในหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด ทั้งนี้ ตามประเภทหรือระดับตำแหน่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีบทบัญญัติใด กำหนดให้องค์กรอื่นใดมีอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง มิให้นำบทบัญญัตินั้นมาใช้บังคับแก่องค์กร ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดังกล่าว

(๖) สั่งให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา หรือผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ในหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด หยุดการปฏิบัติหน้าที่หรือให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา หรือผู้ปฏิบัติงานผู้ใดถูกสั่งให้หยุดการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้งดการจ่ายค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์ใด ๆ ในตำแหน่งในระหว่างที่ถูกสั่งให้หยุดการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดตามข้อ ๙

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานได้ตามความจำเป็น

(๙) เชิญข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาสอบถามข้อเท็จจริง รวมทั้งเรียกเอกสารจากหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๔ ให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการขับเคลื่อนตามข้อ ๒ รวมทั้งคณะกรรมการและคณะทำงานตามข้อ ๓ (๘)

การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ ส่วนการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอื่นที่จำเป็น ให้เบิกจ่ายได้ตามระเบียบของทางราชการ ทั้งนี้ ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๕ ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวนสิบแปดภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด เพื่อปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัดโดยการอำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้น ๆ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ทิศทางการดำเนินงานตามข้อ ๓ (๑) นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการพัฒนาด้านอื่น ๆ ในพื้นที่ที่ได้รับผิดชอบตามศักยภาพและโอกาสของบุคคลและชุมชนในแต่ละพื้นที่

(๒) สนับสนุนการพัฒนาจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การวิจัยและพัฒนา

(๓) กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบ

หน้า ๑๗

เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๙๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๖๐

(๔) สนับสนุนการตรวจราชการ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่รับผิดชอบ

(๕) ประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๖ ให้มีศึกษาธิการภาคเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างในสำนักงานศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการภาค และให้มีรองศึกษาธิการภาคจำนวนหนึ่งคน เพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการภาค ทั้งนี้ ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งรองศึกษาธิการภาคต้องเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง หรือศึกษาธิการจังหวัด อยู่ก่อนวันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ

ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุศึกษาธิการภาค และสั่งบรรจุและแต่งตั้งรองศึกษาธิการภาค จากข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๗ ในแต่ละจังหวัด ให้มีคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “กศจ.” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) ศึกษาธิการภาคในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นกรรมการ

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการขับเคลื่อนตามข้อ ๒ โดยอย่างน้อยต้องมีผู้แทนองค์กรภาคเอกชน ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และผู้แทนภาคประชาชน ด้านละหนึ่งคน

(๕) ศึกษาธิการจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๖) รองศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กศจ. อาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ข้อ ๘ ให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

(๒) กำหนดยุทธศาสตร์ แนวทางการจัดการศึกษา และการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ประสานและส่งเสริมการบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย

(๓) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษา

(๔) พิจารณาและให้ความเห็นชอบกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานและตัวชี้วัดในการดำเนินงานในลักษณะตัวชี้วัดร่วมของส่วนราชการหรือหน่วยงาน และสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๕) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนตามข้อ ๒

(๖) กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน และสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๗) วางแผนการจัดการศึกษาและพิจารณาเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษา

(๘) เสนอคณะกรรมการขับเคลื่อนตามข้อ ๒ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดตามข้อ ๙

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กศจ. ซึ่งอย่างน้อยต้องมีคณะกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ และคณะกรรมการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา โดยให้นำองค์ประกอบของ อกศจ. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการเสนอและการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงวงเงินงบประมาณที่ได้รับ ความคุ้มค่า ความประหยัด ความรวดเร็วและไม่เป็นการเพิ่มขึ้นตอนในการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่จำเป็น

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่คณะกรรมการขับเคลื่อนตามข้อ ๒ มอบหมาย

ข้อ ๙ ให้ กศจ. เสนอคณะกรรมการขับเคลื่อนตามข้อ ๒ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “อกศจ.” เพื่อช่วยเหลือหรือกลั่นกรองงานให้แก่ กศจ. เกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง การโยกย้าย การดำเนินการทางวินัย การกำหนดวิทยฐานะ หรือการกำหนดสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ให้ อกศจ. ตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการใน กศจ. จำนวนหนึ่งคน เป็นประธานอนุกรรมการ

(๒) กรรมการใน กศจ. จำนวนสองคน เป็นอนุกรรมการ

หน้า ๑๙

เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๙๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๖๐

(๓) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือผู้อำนวยการสถานศึกษาในจังหวัดจำนวนสองคน เป็นอนุกรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีได้เป็นกรรมการใน กศจ. จำนวนไม่เกินสามคน เป็นอนุกรรมการ

(๕) ศึกษาธิการจังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีมีความจำเป็น กศจ. อาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ข้อ ๑๐ การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมของ กศจ. ออกศจ. คณะอนุกรรมการและคณะทำงาน ตามข้อ ๘ (๙) เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ และการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอื่น ๆ ที่จำเป็น ให้เบิกจ่ายได้ตามระเบียบของทางราชการ โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๑๑ ให้มีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ นโยบาย และยุทธศาสตร์ของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มอบหมาย และให้มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของ กศจ. ออกศจ. คณะอนุกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา คณะอนุกรรมการและคณะทำงาน รวมทั้งปฏิบัติงานราชการที่เป็นไปตามอำนาจและหน้าที่ของ กศจ. และตามที่ กศจ. มอบหมาย

(๒) จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการ

(๓) สั่งการ กำกับ ดูแล เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการ หรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

(๔) จัดระบบ ส่งเสริม และประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ

(๖) ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๗) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การนิเทศ และแนะแนว การศึกษาทุกระดับและทุกประเภท รวมทั้งติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา

(๘) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงิน และการบัญชีของส่วนราชการ หรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๙) ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา

(๑๐) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชน

(๑๑) ปฏิบัติภารกิจตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการหรือตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของกระทรวงศึกษาธิการ และประสานงานต่าง ๆ ในจังหวัด

ข้อ ๑๒ ให้มีศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เฉพาะงานที่เกี่ยวกับ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และให้มีรองศึกษาธิการจังหวัด เพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการจังหวัด จำนวนสามคน

ให้ศึกษาธิการจังหวัด รองศึกษาธิการจังหวัด และข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้ศึกษาธิการจังหวัดดำรงตำแหน่งเทียบเท่ากับข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทอำนวยการระดับสูง และผู้ที่ดำรงตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัดต้องเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการประเภทผู้บริหารการศึกษาหรือเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่รองศึกษาธิการภาคอยู่ก่อนวันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ข้อ ๑๓ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดหรือกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๕๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ศึกษาธิการจังหวัดโดยความเห็นชอบของ กศจ. เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงาน กำกับดูแล และบูรณาการการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มอบอำนาจเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล วิชาการ การบริหารทั่วไป งบประมาณ และทรัพย์สิน ให้กับศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในเรื่องนั้น

ให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการแทน

การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการขับเคลื่อนตามข้อ ๒ กำหนด

หน้า ๒๑

เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๙๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๖๐

ข้อ ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการขับเคลื่อนตามข้อ ๒ กำหนดสถานที่ตั้งของสำนักงานศึกษาธิการภาคและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คำสั่งนี้มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวต้องไม่เป็นการเพิ่มหรือกระทบต่อภาระงบประมาณ

ข้อ ๑๖ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่และการดำเนินการใด ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค กศจ. อกศจ. คณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค กศจ. อกศจ. คณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน ตามคำสั่งนี้

ข้อ ๑๗ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่และการดำเนินการใด ๆ ตามอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการภาค รองศึกษาธิการภาค ศึกษาธิการจังหวัด และรองศึกษาธิการจังหวัดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการภาค รองศึกษาธิการภาค ศึกษาธิการจังหวัด และรองศึกษาธิการจังหวัด ตามคำสั่งนี้

ข้อ ๑๘ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการ กิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิหนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปเป็นของสำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการตามคำสั่งนี้

ข้อ ๑๙ ให้สำนักงานศึกษาธิการภาคและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ เป็นสำนักงานศึกษาธิการภาคและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ตามคำสั่งนี้

ข้อ ๒๐ ให้ศึกษาธิการภาค รองศึกษาธิการภาค ศึกษาธิการจังหวัด และรองศึกษาธิการจังหวัดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่คำสั่งนี้มีผลใช้บังคับเป็นศึกษาธิการภาค รองศึกษาธิการภาค ศึกษาธิการจังหวัด และรองศึกษาธิการจังหวัดตามคำสั่งนี้

ข้อ ๒๑ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ถือว่าอ้างถึง กศจ. ตามคำสั่งนี้ โดยให้บทบัญญัตินี้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้

ข้อ ๒๒ การยกเลิกและการใดที่ได้ดำเนินการไปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการยกเลิกคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๘/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำสั่งนี้ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

ข้อ ๒๔ ในกรณีเห็นสมควรนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีอาจเสนอให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งนี้ได้

ข้อ ๒๕ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ สป ๗๕๔ /๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ)
ของกระทรวงศึกษาธิการ

.....

อนุสนธิคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สป ๑๗๖๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการ นั้น

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้กำหนดหลักการบริหารเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ และคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ เห็นชอบ ทิศทางการพัฒนาภาค (๖ ภาค) ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และแผนบูรณาการพัฒนาระดับพื้นที่ ดังนั้น จึงเห็นสมควรยกเลิคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สป ๑๗๖๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ และปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ครอบคลุมหน่วยงานและบทบาทระดับภาค โดยมีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ ดังนี้

ที่ปรึกษา

๑. รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ที่ได้รับมอบหมาย)
๒. ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ที่รับผิดชอบพื้นที่)

คณะกรรมการ

๑. ศึกษาธิการภาค ๑๕	ประธานกรรมการ
๒. ศึกษาธิการภาค ๑๖	รองประธานกรรมการ
๓. ศึกษาธิการภาค ๑๗	รองประธานกรรมการ
๔. ศึกษาธิการภาค ๑๘	รองประธานกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองจัดทำงบประมาณเขตพื้นที่ สำนักงานงบประมาณ (ที่ได้รับมอบหมาย)	กรรมการ
๗. หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือ (ผู้ว่าราชการจังหวัด) ตอนบน ๑ หรือผู้แทน (ที่ได้รับมอบหมาย)	กรรมการ
๘. หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือ (ผู้ว่าราชการจังหวัด) ตอนล่าง ๑ หรือผู้แทน (ที่ได้รับมอบหมาย)	กรรมการ

๙. ประธานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ภาคเหนือ หอการค้าไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๐. ประธานสภาอุตสาหกรรมภาคเหนือ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๑. ศึกษาธิการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	กรรมการ
๑๒. ศึกษาธิการจังหวัดลำปาง	กรรมการ
๑๓. ศึกษาธิการจังหวัดลำพูน	กรรมการ
๑๔. ศึกษาธิการจังหวัดน่าน	กรรมการ
๑๕. ศึกษาธิการจังหวัดพะเยา	กรรมการ
๑๖. ศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย	กรรมการ
๑๗. ศึกษาธิการจังหวัดแพร่	กรรมการ
๑๘. ศึกษาธิการจังหวัดตาก	กรรมการ
๑๙. ศึกษาธิการจังหวัดพิษณุโลก	กรรมการ
๒๐. ศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๒๑. ศึกษาธิการจังหวัดสุโขทัย	กรรมการ
๒๒. ศึกษาธิการจังหวัดอุตรดิตถ์	กรรมการ
๒๓. ศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร	กรรมการ
๒๔. ศึกษาธิการจังหวัดพิจิตร	กรรมการ
๒๕. ศึกษาธิการจังหวัดนครสวรรค์	กรรมการ
๒๖. ศึกษาธิการจังหวัดอุทัยธานี	กรรมการ
๒๗. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	กรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๓ (ประธานบริหารประจำภาคเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)	กรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ (รองประธานบริหารประจำภาคเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)	กรรมการ
๓๐. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๑ (รองประธานบริหารประจำภาคเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)	กรรมการ
๓๑. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๑ (รองประธานบริหารประจำภาคเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)	กรรมการ
๓๒. ผู้แทนสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษภาคเหนือ	กรรมการ
๓๓. ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๑	กรรมการ
๓๔. ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๒	กรรมการ
๓๕. ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓	กรรมการ
๓๖. ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔	กรรมการ
๓๗. ประธานกรรมการบริหารเครือข่ายอุดมศึกษาภาคเหนือ ตอนบน	กรรมการ
๓๘. ประธานกรรมการบริหารเครือข่ายอุดมศึกษาภาคเหนือ ตอนล่าง	กรรมการ
๓๙. ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยภาคเหนือ	กรรมการ

-๓-

๔๐. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดเชียงใหม่	กรรมการ
๔๑. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดเชียงราย	กรรมการ
๔๒. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดพิษณุโลก	กรรมการ
๔๓. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดกำแพงเพชร	กรรมการ
๔๔. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนภาคเหนือ	กรรมการ
๔๕. รองศึกษาธิการภาค ๑๕	กรรมการ และเลขานุการร่วม
๔๖. ศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่	กรรมการ และเลขานุการร่วม
๔๗. เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ และเลขานุการร่วม
๔๘. รองศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๔๙. ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๕๐. ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจราชการและติดตามประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๕๑. ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๕๒. ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. จัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการ
๒. ประสานการจัดตั้ง จัดทำคำขอและบริหารงบประมาณกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานงบประมาณ เป็นต้น
๓. ขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ของกระทรวงศึกษาธิการ
๔. กำกับ ติดตามการขับเคลื่อนแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ) ทั้งในหน่วยงานระดับจังหวัดและระดับภาค
๕. สรุป รายงานการดำเนินงาน การบริหารแผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ)

/๖. แต่งตั้งคณะ...

๖. แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพิ่มเติมเพื่อให้การขับเคลื่อนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
๗. ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก

(สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ประธานคณะกรรมการดำเนินงานขับเคลื่อน
แผนบูรณาการด้านการศึกษาระดับภาคของกระทรวงศึกษาธิการ

คณะผู้จัดทำ

*****

ที่ปรึกษา

๑. ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ (นางสาวชฎารัตน์ สิงห์เดชากุล)
๒. ศึกษาธิการภาค ๑๕
๓. ศึกษาธิการภาค ๑๖
๔. ศึกษาธิการภาค ๑๗
๕. ศึกษาธิการภาค ๑๘
๖. รองศึกษาธิการภาค ๑๕
๗. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๘. ผู้อำนวยการกองจัดทำงบประมาณเขตพื้นที่ สำนักงานงบประมาณ
๙. หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๑๐. หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑
๑๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมภาคเหนือ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๑๒. ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจพื้นที่ภาคเหนือ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
๑๓. ศึกษาธิการจังหวัดแม่ฮ่องสอน
๑๔. ศึกษาธิการจังหวัดลำปาง
๑๕. ศึกษาธิการจังหวัดลำพูน
๑๖. ศึกษาธิการจังหวัดน่าน
๑๗. ศึกษาธิการจังหวัดพะเยา
๑๘. ศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย
๑๙. ศึกษาธิการจังหวัดแพร่
๒๐. ศึกษาธิการจังหวัดตาก
๒๑. ศึกษาธิการจังหวัดพิษณุโลก
๒๒. ศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์
๒๓. ศึกษาธิการจังหวัดสุโขทัย
๒๔. ศึกษาธิการจังหวัดอุตรดิตถ์
๒๕. ศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร
๒๖. ศึกษาธิการจังหวัดพิจิตร
๒๗. ศึกษาธิการจังหวัดนครสวรรค์
๒๘. ศึกษาธิการจังหวัดอุทัยธานี
๒๙. ประธานคณะกรรมการบริหารการศึกษาระดับพื้นฐานประจำเขตตรวจ(Cluster) ที่ ๑๕
๓๐. ประธานคณะกรรมการบริหารการศึกษาระดับพื้นฐานประจำเขตตรวจ(Cluster) ที่ ๑๖

๓๑. ประธานคณะกรรมการบริหารการศึกษาระดับพื้นฐานประจำเขตตรวจ(Cluster) ที่ ๑๗
๓๒. ประธานคณะกรรมการบริหารการศึกษาระดับพื้นฐานประจำเขตตรวจ(Cluster) ที่ ๑๘
๓๓. ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษภาคเหนือ
๓๔. ผู้อำนวยการสถาบันอาชีวศึกษาภาคเหนือ
๓๕. ประธานกรรมการบริหารเครือข่ายอุดมศึกษาภาคเหนือ ตอนบน
๓๖. ประธานกรรมการบริหารเครือข่ายอุดมศึกษาภาคเหนือ ตอนล่าง
๓๗. ผู้อำนวยการสถาบันการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยภาคเหนือ
๓๘. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนภาคเหนือ
๓๙. ศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่
๔๐. เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
๔๑. รองศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่
๔๒. ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕
๔๓. ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจราชการและติดตามประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕
๔๔. ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่
๔๕. ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่

รวบรวม/เรียบเรียง/จัดทำรูปเล่ม

๑. นางสาวเพ็ญพร ปะระดี	ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา	สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕
๒. นายศิริชานนท์ พิกุลทอง	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕
๓. นายปิติพงษ์ คำแก้ว	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕
๔. นางสาวเบญจมาภรณ์ สุริยบุรพกุล	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๕